

የክርስቶስ ፍቅር በሕይወት ውስጥ

በሕይወት ውስጥ ለክርስቶስ በሮችን መክፈት ማለት ምን ማለት ነው? በመጀመሪያ ደረጃ ክርስቶስን ለመገናኘት መሮጥ ማለት ሳይሆን፤ እርሱ ራሱ ወደ ሕይወታችን ውስጥ እንዲገባ መተው፤ እንዲወድድ መተው፤ ምሕረትና እንዲያደርግ መተው፤ ለእኔ፤ ለእንተ፤ ለእንቺ፤ ለሁላችንም ሲል መሞቱን ማመን ማለት ነው።

እንግዲህ ለእርሱ በር አልከፍትም ማለት ምን ማለት ነው? በእጭሩ ከእርሱ መራቅ ማለት ሲሆን፤ ጸሎት አለማድረግ፤ መጽሐፍ ቅዱስን አለማንበብ፤ እርሱን አለማሰብ ማለት ነው። ይህ ብቻም አይደለም፤ ይሁን እንጂ አንድ ሰው እርሱ አጠገብ ሆኖ በእርሱ ላይ በሩን ይዘጋበት ይሆናል። ለምሳሌ ይሁዳ ኢየሱስን ሳመው፤ ነገር ግን አይወደውም ነበር። ኢየሱስን ሳመው እንጂ አልተቀበለውም ነበር፤ የልቡን በር ስለዘጋ አልተረዳውም ነበር።

በሮችን አለመክፈት ማለት ለማፍቀር ተመቻቻቶ አለመቅረብ፤ ኢየሱስን አለመረዳት ወይም አለመሞከር፤ በቅድሚያ የወደደን እርሱ መሆኑን አለመረዳት ማለት ነው።

ለክርስቶስ በሮችን አለመክፈት ማለት ክርስቶስ የሚሰጠንን ሳይሆን የራስን አምሳያ ቅድሚያ እንዲኖር ማድረግ ማለታችን ነው።

ለክርስቶስ በሩን የክፈተ፤ ለመወደድ እራሱን ያመቻቸ፤ ክርስቶስን መውደድ የተማረ፤ ከክርስቶስ ጋር ሌሎችን ሁሉ፤ እያንዳንዱንም ቡድን፤ ዘር ወይም ሰዎችን የወደደ፤ ይቅርታና ሰላም ለማድረግ ራሱን ያመቻቸ ማለት ነው።

ለክርስቶስ በሮችን መዝጋት ማለት፤ በራስ አለመተማመን፤ በግዴለሽነት፤ በመንፈሳዊ ፍላጎት አናሳነት በከፋት በሮችን መዝጋት ማለት ነው። ለክርስቶስ በሮችን መዝጋት አንዱን ዓለም በራስና በሌሎች፤ መወዳጀትና በሁለት ተከፍሎ በጠላቶች ላይ በሮችን

መዝጋት ነው። በሮችን መዝጋት ማለት ሌሎችን መቃወም ሲሆን በሮችን መዝጋት ወደማያቋርጥ አዙሪት ይመራል።

ለእኛ መለኮታዊው ጥያቄ ይህ ነው። እኔ ማን ነኝ? ኢየሱስ በሕይወቴ ውስጥ ለምን መገኘት አስፈለገው? እኔስ በእርሱ ውስጥ? የመወደድ ችሎታችንን መወለን የምንችለው በዚህ መንገድ ብቻ ነው። ምን መሥራት እንደምንችል ስሜታችንን እንጠይቃለን። እኛ ከእርሱ ጋር እርሱም ከእኛ ጋር ሲሆንና ወደ ውስጥ ሲገባ ትክክለኛ ሕልውናችን በትክክል ለክርስቶስ በክፈትን ጊዜ ራሳችንን መጠየቅ እንችላለን።

ይህ በሮችን የመክፈት ስሜት በቤተክርስቲያንም አለ። በቤተክርስቲያን ውስጥ መከፋፈል መፍጠርን አይመለከትም። «በእኛና በእርሱ፤ እኛ በዚህ እነርሱም በዚያ» የሚል የውስጥ መከፋፈል ማለት አይደለም። በቤተክርስቲያን ሁኔታ ለክርስቶስ በሮችን መክፈት ማለት ከተሰቀለው ኢየሱስ ልብ እንጸር ሁሉንም ነገር መመልከት ያስፈልጋል ማለት ነው። በዚያ ቦታ እኛ ከዓለምና ከሁሉም ነገሮች እንበልጣለን። የክርስቶስ ልብ የማሰላሰያ ቦታ ነው፤ ቤተክርስቲያንን ይወድዳታል፤ ያቅፋታልም።

ክርስቶስ ነጻነትና እውነት መሆኑ

«ክርስቶስ» ማለት «መሲሕ» ወይም «የተቀባ» በእግዚአብሔር የተቀደሰና የታሪክ ኃላፊ በመሆን በተስተካከለ ጉዞ ወደ ሰላም የሚጓዝ ማለት ነው።

የሰላምን አስፈላጊነት ወደ ሰው ያሰረፀው በእያንዳንዱ ሰው ውስጥ በማሳበራዊ ግንኙነቶች ሰላምን፤ ፍጽምናን፤ ፍትሕንና እውነትን አሟልቶ ያመጣ እርሱ ነው። ለሰው መሠረታዊ የሆነውን ሰላም ያመጣው መሲሕ እርሱ ነው፤ እርሱ መልካምነትን በእያንዳንዱ ማሳበራዊ ግንኙነት ውስጥ ፍትሕና ሰላምን ያመጣል።

የክርስቶስ ፍቅር፤ በታሪክ ውስጥ ሰውን ለመገናኘት በእውነት የወደደና የመጣ እግዚአብሔር ነው። አምላኬ ሆይ የወደድኸኝና ወደ እኔም ለመምጣት የፈለግህ አንተ ነህ።

የክርስቶስ ፍቅር ሰውን የሚወድድ መለኮት ነው። የመለኮት ኃይሉንና ሕይወቱን ጨርሶ ሰጠ። ምክንያቱም እርሱ ራሱን በመተው የእኔን ሕይወት ከራሱ ሕይወት አስበለጠ።

የክርስቶስ ፍቅር የክርስቶስ ሕልው መሆን ፍጽምናና ነጻነትም ነው። የተሰቀለው ኢየሱስ ክርስቶስ እኔን አፍቅሮ ለእኔ ሲል ሕይወቱን አሳልፎ ለሞት ሰጠልኝ። ለእኔ ሲል ክርስቶስ በቅዱሴ ወቅት እርሱ እራሱን፤ አካሉን በመቁረስ፤ ደሙን በማፍሰስ፤ ሥጋና ደሙን ይሰጠኛል።

የተሰቀለው ኢየሱስን በምንገናኝበት ጊዜ ምንም የተንጠለጠለ ገመድ ሳያያይዘው መውደድ ምን ለማት እንደሆነ፤ እውነተኛ በሆነ ስሜት እንረዳለን። ፍቅር ሌላውን መጥቀም ማለት ነው፤ እኛ እንደተወደድነው ሌሎችንም መውደድ እንማራለን።

እንግዲህ በመጀመሪያ ደረጃ ፍቀር የሰሜት ወይም የነፍስ ግፊት አይደለም፤ ወይም ይህ የሚሆነው የክርስቶስ ጸጋውን ከተቀበልን በኋላ ብቻ ነው።

ለእውነተኛ ድርጊቶች ልባችንን በምንከፍትበት ጊዜ ሥጋውን፤ ርኅራኄውን፤ ለእኛ ሲል የሰጠው የእግዚአብሔር ልጅ ሞቶ የመነሳቱን እውነተኛ ፍቅር እንማራለን።

በእርግጥ ቅዱስ ዮሐንስ በመጀመሪያ መልዕክቱ እንዲህ ይላል፤ «ፍቅር ምን እንደሆነ የምናውቀው ለእኛ ሲል ሕይወቱን አሳልፎ የሰጠልን እኛም እንደዚሁ ሕይወታችንን ለወንድሞቻችን አሳልፈን ስንሰጥ ነው። እግዚአብሔር የአንድያ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ሕይወት አሳልፎ ለመስጠት ወደ ዓለም የላከው እኛ ሕይወት እናገኝ ዘንድ ነው። በዚህም የእግዚአብሔር ፍቅር ምን ያህል እንደሆነ ለእኛ ተገልጦልን። ፍቅር ማለት እንዲህ ነው፤ እኛ እግዚአብሔርን ስለወደድነው ሳይሆን እርሱ ስለወደደን ኃጢአታችን ይደመስለልን ዘንድ ልጁን ላከልን (1ኛ ዮሐ. 3፡16፤ 4፡9-10)።

በመናፈቅ ልምድ ካልሆነ በስተቀር የክርስቶስን ፍቅር መጥራት የሚችል ማን ነው? ግንኙነትስ የሚያደርግ ማን ነው? እርሱንስ መጥራት የሚችል ማን ነው?

ለዚህ የክርስቶስን ፍቅር ያገኘሁት በተሰቀለው ኢየሱስ ነው። ከእርሱ ጋር ያለንን ግንኙነት ካልጠበቅሁ ስለ ክርስቶስ ፍቅር ብናገር ስሜት አይሰጥም። እርሱን ስፈልግ ላገኘው ራሴን ሳመቻች የክርስቶስን ፍቅር በትክክል መረዳትን እጀምራለሁ ማለት ነው።

ሚያዝያ 19

የኢየሱስ ምልክቶች ሌሎችን ሲያገለግሉ

የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመዛሙርት «ይመጣል የተባለው አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠብቅ? ብለው ኢየሱስን በጠየቁት ጊዜ እርሱም «አዎን እኔ ነኝ» በማለት ቀጥተኛ መልስ አልሰጣቸውም። ቀደም ሲል ያወቃቸው ቢሆንም ስለ ራሱ መንገር አላሻውም። መጥምቁ ዮሐንስ የሚያውቃቸውን ሁኔታዎች አረጋገጠ። እንዴት ማወቅ እንደቻለም ይነግረናል። «ዮሐንስ» በወህኒ ቤት ሳለ የክርስቶስን ሥራ ስምቶ ከደቀመዛሙርቱ ሁለቱን ላከና «የሚመጣው አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠብቅ?» አለው (ማቴ. 11፡2-3) የሚል ቃልም በወንጌል ላይ ተጽፎ ይገኛል።

ክርስቶስ አንዳንድ ሥራዎቹን በመዘርዘር በተናጠልና በግልጽ መሰሰ። በመልሱ ውስጥ የሰውን ልጅ በማዕከል አስቀመጠ። የኢየሱስን ስድስት አዋጆች በእርግጥ ስድስቱ የሰው ዓላማዎች ናቸው። «እውሮች ያያሉ፤ አንካሶች ይሄዳሉ፤ ለምጸሞች ይነጻሉ፤ ደንቆሮዎች ይሰማሉ፤ ሙታን ይነሳሉ፤ ለድኾችም ወንጌል ይሰበካል» ሲል ተናገረ።

የኢየሱስ መሲሐዊ ምልክቶች እነዚህ ናቸው፤ የተሰቃየው ሰው፤ ጥንቃቄ የሚያስፈልገው፤ የምሕረትና የፍቅር ዓላማ የሆነው ሰው፤ ክብሩ በእንክብካቤ እንዲጠበቅለት ይፈልጋል። ኢየሱስ የእርሱ ተግባርና ተልእኮ ማዕከል የሆነውን የእግዚአብሔርን መንግሥት አይናገርም። ይህ እኛንም ያስደንቀናል።

ኢየሱስ የምሥራቹን ዜና ምልክት አድርጎ ያስቀምጠዋል። የተልእኮው ልዩ ምልክት አድርጎ የሚያስቀምጠው ይህንኑ ነው። የመሲሐዊ ተግባሩን ለማከናወን በኃይሉ እንዲጠቀም ወይም መንግሥቱን በቁጥጥሩ ሥር አድርፋ መውሰዱን እርሱ እራሱን (እንደ ዓለም ጌታ) ገዥው አድርጎ አይገልጠውም፤ ይልቁንም መሲሐዊ ተግባሩን የሰውን ፍላጎት ማገልገል (በግሪክ ቋንቋ ደያኮንያ) አድርጎ ይገልጠዋል እንጂ።

ሚያዝያ 20

የኢየሱስ መልካም እረኝነት

«መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጉቹ ሲል ያኖራል። መልካም እረኛ እኔ ነኝ፤ የራሴን በጉቹ አውቃቸዋለሁ፤ እነርሱም ያውቁኛል» (ዮሐ. 10፡11፤14)።

እነዚህ ሁለት አባባሎች አንዱ ሌላውን ተከትሎ የሚመጣና የተያያዙ ናቸው፤ በትሕትና ልንገራችሁ፤ «እኔ የበጎች እረኛ ነኝ» ሲል ኢየሱስ ተናግሯል። ከእነዚህ ሶስት ገለጻዎች ጋር ኢየሱስ የመጀመሪያውን የሰው ልጅ ይመስላል፤ በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል የመጀመሪያው ምዕራፍ ላይ ስለ ምሥራቹ ዜና በተናገረው ላይ ምሳሌውን ያብራራል (ዮሐ. 10፡1-6)። በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ስለ ኢየሱስ ብዙ አባባሎችን እናገኛለን። ውኃ (ምዕ. 4 እና 7)፤ እንጀራ (ምዕ. 6)፤ ብርሃን (ምዕ. 9)፤ ሕይወት (ምዕ. 11) ወይን (ምዕ. 15) እነዚህ በሙሉ ቁሳዊ ምልክቶች ናቸው። ልክ ውኃ የሰውን ጥማት እንደሚያረካ እንደዚሁ እንጀራም ሰውን ያፋፋል።

ኢየሱስ ለሰው ልጅ እርካታን ይሰጣል። ጥራቱ እንደ ብርሃን ነው፤ ጣዕሙም እንደ ወይን ቁርባን፤ እርሱነቱን በእረኛ መስሎ፤ ስለ እያንዳንዳችን መሪ ፍቅሩን በዘወትር ቸርነቱ በማያቋርጥ መውደድ፤ ትዕግሥት፤ ፍላጎትና ራስን መስጠት ከእኛ ጋር አደረገ። ከሌሎቹ ምሳሌዎቹ የበለጠ በዚህ ምልክቱ ውስጥ ከእርሱ ጋር ጥልቅ የሆነ ግንኙነት አለ። የእረኝነቱ ቅርጽ መንጋዎቹን በአንድነት አሰባስቦ በራሱ በግል አመለካከት ለስተካከሎ መጠበቅን ያመለክታል። በዚህ የሕይወት አካሄድ ውስጥ የግል ዕድገትን መገንዘብ እንችላለን። «እኔ የበጎች ጉረኛ በር ነኝ፤ እኔ መልካም እረኛ ነኝ» እነዚህን አባባሎች ዮሐንስ ለእኛ ሲል የመዘገባቸው መለኮታዊ ሐረጎች ወይም ሐሳቦች በጣም ጥልቅ ናቸው። «እኔ መልካም እረኛ ነኝ፤ መልካም እረኛ ነፍሱን ስለበጉቹ ያኖራል!... እኔ መልካም እረኛ ነኝ፤ የእኔ የሆኑትን አውቃቸዋለሁ፤ እነርሱም እኔን ያውቃሉ»። በመጀመሪያ ኢየሱስ ሕይወቱን ስለበጉቹ እንደሚሰጥ፤ እንደዚሁም በጉቹንም እንደሚያውቃቸው ይናገራል። እጅግ የላቀው ሕይወቱን በመስጠት ማፍቀሩን የሚናገር ይመስላል።

የቅዱስ መጽሐፍ ምንባቦች ተጨማሪ ሐሳቦችን ያቀርቡልናል። ኢየሱስ «አብ እንደሚያውቀኝ እኔም አብን እንደማውቀው የራሴ የሆኑትን አውቃቸዋለሁ፤ እነርሱም ያውቁኛል፤ ነፍሴንም ስለ በጉቹ አሰጣለሁ» አለ። ሕይወትን መስጠት እጅግ የላቀ ነገር ነው። ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው «ድኻን ብመግብ፤ ያለኝን ሁሉ ባካፍል፤ ሥጋዬንም በእሳት እንዲቃጠል አሳልፌ ብስጥ ፍቅር ከሌለኝ ግን ምንም አይጠቅመኝም» (1ኛ ቆሮ. 13፡3)። መሠረቱና ምስጢራዊ ነጻብራቅነቱ በኢየሱስ ውስጥ አለ። አብንም የምናውቀው በእርሱ ውስጥና በእርሱ እማካይነት ነው። በጉቹን የሚያውቅ መልካሙ እረኛ ከአባቱ ጋር ባለው ግንኙነት ይለበስባቸዋል። ሌሎችን ሁሉ የሚገልጠው ይህ ፍጹም የሆነ እውነታ ነው።

ኢየሱስ ሕይወቱን ከእኛ ጋር ያስተሳሰረው ልክ ሕይወቱን እንደሰዋ ጀግና ሆኖ ሳይሆን፤ ነገር ግን አባቱ ለእያንዳንዳችን ያለውን ርኅራኄ ይገልጥ ዘንድ ነው። አብ እርሱን እንደሚያውቀው እርሱም እኛን ያውቀናል፤ ፍጹም ወይም እንከን ከሌለው ከዚያ ብርሃን ጋር ከሚኖር ቁርኝት የበለጠ ግንኙነት አይኖረውም።

ክርስቶስ በፍርሃታችን ያጽናናል

የቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል እንደሚለው «በዚያው ቀን እርሱም ከሣምንቱ ፊተኛው በመሸ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ተሰብስበው በነበሩበት ቤት እይሁድን ስለፈሩ ደጆቹ ተቆልፈው ሳሉ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ «ሰላም ጤናንተ ይሁን» አላቸው (ዮሐ. 20፡19)። ይህ ምንባብ የሚገልጽልን ኢየሱስ ከትንሣኤው በኋላ እራሱን መቼና የት እንደገለጸ ነበር። በሣምንቱ መጀመሪያ ላይ ደቀመዛሙርቱ የነበሩበት ክፍል በር እንደተዘጋ ነበር። ዮሐንስ እነዚህን በዝርዝር መግለጡ ያለ ምክንያት አይደለም። ማታ ከመጀመሪያው እሑድ ቀጥሎ ባለው ቀን ከተዘጉ በሮች ጋር ወንጌላዊው ምን ዓይነት ምስል ሊያሳይ ፈለገ?

በእርግጥ ምሽቱ የብቸኝነትና የሐዘን ስዕል ያመጣል፤ ይህም የሆነው ይልቁንም ከመጀመሪያው ቀጥሎ ባለው ጊዜ በዚሁ ቀን ምሽት ነው። ዮሐንስ በእነዚህ ቃላቶች ከምዕራፍ 4 ያለው እስከዚህ ነጥብ ድረስ የተከናወነውን ሁሉ ይጠቅሳል። በዚያውኑ ዕለት ማርያም መግደላዊት ወደ መቃብሩ መሄድዋን ይጠቅሳል። ትረካው እንዲህ እያለ ይጀምራል፤ «የሳምንቱ መጀመሪያ ቀን ነበር (ከሰባተኛው ቀን በኋላ የመጀመሪያው ቀን)» የእዋጁ ምሽት፤ የትንሣኤው ምሽት፤ የባይ መቃብር ምሽት ይህ ነበር። ወንጌላዊው በመቀጠል እንዲህ ይላል፤ «እይሁድን በመፍራት ደቀመዛሙርቱ የነበሩበት ክፍል በር ተዘግቶ ነበር»። ፍርሃት የሰፈነበት አየር፤ የትንሣኤው መግለጫና ምልክቶች በሙሉ በቂ አልነበሩም፤ ተጨማሪ አንድ ነገር ይፈልጋሉ።

ፍርሃታቸው በተዘጋው በር ተምሳሌትነት ተገልጧል፤ ፍርሃትና የተዘጉ በሮች በአንድነት ይሄዳሉ፤ ደስታ የመገናኘት እናት ሲሆን፤ ፍርሃትም ከጀርባ በኩል በራስ ላይ መዝጋትን ያመለክታል።

ኢየሱስ የሚመጣው በዚህ ሁኔታ ነው። በተጨማሪ ቅዱስ መጽሐፍ እንደሚለው «ኢየሱስ መጥቶ በመካከላቸው ቆመ»። አዲስ ነው። በፍርሃት ውስጥ የሚገኙትን ለማጽናናትና ሰላሙን ለማወጅ ኢየሱስ ራሱን በቤተክርስቲያኑ መካከል አስቀመጠ።

ዛሬ ሐዋርያቱን በተዘጋጀው ክፍል ውስጥ ጨብጦ የያዛቸውን ፍርሃት፤ በዚህ መንገድ እንገልጣለን፤ በዙሪያችን የከበቡንን የእካባቢ ፍርሃት፤ የባሕል ተጽዕኖ ፍርሃት፤ ልዩ ሆኖ የመታየት ፍርሃት፤ የወንጌልን መልዕክት የማወጅ ፍርሃት፤ የመሳሰሉትን ሁሉ ያጠቃልላል ማለት እንችላለን።

ወንጌል እንደሚለው ኢየሱስ «በመካከላቸው ቆመ» ይላል። የበላይነቱን ማሳየት ሲችል ይህን ባለማድረግ እርሱ በእኩል ደረጃ ከእነርሱ ጋር በወንድማማችነት «በመካከላቸው ቆመ» ይላል። ለመጻፍት እንደሚቆም ባለሥልጣን ከጉናቸው ፈንጠር ብሎ አልቆመም፤ ይህ በራሱ እጅግ አስደናቂ ነው። እርሱ በእኩል ደረጃ በመካከላቸው ቆመ እንጂ።

ኢየሱስ በመካከላቸው ቆሞ እንዲህ አላቸው፤ «ሰላም ለእናንተ ይሁን» (ዮሐ. 20፡21)። ይህን ሰላምታ ማለፍ ወይም ዋጋ የሌለው ማድረግ አይገባም። ኢየሱስ ከበድ ባሉ ቃላቶች እንዲህ ብሎ በወቀሳ መጀመር ይችል ነበር። «እናንተ እምነት የጉደላችሁ ሰዎች ለምን ተዋችሁኝ? እነዚያ ትናገሩአቸው የነበሩት ተስፋዎቻችሁ የት ደረሱ? አንተ ጴጥሮስ እስከ ሞት ድረስ ከአንተ ጋር ነኝ ብለህ የነበረውን ፋከራ ሁሉ የት አደረስኸው?» እርሱ ግን ይህን አላለም። ይልቁንስ ኢየሱስ ሊያስፈራራቸው ወይም ፈጽሞ ሊወቅሳቸው አልፈለገም፤ አቀፋቸው። ይልቁንም ምሕረትና እምነት በተሞላበት በጣፋጭ ቃላት በማደፋፈር ሰላምታ ሰጣቸው እንጂ።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ እንደሚገልጥልን ኢየሱስ «እጆቼንና ደረቱን አሳያቸው። ቁስሉንም»። ሐዋርያቱ ጌታቸውን ባዩ ጊዜ በደስታ ተሞሉ (ዮሐ. 20፡20)። አልደነገጡም ወይም በእነዚህ አሳፋሪ ምልክቶች አልታመሙም። በተነሳው ጌታ ተደሰቱ እንጂ።

የኢየሱስ ኃይልና ሥልጣን

በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል በተተረከው መሠረት ኢየሱስ በምድር ላይ የተናገራቸውን የመጨረሻ ቃላቱን ስንለማ በአባባሉ ሁለንተኛነት እንማረካለን። «በሰማይና በምድር ላይ ፍጹም የሆነ ሥልጣን ተሰጥቶኛልና እንግዲህ በአብ፣ ጳውሎስና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያመሙቃችኋቸው፤ ያዘዘኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው የእኔ ደቀመዛሙርት አድርጓቸው! እነሆ እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» (ማቴ. 28፣20)።

በሰማይና በምድር ላይ ሥልጣን ተሰጥቶታል፤ ሐዋርያቱም ትዕዛዛትን ይጠብቁ ዘንድ ከዚሁ ሰዓላም ሁሉ የእርሱን ተልእኮ እንዲያሳውቁ እደራም ትዕዛዝም ተላልፎላቸዋል።

ኢየሱስ ስለ ኃይሉ የሚናገረው መሲሐዊ ፍጽምና በተሞላበት ሁኔታ ነው። እርሱ ከአብ በስተቀኝ በክብር የተቀመጠው ጌታ የሰውን ልጅ ታሪክ በጥብቅ ያስባል። በታላቅ አክብሮት የምናከብረው ይህ የክርስቶስ ትንሣኤ የዕርገቱ ምስጢር ነው።

በዚህ ምስጢር የተካተቱት የወንጌል ቃላት የኢየሱስን ኃይል በዚህ ዓለም ላይ ሁሉ እናንጸባርቅ ዘንድ ይጋብዙናል፤ ይጠፋናልም። ይህ ምን ዓይነት ኃይል ነው? በርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዮሐንስ ጳውሎስ ዳግማዊ በተነገሩ ቃላት አማካይነት ለማስረዳት እፈልጋለሁ። «የምናስበው ኃይል በማኅበራዊ ሥርዓት ወይም በዓለም ፍትሕ ላይ የሚመደብ አይደለም። ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚህ መደብ የላቀ ነው። በሰማይና በምድር የተሰጠው ኃይል፤ በትክክል የእርሱ የሆነ ኃይል፤ የራሱን ሕይወት ለዓለም የማቅረብ ኃይል ነው። በፍቅር አማካይነት የማዳን ኃይል ነው። ይህ ኃይል በፋሊካ ምስጢር ከፍተኛው ደረጃ ላይ የደረሰ ኃይል ነው፤ የመስቀል መስዋዕትነቱና ትንሣኤው የዚህ ኃይል ሌሎች ገጽታዎች ናቸው። በቅዱስ ቁርባን አማካይነት ቤተክርስቲያን የክርስቶስን ዓለም አቀፍ ኃይል (ለዓለም መኖር ሲል ራሱን የለጠበትን) ትካፈላለች። የተልእኮዋና የአገልግሎትዋ ማዕከል

የሚሆነውም ይህ ኃይል ነው።። ክርስቶስ በመስቀሉ ኃይሉን ወደ ዓለም ይልካል። ይህ ኃይል በቤተክርስቲያን ማኅበረሰብና የተልእኮው ማዕከል በሆነው በቅዱስ ቁርባን አማካይነት በየቀኑ ሕልው ይሆናል።

የኢየሱስ ኃይል የሚፈጠረው ለማመን አስቸጋሪ ከሆነው እያንዳንዱን ሰው ማገልገልና ራሱን ለመስጠት ካለው ችሎታው ነው። በኢየሱስና ራሱን በመስጠት ተልእኮው ሰው የሕይወትን ወሳኝ ትርጉም ይረዳል፤ ይኸውም በታላቁ ፍቅርና ሰጦታ በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረ ስጦታ መሆኑ ነው።

ዓለም አቀፍ ከሆነው አተረጓጎም፤ የክርስቶስን ሁለንተናዊ ኃይል አንረዳለን፤ ስለ እርሱም ራሳችንን እንጠይቃለን። በየዕለት ኑሮአችን ውስጥ የዚህን ኃይል ተጨባጭ ምልክት ማግኘት እንችላለንን?

ቅዱስ ቁርባን በቤተክርስቲያን ውስጥ የደገነነት ማዕከል ነው። የኢየሱስን ኃይል «ፖለቲካዊ» አቅጣጫ በሰው ልጆች ሁሉ በተስፋፋው ትውስታው ውስጥ ልናገኘው እንችላለን። የሰው ዘር በዓለም ወንድማማችነት ሲለፍን አንድነት እውን ሊሆን የሚችል ክስተት ነው። ይህ በተለይ በአሁኑ ጊዜ ከፍተኛ ትኩረትን የሳበ ጉዳይ ነው ብዬ አምናለሁ። የሰዎች አንድነት መሰናክሎችን የማለፍና የተነጣጠሉ ቡድኖችንና ኃይሎችን የማጣጣም አስፈላጊነት በሚለማበት ወቅት፤ ቤተክርስቲያን የምትሰጠው ትርጉም ኢየሱስ የጊዜያት ሁሉ ምልክት መሆኑን በማስታወስ የሚነሳ ነው። ስለዚህ ቤተክርስቲያን ለዚሁ አንድነት ለሚደረግ ግፊት አገልግሎትዋን ለማበርከት ዝግጁ ናት።

ሚያዝያ 23

ጌታ ሁል ጊዜ ከእኛ ጋር መሆኑ

«ወደ ላይ» ወደ እግዚአብሔር መንግሥት አሻቅበን ስንመለከት ኢየሱስ ስለ ሰው ልጅ የመጨረሻውን መስዋዕትነት የከፈለ ቢሆንም በአካባቢያችን ያለውን ሁኔታ ስናጤን ግን በጥላቻና በፍርሃት እንዋጣለን። በጉዞ ላይ ነን፤ ገና ወደ መጨረሻው ግብ አለመድረሳችንን እናያለን። ብዙ ነገሮች ይጉድሱናል፤ እንዳንዶቹ መቼም አይመጡም፤ እንዳንዶቹም የእኛን ሁኔታ የሚያሳዩ ናቸው። እንግዲህ በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሆነን ከአጠገባችን ከሚገኘው አሱታዊነት አሻግረን ስንመለከት ፍጹምነትን መቼ እናገኝ ይሆን እንላለን። ነገር ግን የምንሻው ፍጹም የሆነው እውነት ከእኛ በጣም ብዙ የራቀ አይደለም። ተመሳሳይ ቃላት ኢየሱስ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ መሆኑን ከነገሩን በኋላ እነዚያው ቃላት ደግሞ አንድ ቀን ተመልሶ ይመጣል ብለው ይነግሩናል። ይህም ማለት የእግዚአብሔር መንግሥት ሁሉንም ነገር ያስራጫል፤ ማለትም የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወታችን ውስጥ እንደሚገባ ቀድሞውኑ ኢየሱስ በሕይወቱ ውስጥ በሙሉ እንደመሰከረው በኃይሉ አማካይነት እኛም እንደምንለወጥ ዕድል ፈንታችን ነው።

ወደ ጥያቄአችን ስንመለስ እርሱ ተመልሶ የሚመጣው መቼ ነው? ይህ የሕይወታችን ፍጻሜ የሚመጣው መቼ ነው? የሐዋርያት ሥራ ይህን ሲመልስ ከጳራቅሊጦስ በዓል ይጀምራል ይላል።

ኢየሱስ ዓለምን ለመረከብ የተመለሰበት ጳራቅሊጦስ የመጀመሪያው ተግባር ነው። የቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል የመጨረሻ ቃላት እንዲህ በማለት ያስታውሱናል፤ «... እነሆ እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁል ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» (ማቴ. 28:20)።

ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር በመንግሥተ ሰማያት ውስጥ ነው። እንደዚሁም ከእኛ ጋር ነው። ከቤተክርስቲያንም ጋር ነው። ኢየሱስ ከሙሉ ክብሩና ኃይሉ ከእኛ ጋር በእኛ ውስጥ ነው። ትክክለኛ የሆነ ማኅበረሰብ መገንባት እንችል ዘንድ እርሱ በእኛ ውስጥ ነው። መልካምና እውነት የሆነውን ሁሉ ማንጸባረቅ እንችል ዘንድ እርሱ

በአእምሮአችን ውስጥ ነው። ሕይወትንና ፍቅርን የሚያመጣልን ምርጫችን እናደርገው ዘንድ እርሱ በልባችን ውስጥ ነው። በእግዚአብሔር ፈቃድ ፍጹም በሆነ ሕይወት እርሱ እንደ ሰው ከእኛ ጋር ኖረ። ቅዱስ ጳውሎስ እንደሚለው፤ «የኃይሉ ልዩ ብልጽግና» በመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እርሱ ከአረገበት ጊዜ ጀምሮ ከእኛ ጋር ይኖራል።

ሰማያዊዋን ኢየሩሳሌም አሻቅበን ከተመለከትን ስለ ራሳችን ብዙ ነገሮችን በሰቆቃ እናስባለን። ክርስቶስን በእኛ ውስጥ መመልከትን መማር አለብን። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት እርሱ በውስጣችን እንዲገኝ እንዴት ተደርጎ እንደተሰጠን በልባችን ውስጥ ማስተዋል አለብን። ከዚያ በኋላ በቤተክርስቲያን የእርሱ ኃይል እንዴት እንደሚሠራ መገንዘብ እንችላለን። የመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ፍቅር የት እንደተገለጠና በቤተክርስቲያን ሕይወት ውስጥም በሁሉም አቅጣጫ እርሱን እናያለን።

ሚያዝያ 24

የዕርገቱ ቅድስና ክስተት

ኢየሱስ በሰብአዊ ባሕርዩ (እኛም እያንዳንዳችን በእርሱ ውስጥ ነን) ወደ መንግሥተ ሰማያት በማረግ በአባቱ ጉን መቀመጡ ወሳኝ ነው። ኢየሱስ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል አስታራቂ የዓለም ጻኛ፤ የዓለም ሁሉ ጌታ ነው። በሰብአዊ ሁኔታችን ለድኻነትና ለሥቃይ አልተወንም፤ ዘላለማዊ የሆነ መኖሪያ ያዘጋጅልን ዘንድ እርሱ በመቅደም ራስና በኩር ሆኖ እኛንም የእርሱ አባላት ያደርገናል።

ዕርገት መጪውን ጊዜና ተስፋችንን እንድናስብ ያደርገናል። ልክ ወንጌል እንደሚነግረን ሐዋርያቶች እንዳደረጉት እኛም አሻቅበን ወደ ላይ እንድንመለከት ያደርገናል።

ከዚህ መሠረታዊ ሐሳብ ውስጥ አንድ ጥያቄ ይነሳል፤ ይህ ወደ መንግሥተ ሰማያት አሻቅቦ የመመልከቱ ጉዳይ በየዕለት ተግባራችን ላይ እንቅፋት አይሆንብንም? ምናልባት በዚሁ አስተሳሰብ ምክንያት ይሆናል ሐዋርያቱ ላይ የወቀሳ ቃላት የሰነዘሩት «የገሊላ ሰዎች ሆይ ወደ ሰማይ አሻቅባችሁ እየተመለከታችሁ ስለምን ቆማችሁ?» (ዮሐ. ሥ. 1፡11)።

የዚህን ጥያቄ መልስ በዚሁ መጽሐፍ ቅዱስ ምዝባብ ውስጥ ማግኘት ይቻላል። «እያያችሁ ወደ መንግሥተ ሰማያት እንዲያርግ የተወሰደባችሁ ኢየሱስ፤ ሲያርግ ያያችሁት ኢየሱስ አሁንም እያያችሁት ተመልሶ ይመጣል»። እስቲ ለአንድ አፍታ የእነዚህን ቃላቶች ትርጉም እናስላስል። ቃላቶቹ በመካከላችን ይኖር ስለነበረውና በፖላስታይን መንገዶች ይመላለስ ስለነበረው ኢየሱስ ይናገራሉ፤ እኛ ደግሞ በመናኘነት መመላለስ እንችላለን። እንደ እኛው ሰው ሆኖ ደስታና ሐዘን እየተፈራረቁበት፤ በተረዳነው ጊዜ ደስ ይሰኝ የነበረው፤ ባልተረዳነው ጊዜ ደግሞ ይከፋው ስለነበረው ኢየሱስ የሚናገሩ ቃላት ናቸው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም ከልደቱ እስከ ሞቱ ድረስ የእኛን ኑሮ በመለማመድ ኖረ። የወንጌል ምዕራፎች እንደ አንድ ሰው ሆኖ በእኛ መካከል ይኖር የነበረው ኢየሱስ አሁን ወደ መንግሥተ ሰማያት አረገ እያሉ የሚያስተምሩት በዚህ ምክንያት ነው።

እኛን ይመስላል፤ እንደ እኛም ሥጋን ለበሰ። ስለ አኗኗራችንም ልምድ አለው፤ በመንግሥተ ሰማያት ውስጥ በመኖሩ ልምዳችንን፤ ሕይወታችንንና ፍላጎታችንን ወደ እግዚአብሔር ያቀርባል። አሁን ለሰው ልጅ ሙሉ ደኅንነት፤ ከእግዚአብሔር ጋር በክብር ይኖራል። የማይገልጠውና የማይወሰነው የእግዚአብሔር ምስጢር፤ ከታሪክ ጀምሮ የገዛው ለእያንዳንዱ የሰው ልጅ ልብ እርሱ ከፍተኛ ተስፋ ነው፤ ምክንያቱም ልባችንን የሚያውኩ ጥልቅ የሆኑ ጥያቄዎችና ችግሮች መፍትሔ የሚያገኙት በእርሱ ብቻ ናቸውና።

በእግዚአብሔር ከተማ በሰላማዊ ኢየሩሳሌም፤ ፍጹም ሰላምና ፍትሕ በምላበት ሥፍራ፤ ነጻና ግልጽ በሆነ ቦታ፤ ፍጹም ብርሃን በሆነው በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ኢየሱስ እንደ ሰው ይገኛል።

ሚያዝያ 25

ሰዎች የኢየሱስ መሆናችን

ኢየሱስ ይኖር በነበረበት ዘመን መቅናት የለብንም። ይልቁንም ዕድላችን ከእርሱ ጋር እንዲሆን ርኅራኄውን አስታውሰን እንድንጽናና ከታላቅ ደስታ ጋር ማሰብ አለብን።

ኢየሱስ በመካከላችን ነው። እርሱ ቃሉን ይሰጠናል። የሕይወት ምስጢር ይገባን ዘንድ እርሱ በእኛ መካከል ይገኛል። ከሁሉ በላይ በቅዱስ ቁርባን ምስጢር እርሱ ራሱን ይገልጥልናል፤ ፍቅሩን ይሰጠናል፤ በልባችን ውስጥ አዲስ እሳት በማቀጣጠል ሕይወታችንን ይለውጣል፤ ይህንንም ለሁሉም ስሙን የመናገር ተልእኮ እንድንፈጽም አደራ ሰጥቶናል።

ዋናው የፋሲካ ድርጊት ቀድሞ የተፈጸመ ብቻ አይደለም፤ ኢየሱስ በቅዱስ ቁርባን በቅዱሴ አማካይነት እዚህና አሁን በእኛ መካከል እየተገኘ ይከበራል። እነዚህን ድርጊቶች በጥልቀትና በትክክለኛ መንገድ እናስታውሳቸው ዘንድ ይረዳናል። እርሱ በታሪኩና በታሪካችን፤ በሕይወቱና በሕይወታችን መካከል የጠበቀ ግንኙነት ይመሠርታል። ከእርሱም ባገኘነው ጥምቀት አዲስ ፍጥረት እንድንሆን ያደርገናል። ለዓለም ሁሉ ፍቅሩን በመግለጥ የእርሱ ሰዎች እንሆናለን።

በቅዱስ ቁርባን አማካይነት በሚሰጠን እውነተኛ ምግብ የእርሱ አካል እንሆናለን፤ በታሪክም በእርሱ ፍጽምና ከእርሱ ጋር አንድ እንሆናለን። ከቅዱስ ቁርባን ሱታፌ በመካፈል ከእርሱና እርስ በርሳችን አንድ አካል እንሁን።

መስቀልና ክብሩ

ወንጌላዊው ዮሐንስ ትኩረታችንን የሚሰብ አንጸባራቂ የሆነ ቃል ያቀርባል፤ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በገባና «በከበረ» ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ምን እንደሚከሰት ተገንዝበው ነበር (ዮሐ. 12፡16)። «ከበረ» የሚለው ቃል በተለይ ቈደኢየሱስን ትንሣኤ ያመለክታል። በእርግጥ ዮሐንስ በተለይ ስለ ትንሣኤ መናገር በሚፈልግበት ጊዜ በምን ቃል መጠቀም እንዳለበት ያውቃል። አይሁድ ተከታታይ ምልክት ይፈልጉ እንደነበረ ሲተርክ፤ ኢየሱስን ይጠቅሳል «ይህን መቅደስ አፍርሱት በሶስት ቀንም አነሳዋለሁ፤ ስለዚህ ከሙታን ከተነሳ በኋላ ደቀመዛሙርቱ ይህን እንደተናገረ አሰቡና ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አመኑ» (ዮሐ. 2፡19-22)።

ቢሆንም እዚህ ላይ ዮሐንስ ስለ ክብሩ ይናገራል፤ ሁሉንም በሚያጠቃልል በአንድ ማረጋገጫ ጥቅስ እንዲህ እያለም ይተርካል፤ «እነሆ የሰው ልጅ የሚከበርበት ሰዓት ደርሷል» (ዮሐ. 12፡23)። በሌላ ቃል ደግሞ ኢየሱስ የሚከበርበት ጊዜ የሚመጣው በሞቱ መሆኑን አወጀ።

የኢየሱስ ሕይወት «ክብሩ» የተመሠረተው በትንሣኤው ብቻ ሳይሆን በመስቀሉም መሆኑን ማየት እንችላለን፤ ይኸውም የእርሱ አሟሟት ስለ ፍቅርና ከፍቅርም ጋር ነውና።

ከመስቀሉም የእርሱ ንጉሥነት እውነተኛ ትርጉም ላይ ማተኮር እንችላለን። የእርሱ ንጉሥነት ከምድራዊ ሥልጣን የተለየ፤ ሰውን ወደ እርሱ በመሳብ ላይ ያነጣጠረ ነው። ኢየሱስ እያንዳንዱን ሰው ወደ እርሱ የሚስበው በፍቅር ነው።

የተጠራው የዚህን መስቀል ክብር በማሰብ የኢየሱስን ምስጢር በተሻለ ለማወቅና ለመረዳት ነው።

ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ቃል መተርጎሙ

ዮሐንስ ትኩረታችንን የሚሰብ ጥቅስ በወንጌሉ አስፍሯል፤ «ደቀመዛሙርቱ ይህ ነገር በመጀመሪያ አልገባቸውም ነበር፤ ነገር ግን ኢየሱስ በክብር ወደ ሰማይ በወጣ ጊዜ ይህ ነገር ስለ እርሱ እንደ ተጻፈና ለእርሱም እንደ ተደረገለት አስታውሱ» (ዮሐ. 12፡16)።

በድርጊቱ ቀጥተኛ ተሳታፊ በመሆን ኢየሱስን የከበቡት የደቀመዛሙርቱን እምነት ለማነሳሳት በቂ አልነበረም፤ ሌላ ጣልቃ መግባትን አስፈለገ። ወዲያውኑ የሚታስቡን የተነሳው ጌታ ለደቀመዛሙርቱ ከእነርሱ ጋር በነበረበት ጊዜ ያደረገውንና ያስተማራቸውን እንዲገነዘቡ ያደረገላቸው እርዳታ ነው።

ከሁለቱ ከኤማሁስ ደቀመዛሙርቱ ጋር እንደዚያው አደረገ። ከስቅለቱ በኋላ በሐዘን ተውጠው ወደ መኖሪያ መንደራቸው በጉዞ ላይ እያሉ አገኛቸው። ከእነርሱ ጋር አብሮ በመጓዝ የመጸሕፍትን ትርጉም ገለጠላቸው። የልባቸውን ብርሃን አበራላቸው። ከእነርሱ ጋር እንዲቆይና እንዲመገብም ያቀረቡለትን ልመና ተቀበላቸው፤ ከዚያም እንጀራውን በመቁረስ ራሱን ገለጠ። ኢየሱስም «የእርሱ መታሰቢያ እንዲያደርጉት» በማስታወስና በፍጽምና ራሳቸውን እንዲያውቁ የትንሣኤውም ሕያው ምስክሮች እንዲሆኑ ረዳቸው። በዚያን ወቅት ሁለቱ ደቀመዛሙርት ሁሉም ነገር ገባቸው፤ በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ የተገለጡትን ድርጊቶች አስታወሱ፤ እነዚያ ድርጊቶች የተገለጡባቸውን ቃላት ትርጉምም ተረዱ።

ከዚያም «ከሙሴና ከነቢያት ሁሉ ጀምሮ ስለ እርሱ የተጻፉትን ምንባቦች ሁሉ ተረጎመላቸው። ወደሚሄዱበትም መንደር በደረሱ ጊዜ እርሱ አልፎ የሚሄድ መሰላቸው። ከእኛ ጋር እደር በማለት ኢየሱስን አጥብቀው ለመትት። «ቀኑ መሸ፤ ፀሐይም መጥለቅዋ ነው» ብለው ለመትት። ስለዚህም እርሱም ከእነርሱ ጋር ለማደር አብሮአቸው ሄደ። ወደ ገበታ በቀረቡ ጊዜ እንጀራውን ወስዶ ባረከው፤ ከዚያም ቆርሶ ሰጣቸው፤ እነርሱም ዓይኖቻቸው ተከፈቱላቸው፤ እርሱንም አወቁት። ነገር ግን ከዕይታቸው ተሰወረ፤

እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሱ፤ «ከቅዱሳን መጻሕፍት እያብራራ ይገልጻልን በነበረ ጊዜ በመንገድ በመጓዝ ላይ እያለን ከእኛ ጋር አብሮ እየሄደ በሚናገራቸው ቃላት ልባችን ይቃጠል አልነበረምን?» (ሉቃ. 24፡27-32)።

ሚያዝያ 28

በክርስቶስ ፋሲካ ውስጥ ግልጽነትና ትክክለኛነት

ኢየሱስ መልዕክቱን ለመፈጸም ለመጨረሻ ጊዜ ወደ ከተማው ገባ። እንደ ንጉሥ ገባ፤ ሰዎቹም በዚህ መሠረት ተቀበሉት። «በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው»። በግልጽና ትክክለኛ በሆነ በንጉሣዊነት ግርማ በአህያ ውርንጫ ተቀምጦ ገባ (በሰለሞን ታሪክ ይልቁንም በተለይ ትንቢት ተናጋሪው ነቢዩ ኢሳይያስ ዘካርያስም በአህያ ውርንጫ ላይ ይቀመጣል ብሏል)።

በሌላ በኩል የኢየሱስ ወደ ከተማው መግባት አነስተኛ ስሜት የሚሰጥና ጭልምልም ያለ ነው። አንድ ንጉሥ ወደ ማረከው ከተማ በሁካታና በጭፈራ ዝግ ብሎ እንደሚገባው እንደ ምድራዊ ንጉሥ ዓይነት ሳይሆን፤ ኢየሱስ ወደ ንጉሣዊው ከተማ የገባው ፍጹም መለኮታዊ በሆነው ኃይሉ ሳይጠቀም ታዛዥና ትሑት ሆኖ ነው። ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ እንደሚነግረን፤ ኢየሱስ ወደዚያች ከተማ የገባው እንደዚህ ትሑት በሆነ መንገድ ስለሆነ፤ ደቀመዛሙርቱ እንኳ እነዚህን ነገሮች አላስተዋሉም ነበር።

ስለዚህ የመጻሕፍትንና የነቢያትን ጥቅሶች የሚያውቁ የኢየሱስን ተግባራት ሁሉ የሚያንጸባርቁ መሆናቸው ግልጽ ይሆንላቸዋል። የኢየሱስ ንጉሥነት ከምድራዊ ዓለም ንጉሥ ሥልጣን ጋር ማነጻጸር ለሚፈልጉ እርሱ ትሕትና በተመላበት በዝግታ የመግባቱ ሁኔታ ጭልምልም ያለ ስሜት ይፈጥርላቸዋል።

ኢየሱስ በድርጊቶቹ ማንንም ተደላች እንዲሆን አላደረገም። ለኢየሱስ ፍጹም ለሆነ ግልጽነቱ ቆመው የነበሩት ሥልጣኑን በተግባር እንዲተረጉም ከፍተኛ ፍላጎት ነበራቸው። ኢየሱስ ግን በታዛዥነትና በትሕትና በአህያ ተቀምጦ ወደ ከተማው የገባው

እንዲታሰር፤ እንዲጻፍ፤ እንዲሰቃይና እንዲገደል ነው። እርሱ ከተለመደው ምድራዊ ንጉሥነት ሥልጣንና ክብር ታቀበ፤ የሌሎቹን ክብር መጠበቁን የሚከታተሉ ሕዝቦች ግን ሆሣዕና እያሉ በማድነቅ ጮኹ። ተከታዮቹም ስለ እርሱ የሚታዩት ነገሮች አበሳጫቸው፤ በአእምሮአቸውም ጥርጣሬ አሳደረባቸው።

ቀደም ሲል በምስጢራዊ ትምህርቶቹ በተገለጡት አገልግሎቶቹ መሠረት ኢየሱስ ርኅራኄውን በግልጽ ይጀምራል። መረዳትን የሚፈልጉ መረዳትን ይችሉ ነበር። መረዳትን የማይፈልጉ ግን በጨለማ ውስጥ ቀሩ። ሰውን ለመመልከት ለምን ያህል ጊዜ ድፍረት አጥተን እንቆያለን። የማይሆን ስሜታችንን በመከተል በፍላጎታችንና በከባድ ጥላቻችን እንኳ ቢሆን የሌላ ወይም ሊኖር የማይችል ፍጹም የማይመሳሰል ሰው ቅርጽ ለመፈልሰፍ እንሻለን።

ጠቅላላ የሰውነት ሁኔታችን ራሳችንን ሊያስወግድ በሚፈልግበት ወቅት በቅጽበት አንድ አማራጭ መሻት ወይም ሁኔታውን መሸሽ እንፈልጋለን። ከኢየሱስ ርኅራኄ ፊት እንደሸሹት ሐዋርያት ዓይነት እኛም ከእነርሱ ጋር አንድ ላይ በመሆን እንተባበራቸዋለን።

ለእኛ ኢየሱስ በመስቀሉ ላይ ርኅራኄን አወጀልን። ለእኛ ለሁላችንም የመውደድ ችሎታ መስጠቱን አረጋግጦልናል፤ ከሌሎች ጋር ያለንን ግንኙነት ከወንድሞቻችንና ከእህቶቻችን ጋር በፍቅር እንድንመራ በድፍረትና በእምነት እንደገና ራሳችንን ማየት እንችል ዘንድ ጠርቶናል።

በብዙ ደረጃዎች የሚገለጡትን እንደዚህ የመሳሰሉትን ሽሽቶች ተከናንበን ማሳለፍ የለብንም። በቤተሰብ ደረጃም ራስን በመውደድ፤ ወይም በራሳችን ብቃት ላይ ብቻ በማተኩር ሌሎችን በአጠገባችን እንኳ እያየናቸው መዘንጋት የለብንም። የተለዩ ናቸው ብለን ችላ በማለታችን እንግዲህ እኛን ማበሳጨታቸውን ይቀጥላሉ።

በጓደኝነት ዓለም ውስጥ ሊኖር የሚገባውን እጅግ ጥልቅ የሆነ ዋጋ ሊኖረው የሚችል በእውነት ላይ የተመሠረተ ወዳጅነትን አንዳንድ ልዩነቶችን ለማስወገድ በሚደረግ ውይይት ምናልባትም የሐሳብ ልዩነት ልንፈጥር እንችላለን በሚል ስጋት ብቻ በማስመሰል

በሽንገላ ማለፍ የተገባ አይደለም። ባለንበት ሁኔታ ተደላድሮና ፀንተን መቆየትን መምረጣችንም እውነትን ላያገልል ይችላል።

በሥራ አካባቢያችን ስንት ጊዜ ይሆን የልባችንን ፍላጎት ትተን ልንሰጥ የሚገባንን አገልግሎት ለማበርከት፣ ከሌሎች ጋር የመስቀላቸው ተካፋይ ለመሆን የቻልነው?

በሌሎች ላይ በደረሰው ሥቃይ ወይም በራሳችን ላይ በተፈጠረ ችግር በክርስቶስ መስቀል መሉ በመሉ በመታመን እውነትን የተከለከልነው ስንት ጊዜ ነው?

በማኅበራችን ጥቅሞች ላይ የሚያጋጥሙትን እክሎች የእኛን ትብብር የሚፈልጉ አይደሉም በማለት ኃላፊነታችንን ገሽሽ በማድረግ የጸላጦስን ሚና በመጫወት እጃችንን የታጠብን ስንት ጊዜ ነው።

በግልጽና በማያሻማ ሁኔታ ለብዙ ጊዜ የወንድሞቻችንን ችግር በማስወገድ ላይ ተባባሪ ባለመሆን በቁጣ መልሰናል። በየዕለት ተግባሮቻችን ጥልቅ የመለወጥ ሥራ ሲያጋጥመን በርካታ አነስተኛ ጉዳዮችን እናከናውናለን። ሕይወታችንን የመለወጥ ኃይል ባለው በመስቀል ፊት በጉልበታችን ተንበርክክን እውነታውን በትክክልና በታማኝነት መያዝ ይገባናል።

በዚህ ጨለማና ብርሃን አማካኝነት የተገለጠው የኢየሱስ ምስጢር ቀስ በቀስ በጥንቃቄ በመገምገምና የራሳችን አካል በማድረግ ኢየሱስን በእርሱነቱ እናውቀዋለን።

በዓለም አስተሳሰብ እርሱ መሲሕ አይደለም። ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ዘወትር አዲስነት ይወክላል፤ ወደ ሕይወታችን ገብቶ የሚኖረው እግዚአብሔር እርሱን ከምንጠባበቅባቸው የተለያዩ መንገዶች በአዲስ ኑሮ ሥርዓት ውስጥ በመሆን ይጠራናል።

«ኢያሱስኩር» በቤተክርስቲያን ምስጢር ውስጥ

የክርስቶስን ግልጽነት በቤተክርስቲያን ምስጢር ውስጥ ያንጸባረቃል። ቤተክርስቲያንም የእግዚአብሔር ቃል ግልጽነትና ኃይል አላት፤ ሰውን የማሳደግ ችሎታ በሲቪል፣ በማኅበራዊና በፖለቲካዊ ሥራዎች በማኅበረሰብ ውስጥ ማስረጃን ትመርጣለች። ይህ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በክብር የመግባቱን ሁኔታ ያመለክታል።

ቤተክርስቲያን በጸሎት ቅዱስ ቁርባንን በማስተናገድ በኩል ድንቅ ሥራ በመፈጸም ራስዋን በዚሁ ውስጥ ታላትፋለች። ቤተክርስቲያን በእነዚህ በሁለቱ ማለትም በጸሎትና ቅዱስ ቁርባንን በማስተናገድ ሁኔታ ውስጥ ናት። ቤተክርስቲያን ያለ ልዩነት እነዚህን ሁኔታዎች ዕለት በዕለት ትከታተላለች። ኢየሱስ እንዲረገው ቤተክርስቲያን ወደ ፊት የምትጓዘው በዚህ በእንድነትና በትሕትና ኃይል ብቻ ነው። የእግዚአብሔርን ጥንካሬና ምሕረት የእርሱን ፍትሕና መልካምነትን በመግለጥ ቤተክርስቲያን ኃላፊነትዋን ትወጣለች።

የቤተክርስቲያንን አንድነት ምስጢር ለመጠበቅ ቀናተኛ መሆን አለብን፤ ቤተክርስቲያን እንደ ቅድስት ድንግል ማርያም ልስልስ፣ ትሑትና ተወዳጅ፣ እንደ ጴጥሮስም ጠንካራና ደፋር መሆን አለባት። ቤተክርስቲያን በምስጢራትና በጸሎት ሥርዓት የእግዚአብሔርን ቃል በግልጽ ታውጃለች።

የቤተክርስቲያን ትሕትናና ጥንካሬ በእኛም ሕይወት ውስጥ መኖር አለበት። እያንዳንዳችን በራሳችን በክርስቶስና በቤተክርስቲያን ምስጢር ውስጥ እንኖራለን። የጥንካሬና የግልጽነት እንዲሁም የትሕትናና የቸርነት ወቅቶች ያጋጥመናል። የቸርነትና የተግባር ኃላፊነት ወቅቶች እንደዚሁም የማሰላስልና የጸሎት ወቅቶች አሉን። የክርስቶስና የቤተክርስቲያንን ምስጢር ቁልፍ በፋሲካ ውስጥ እንጨብጠዋለን።

እኛ እንደ ክርስቲያንና እንደ ቤተክርስቲያን ኢየሱስ እንዳደረገው ከዚህ ዓለም አልፈን እንሄዳለን። እርሱ እንደነበረውና እርሱ እራሱም እንደገለጠው ይህን ጠንካራ ውሳኔ እጥብቀን ለመያዝ ፍላጎት አለን። ኢየሱስ ከመሠረታት ቤተክርስቲያን የተለየውን ሳይሆን ኢየሱስ የመሠረተውን ቤተክርስቲያን መሆን እንፈልጋለን።

ሚያዝያ 30

፩

ማርያም ርኅራኄንና መልካምነትን ለኢየሱስ ማስተዋወቅ

ማርያም ከጥልቅ ፍላጎት ጋር የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን «ርኅራኄንና ቸርነትን» ታስተዋውቀናለች። እነዚህ ሁለት ቃላት ከኢየሩሳሌም መጽሐፍ ቅዱስ ጳውሎስ ለቲቶ በላከው መልክት 3፡4 የተጠቀሱ ሲሆን ዛሬ በኢየሩሳሌም መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «ደግነትና ፍቅር» ብለን እናነባቸዋለን። «ደግነትና ተልዕኮ» በተባሉት ቃላት ተጠቅመን በክርስቲያን ተግባሮቻችን አማካኝነት ወንድማዊ ወዳጅነትን ማሳየት አለብን።

እርግጥ ነው እምነታችን በታላቅ ውሳኔ፣ በጥንቃቄ በተከናወነ ሥራዎችና ተከታታይ በሆነ ድርጊት ራሱን መግለጥ አለበት፤ ዘወትርም ለሚከሰት ለእያንዳዱ አድልዎ የማይታጠፍ ተቃውሞ ልናቀርብ ይገባል። የወነጌልን ሕይወት በትክክለኛ ጨዋነት መኖር ያስፈልጋል፤ ለራሳችን ጠንካራ ሥርዓትና ራስ መግዛትን መርጠናል።

ነገር ግን ይህ ሁሉ አንዳንድ ችግሮችን ማስከተል ይችላል። አንድ ዓይነት ውጤት ለማድረግ በምናደርገው ጥረት መጠንከር የማይታለፍ ነው። ቤተክርስቲያን እንድነትን በማረጋገጥ የግለሰቦችን እምነት ታብራራለች፤ ትጠብቃለችም። በጠንካራ አመራርዋ አማካኝነት ግልጽ የሆኑ ደንቦች የሚጠይቁትን ታከብራለች።

ያለዚህ «የክርስቶስ አካል» ወዳጆቹን በማጣት በአካባቢው ተውጦ የሚቀር ይሆናል። እንደዚሁ «ኡርሶ ቮን ባልታሳር» እንደዘገበው «የጴጥሮስ ሁኔታ» የቤተክርስቲያን አመራርና የሥልጣን ተዋረድ «ዘወትር የማርያም ዓላማ» ብሎ ከሚጠራው ጋር መጉዳኘት

አለበት። «እነሆ እኔ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነኝ፤ እንተ እንዳልከ ይሁንልኝ» (ሉቃ. 1፡38)። «አንቺ እግዚአብሔር የተናገረውን ሁሉ የሚፈጽም መሆኑን በማመንሽ ምንኛ የታደልሽ ነሽ» (ሉቃ. 1፡45) ስትል ኤልሣቤጥ ተናግራለች። ማርያም ለሰውም ታላቅ ፍቅር አላት። «በዚያን ጊዜ ማርያም ኤልሣቤጥን ለመጎብኘት በተራራማው በይሁዳ አገር ወዳለችው ከተማ በፍጥነት ተነስታ ሄደች» (ሉቃ. 1፡39)። የማርያም ተግባር ወደ እርሷ ቀላልና ዝግጁ ወደሆነው እምነት ይጠራናል።

ማርያም በቃና ዘገሊላ ሠርግ ላይ ተገኝታ የደግነትዋንና የልዩ ጥንቃቄዋ ነጸብራቅ የሆነውን ተግባር በመፈጸም የተከሰተው ችግር እንዲቃለል አድርጋለች። (ዮሐ. 2፡1-11)። «በርኅራኄ ጠቀለለችው በግርግምም አስተኛችው» (ሉቃ. 2፡7)። በልጅዋ መስቀል ግርጌ በሐዘን ተውጣ ነበር። (ዮሐ. 19፡25) የሚሉት ጥቅሶች እንደሚያመለክቱት ለሰው ሕይወት ተገቢውን ትኩረት እንድናደርግ ለሚለቃዩትና ለሚሞቱት ርኅራኄ እንድንሆን የማርያም ሥራ በምሳሌነት ይመራናል፤ ይሁን እንጂ በዛሬይቱ ዓለም ይህ ሁኔታ እየወደቀና እየተዳከመ መምጣቱን ሰንመለከት በእጅጉ ከፍተኛ ሐዘን ይሰማናል።

የግንቦት ወር

ግንቦት 1

እኛ የእግዚአብሔር ሥራዎች መሆናችን

መጽሐፍ ቅዱስ በኦሪት ዘፍጥረት ውስጥ የእግዚአብሔርን ሥራ ይነግረናል። «እግዚአብሔር የሠራውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ፈጸመ» (ኦዘ. 2)። «የእግዚአብሔርን ሥራ» ብሰምና ወርቅ ቅኔ እነጋገር እንኳ ቢሆን መናገር፣ የሠራን ማን መሆኑንና እግዚአብሔር የሠራውን ለመግለጥ መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ አገላለጡ ይመካበታል እንጂ አያፍርበትም። የኦሪት ዘፍጥረት መጽሐፍ የመጀመሪያውን ገጽ ስናነብ የዓለምን አፈጣጠር እንዴት እንደነበረ የሚገልጠው ይህ መጽሐፍ የእግዚአብሔር ሥራዎች እንዴት እንደሆኑ እንድናውቅ ያደርገናል። መሬት፣ ፍጥረት፣ አትክልት፣ እኛ ራሳችንም የዚህ ድንቅ ሥራ ውጤት ነን። የሥራው ፍሬዎችም ነን።

በተጨማሪም እንዲህ ብለን ጥያቄ ስናቀርብ፣ እግዚአብሔር የሚሠራው እንዴት ነው? የእነዚህ የአንዳንድ ሥራዎች ባሕርያት እንዴት ናቸው? ቅዱሳት መጻሕፍት ለእነዚህ ጥያቄዎች መልሶችን ይሰጣሉ።

የእግዚአብሔር ሥራዎች በነጻ ይከናወናሉ። የእርሱ የብልሃቱ ስሜት ተከታታይ መግለጫዎቹ ናቸው። የፈጠራ ሥራዎቹ አስደናቂና የተሟሉ ደስታዎች ናቸው። ከእያንዳንዱ ሥራው ፍጻሜ በኋላ እግዚአብሔር አረፍ እያለ ይህ «መልካም ነው» አለ። «እግዚአብሔርም ያደረገውን ሁሉ አየ በእርግጥም እጅግ መልካም ነበር።» (ኦዘ. 1፣31)።

ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ በሆነ በሰው ልጅ ቃል፣ የእግዚአብሔርን ኃይል ምስጢር መጨበጥ ይሞክራሉ፤ የእግዚአብሔር ጥሪ በፍላጎት የተሠራ፣ ፈጠራ፣ ፍሬያማና የተሟላ ደስታን ይሰጣል እያሉ ለማቅረብ ይጥራሉ።

በእኛ በኩል በእግዚአብሔር ፍቅርና አምሳያ የተፈጠረነው እኛ በበኩላችን በእግዚአብሔር አምሳያና ፍቅር መሥራት አለብን፤ ይህ ሥራ ነጻ በመሆን (በእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ) በተከታታይነት ለመሥራት የተፈጠረ ዕድል ነው። እርሱ ወይም እርስዎ ራሳቸውን ለመግለጥ ፈጣሪያቸውን ማስደሰት የሚያስችላቸው መሆን አለባቸው።

የእግዚአብሔር ትክክለኛው ዓላማም ይህ ነው፤ እርሱ ለእኛ ሲል ሠርቷል፤ ወደፊትም እንደዚሁ መሥራቱን ይቀጥላል። እኛም በፈንታችን እንድንሠራ ኃላፊነት ተጥሎብናል። እርሱ እንደሠራው እኛም ሥራችንን በደስታና በፍቅር መሥራት አለብን።

ግንቦት 2

የሰው ልጅ ሥራ እንደ ጥፋት አካል መሆኑ

የእግዚአብሔርን ዕቅድ በሥራ ስንተረጉመው በኃጢአት ታሪክ ውስጥ የሰው ሥራ አስደናቂ እውነታ ነው። እርሱም ሁላችንም የምናውቀው እውነታ ሲሆን፣ በመጀመሪያ ደረጃ ስለ ሥራ ምንነት የምንገልጥባቸው ተቃዋሚ ባሕርያቱን በትክክል መወሰን እንችላለን። እኛ አሁን የምንናገረው ዘወትር ነጻ ያልሆኑትን ሥራዎች ናቸው። እነዚህም (ከጊዜ ወደ ጊዜ በዓለም ውስጥ ዘወትር መንገድ እንዲሠሩ እንደ ባሪያ የሚያስገድዱ ሥራዎችን አስመልክቶ ከሚደረጉት ባዶ ንግግሮች ባሻገር ይሄዳል)። ይህ ነጻ ያልሆነው ሥራ ዘወትር በጊዜያትና በሁኔታዎች አስገዳጅነት የሚሠራ ነው። እርሱም ከፍላጎታችንና ከባሕርያችን ውጭ በተቃራኒ የሚሄድ ሥራ በመሆኑ ነው፤ ስለዚህም የማስጨነቅ ሁኔታዎችን ይፈጥርብናል። ዘወትር ሥራው በእጃችን ውስጥ ይገኛል፤ ይሁን እንጂ በፍላጎት፣ በፈጠራ ወይም የራስን ስሜት መግለጫ ሆኖ የሚከናወን ሥራ ስለሚደረግ አሰልፎና እድካሚ ሥራ ቢሆንም እንኳ ሥራውን ለመሥራት እንገደዳለን። ይህ ድካም የአካልና የሥነ ልቦና አለመመቻቸትን ያመጣል፤ ሥራውን ለማጠናቀቅ ይሰማን የነበረውንም ስሜት ይቀንሰዋል፤ ያሳንሰዋልም።

ይልቁንም በዛው ኅብረተሰብ ውስጥ ዘወትር የሥራ ፍሬዎቻችንን ከቶ ማየት እንችልም፤ ፍሬዎቹ ወይም ውጤቶቹ ከእኛ በጣም የራቁ ሊሆኑ ይችላሉ። ይህን ሥራ የሠራሁት እኔ ነኝ፤ መልካምም ነው ማለትን የማንችለው ስለዚህ ነው።

ስለዚህ የእግዚአብሔር ዕቅድ ሆኖ የሚታየውን ስለነጻነት፤ ስለ ጥንቃቄ፤ ስለ ግል መገለጥ፤ ስለ ፈጠራና ስለ ፍሬያማ ሥራዎች ሁሉ የእጃችን ከባድ እውነታ በመካድ ዘወትር አድካሚ፤ አበልቺና ብርቱ ሆነው ይታዩናል። «ሥራዎቹም የተረገሙ ናቸው እስከማለት እንደርሳለን።»

ግንቦት 3

በሰው ሥራ ውስጥ የአዳኝነት ዕቅድ

እዚህ ላይ የአዳኞችን የደኅንነት ዕቅድ ግምት ውስጥ ይገባል፤ የአዳኞችን ዕቅድ ከሰው ሥራ ጋር ይጣመራል፤ ይህ የእግዚአብሔር ሥራ ብቻ ሳይሆን፤ ግን የኢየሱስ ሥራ፤ የዮሴፍና የማርያም ሥራ በመጀመሪያ ካገኙት ከሙሉ ዓለም ፍጥረት ማዳን ሥራ ጋር የተገኘ ልምድ ነው።

ባለፉት ዘመናት በዓለም ውስጥ በሚሊዮን በሚቆጠሩ ሰዎች እጅግ ጠቃሚ የነበረው ይህ ሥራ፤ እጅግ በጣም ሰፊ በሆኑ ሠራተኞች ሁሉ መልካም ፈቃድና እንቅስቃሴ ታቅፎ ከእግዚአብሔር ዕቅድ ጋር ለማቀራረብ ከፍላጎቱም ጋር የበለጠ ለማቀራረብ፤ የግል ሰውነታቸውን ለማስገዛትና የደኅንነታቸውንም መግለጫ ለማድረግ ነበር፤ በዚሁ መሠረት የሚደለቱበትና እውነተኛ እርካታን የሚያገኙበት ይህ አስደናቂ የሆነው ሥራ ነው።

ይህ ሕልም ሊመስል ይችላል፤ ሆኖም እርሱን ይዞ ለመጓዝ ግን ረጅምና አስቸጋሪ መንገድ ነው። ይልቁንም ከጊዜ ወደ ጊዜ ከዓለማዊቱ አንዱ (ለምሳሌ አድካሚ የአካል ሥራችንን ለማቃለል ስለቻልን) ደርሰንበታል በማለት የምናስብ በመሆኑ ነው፤ ከዚያም ወደ ሌሎች መሰናክሎች (በአለልቺ፤ በድግግሞሽ ወይም በጠላትነት መውደቅን በመሳሰለው ሁኔታ) ላይ ሮጠን እንመጣለን። ከዚያም የተሻለ ለመሥራት ጥረታችንን በምናድሰበት ጊዜ ነው፤ ይኸውም

ሥራችን ለእያንዳንዱ ሰው እውነተኛና መልካም የሆነውን ነገር ሠርተን የነጻነትና የክብር መግለጫ ለማድረግ ነው። ቀደም ብዬ እንደገለጽሁት ይህ ረጅም ጉዞ ሲሆን በአንዱ እርምጃ ይቀድማል፤ በሌላው ደግሞ ወደኋላ ይቀራል። አስቸጋሪ የሚሆነውም በጉዞአችን የአኗኗር የመፈለግ አካሄዳችን የመደለትና የማጠናቀቂያ መንገዳችንን ደግመን ማለብ አለብን።

ከጊዜያዊ ፍላጎት፤ ከትርፍ፤ ፍጆታን ስለ ፍጆታነቱ ጥቅም አንጻር ሳይሆን ለሰው ልጅ ክብር ቅድሚያ ይሰጥ ብለን እንናገራለን። በኅብረተሰባችን ውስጥ በአንዳንድ ነጥቦች በኩል የሚያስፈራሩን ነገሮችን በፊት በምስጢራዊ ሁኔታ፤ ግን በዘዴ፤ እነዚህ የባርነት ድርጊቶችን ሰባብረን ወዲያውኑ በመጣል የሰውን ልጅ ክብር ማስቀደም ይገባናል።

ነገሮች ከቶ እንደማይለወጡ ወይም መሆን እንደማይችሉ አድርገን በመገመት ተክዘን ጉዞአችንን መቀጠል እንችልም። ምናልባት ማን ያውቃል፤ አንድ ታምራት ተፈጥሮ ወደምንፈልገው ዓላማ እንደርሳለን ብለን ራሳችንን አናሞኝ። ይህ ጉዞ ለድፍረታችን፤ ለተስፋችንና ለእምነታችን የተሰጠ አደራ ነው።

ግንቦት 4

ማርያም የደኅንነታችን ፍጽምነት

በሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ሰነዶች ውስጥ በቤተክርስቲያን ሥነ መለኮታዊ ሥርዓተ አምልኮ ውስጥ ለቅድስት ድንግል ማርያም በዓላት የተገለጡትን ቃላት መግለጥ እፈልጋለሁ።

ጉባኤው «ይህ በዑደት በየወቅቱ ዞሮ የሚመጣውን በክርስቶስ ምስጢራት በዓል አከባበር ውስጥ የአምላክ እናት ቅድስት ድንግል ማርያም ከልጅዋ አዳኝ ሥራ ጋር ባላት ያልተለያየ ኅብረት የተሳለረች ስለሆነች፤ ቅድስት ቤተክርስቲያንም በልዩ ፍቅር የማርያምን በዓላት በደስታ መከበር አለባቸው በማለት እውጃ በተለያዩ ወራት በየዓመቱ ዓመታዊ በዓልዋን ታከብራለች። ቤተክርስቲያን በራስዋ ውስጥ ፍጹም የሆነውን የደኅንነት ፍሬ ከፍ አድርጋ በመያዝ ሙሉ ለሙሉ

የዚሁ ፍጹም የሆነውን በዓል አከባበር ምሳሌ መሆን ትፈልጋለች፤ በዚሁ ተስፋም ታደርጋለች።» (ሳካ 103)

ቤተክርስቲያን በሥነ መለኮት ከምታከብራቸው በዓላትዋ መካከል እዚህ ላይ ሶስት ጠቃሚ ማረጋገጫዎች አሉ፤ የመጀመሪያው ማረጋገጫ የማርያም ክብረ በዓላት በክርስቶስ ምስጢራት መካከል ብቸኛው አካል መሆናቸውን ታስተምረናለች። በየወቅቱ በዑደት ከሚመጡት የቤተክርስቲያን ክብረ በዓላት መካከል (አንዱ ለክርስቶስ፣ አንዱ ለማርያም፣ ጳጳሩ ለቅዱሳን) ናቸውና። ማርያም ከኢየሱስ ቅዱስ ሥራዎች ጋር የማይቋረጥ አንድነት ያላት በመሆኑ ክብረ በዓልዋም ከክርስቶስ ምስጢራት ጋር የአንድነት ድርሻ አላቸው። ቅድስት ወላዲተ አምላክ የቤተክርስቲያን ምሳሌ ስትሆን ከክርስቶስም ጋር ፍጹም በሆነ ግንኙነት ውስጥ ነች። በደኅንነት ታሪካችን ውስጥ በደኅንነት ቀጣይነትዋ ምክንያት እርስዋ በጣም አስፈላጊያችን ነች። ቤተክርስቲያን «በወላዲተ አምላክ ውስጥ እጅግ ፍጹም የሆነውን የደኅንነት ፍሬ ከፍ አድርጋ በመያዝ ሰነዱ ተደንቃለች» ይላል። «ማርያም ከኢየሱስ የደኅንነት ተግባር ጋር አጥብቃ የተሳሰረች በመሆንዋ በመጀመሪያ ደረጃ በእርሱ የቅድስና ሥራ ውስጥ እጅግ በጣም ጥሩ ፍሬ ነች።»

«ሰላም ለአንቺ ማርያም ሆይ» ብለን «የማኅፀንሽ ፍሬ ኢየሱስ ነው» እያልን እንጸልያለን፤ ነገር ግን እዚህ ላይ ጉባኤው የበለጠ በመሄድ ማርያም ራስዋ የደኅንነት ፍሬ ናት፤ እርስዋ ከኢየሱስ ጋር የተሳሰረች ናት፤ ምክንያቱም ማንኛውም ነገር የተቀበለችው ከእርሱ ነው ይለናል።

የእግዚአብሔርን የፍጽምና ስጦታ ለመቀበል እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም እጆቿንና ልብዋን በሙሉ ከፍታለች። በዚሁ መሠረት በእግዚአብሔር ላይ ላለባቸው ግዴታ ራሳቸውም በእግዚአብሔር ለመወደድ እንዲተው እርስዋ ለወንድና ሴት በሙሉ ምሳሌ ናት።

«ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ላይ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና» (ሉቃ. 1፡49)። በእነዚያ ቃላት ሁሉም ነገር የእግዚአብሔር ስጦታ መሆኑን፣ ስለዚህም ሙሉ በሙሉ በክርስቶስ አማካይነት በእግዚአብሔር መወደድዋን ማርያም ተገንዝባለች።

የጉባኤው ሰነድ ስለ ማርያም የሚያስተላልፈውን መልዕክት በጥንቃቄ መረዳት አለብን፤ «ቤተክርስቲያን እጅግ በጣም ጥሩ የሆነው የማርያምን ፍሬ ከፍ አድርጋ ትይዛለች፤ ታደንቃለችም።» ድንግል ማርያም የጌታን ሥራ እንዳይነቀቅው፣ ቤተክርስቲያንም ይህንኑ ተመሳሳይ ቃል በመደገም እግዚአብሔር ለማርያም ስለሰጠው ስጦታ ታመስግናለች፤ ነፍሴ ጌታን ታከብራለች፤ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ትደስታለች።» (ሉቃ. 1፡46-47)። በማርያምና በቤተክርስቲያን መካከል ሕያው የሆነ መመሳሰል ስላለ በሥነ መለኮት እናከብራታለን። እንደ ቤተክርስቲያን በእመቤታችን የተማከልን መሆናችንን እናውቃለን፤ እንረዳለንም።

በጉባኤው ሰነድ ሶስተኛው ማረጋገጫ የበለጠ ግልጽ ነው፤ «ቤተክርስቲያንም በማርያም እንከን የሌለበት ምሳሌዋን በደስታ ትተነትነዋለች፤ በዚሁ መሠረትም እርስዋ ራስዋ ሙሉ በሙሉ ትፈልጋለች፤ ተስፋም ታደርጋለች።» ቤተክርስቲያን ከራስዋ ባሻገር ከዕለት በዕለት ክንውን ሕይወትዋ ባሻገር፣ እርስዋ ራስዋ ማርያምን በእግዚአብሔር ክብር ትመለከታታለች። ቤተክርስቲያን የማርያምን ሥርዓት ተከታይ በመሆን የምትፈልገውንና ተስፋ የምታደርገውን ሁሉ ጠንካራ ምሳሌነትዋን ታከብራለች፤ ማርያም መሠራት ስለሚገባው፣ ስለሚለይበት ጉዳይ ተሠርቶ ሊደረስበት ወደሚገባው ዓላማ፣ የቤተክርስቲያንን ምስጢራት ሁሉ ቅርጽና ምሳሌ ናት። ማርያም እኛ ሁላችንም መሆን የሚገባንን እንሆን ዘንድ ትመክረናለች፤ ራስዋን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር የሰጠች የክርስቶስን ሥራ ፈጽማ የተጠነቀቀች፣ የእግዚአብሔርን ታላላቅ ምስጢራት ሙሉ ለሙሉ የጨበጠች እርስዋ ናት።

ማርያም ከአብ ጋር በአካልና በነፍስ ከበረች። የየዕለት ታሪካዊነትዋ በአካል ለወጠች። እርስዋ የክብርዋን ፍጽምና ለማካፈል የተጠራች የርኅራኄ ሁሉ ዓላማ ነች።

የክርስቶስ ሥራ በማርያም ፍጽምና ማግኘቱ

የሰው ልጅ የሚመኘውና ተስፋ የሚያደርገውን ሁሉ ቀድሞ የፈጸመች እንዲት ሴት አለች። በእርስዋ አማካይነት የክርስቶስ ሥራ ፍጽምናን አገኘ። ይህች ሴት የእምላክ እናት ቅድስት ድንግል ማርያም ነች።

፩

ሰው ሁሉ ወደ እርስዋ ጎረቤት መለከተ የእግዚአብሔር ሥራ ፍጽምና ያገኘበት፤ የእውነተኛ ደስታና የትክክለኛ ሰላም ቦታ እዚህ ነው ይላል። ማርያም የቤተክርስቲያን እናት ስለሆነች በቤተክርስቲያን ከእርስዋ ጋር ራሳቸውን ያጣመሩ ሁሉ በስምምነታቸው መጠን በእግዚአብሔር ድንቅ ስጦታ ውስጥ ይኖራሉ።

ማርያም ለእግዚአብሔር ታዛዥነትዋን መከተል እርስዋን መስለን በመገኘት በሕይወታችን እንተርጉመው ስንል ምን ማለታችን ነው?

በቀላሉ ሶስት ነገሮችን ማለታችን ነው።

- የእግዚአብሔርን ቃል ማዳመጥ፤
- ለእግዚአብሔር «አሺ» ብሎ መታዘዝ፤
- እርሱን ማገልገል ናቸው።

የእግዚአብሔርን ቃል ማዳመጥ፤ ማርያም የእግዚአብሔር ቃል በሕይወትዋ ውስጥ ይገባ ዘንድ ቦታ አዘጋጅታለች። ማርያም መጀመሪያ መላኩ ከነገራት ቃላት ጀምሮ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሆኖ የተናገራቸውን የመጨረሻዎቹ ቃላቶች ቃሉን በውስጥዋ እንዲያስተጋባ አድርጋ ታሰላሰል ነበር።

ማርያም እግዚአብሔርን እሺ በማለት መስማት ትችል ዘንድ በውስጥዋና ስለራስዋም ፀጥታ የሰፈነበትን ክልል ፈጠረች። «ማርያም ግን ይህን ሁሉ ነገር በልብዋ ይዛ ታሰላሰለው ነበር።» (ሉቃ. 2፡19)። ማርያም እግዚአብሔርን እሺ ብላ የጠቀሱትን በፀጥታ በማሰላስል የተከለተው ጉዳይ ከሁለተኛው የማርያም ባሕርይ ይወለዳል፤ እግዚአብሔርን «እሺ» በማለት ራስዋን ለመለከታዊ ጥሪ ማስገዛትዋ ነው። «አስቀድሞ የወሰናቸውን ጠራቸው፤ የጠራቸውንም እፀደቃቸው፤ ያፀደቃቸውንም አክበራቸው» (ሮሜ 8፡30)። እነዚህ ግልጽ ያልሆኑ የቅዱስ ጳውሎስ ቃላት በሕይወታችን ውስጥ ለእግዚአብሔር እሺ ስንል የሚያስፈራን ነገር እንደሌለ ይነግሩናል። እርሱ ይመራናል፤ ነገር ግን በታማኝነት ዘወትር በእርሱ ውስጥ እንድንሆን ይፈልጋል።

ማገልገል፤ የኢየሱስ እናት ለእግዚአብሔር ታዛዥነትዋን አሳየች። በእርሷም አማካይነት ንጉሥነቱን እንዲገልጥ ለመስቀሉና ለጥንት ክርስቲያን ማኅበረሰብም እንደ አገልጋይ ለማገልገል ራሷን ፈቀደች።

ቤተክርስቲያን የተወለደችው እንደዚህ በመሰለ ግልጽነትና ለማገልገልም ዝግጁ ከሆነ ሁኔታ ነው። ቤተክርስቲያንም የጀመረችውን ይዛ መቆየትና መራመድ የቻለችው በተጠመቁ አማኞችዋ፤ በቀላውስትዋና በጳጳሳትዋ ቅን አገልግሎት አማካይነት ሲሆን፤ እያንዳንዱ አገልጋይ ተገቢ በሆነ ቦታው ተፈላጊውን አገልግሎት ለማበርከት ነው። ሲቪል ኅብረተሰብ የሚገለገለውና የሚደገፈው በዚህ መንፈስ በሚሰጥ አገልግሎት ነው።

ለዘለዓለም ፍጹም የምትወደጁ ማርያም ሆይ

እጅግ የተቀደሰች ቅድስት ማርያም ያለ አዳም በመፀነስዋ ከመጀመሪያ ጀምሮ በተሰጣት ጸጋ የተቀበለችው የሕይወት ክብር ምሳሌነትዋን ፍጹም በሆነ ምክንያት ለእኛ ታቀርባለች፤ እርሱም በታዛዥነት ኑሮ ለዘለዓለም ተገለጧል፤ ይህም የጸጋና የእግዚአብሔር ፍቅር ፍሬ ነው።

ወንጌል እንደሚለው ማርያም ምልዕት ነች። በግሪክ ቋንቋ አባባሉ በጦዝ አንቀጽ የተገለጠ ነው። እርስዋ ቀድሞ የተቀበለችው አድርጎ ያቀርበዋል። እንዲያውም ከዘመናት በፊት አድርጎ ነው። ስለዚህ እንደሚከተለው አድርገንም መተርጎም እንችላለን። «ማርያም ሆይ ከጥንት ጀምሮ የተወደድሽ ነሽ።» ይህ ለዘለዓለም ፍጹም የተወደደች ነች የሚለው ነገር የማርያምን ክብር ይገልጣል።

ቅዱስ ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች በላከው መልዕክቱ በመታገዝ የእግዚአብሔርን የፍጹምነት ዕቅድ ይነግረናል፤ እኛ ማርያምን አሰላስለን በምንገነዘብበት ጊዜ የእያንዳንዱን ሰው ክብር እናስባለን። እያንዳንዳችን የተፀነስንበትን፣ የተወለድንበትንም እናስባለን። ልክ በማርያም ላይ እንደተገለጡ ቃላት ሲሆን፣ እነዚህ ቃላት በእኛም ላይ ተፈጻሚነት አላቸው። ፍጥረታት ሁሉ ለዘለዓለም የተወደዱ ነን፤ ሁል ጊዜና ለዘወትርም በእግዚአብሔር ውስጥ ተወድደን የምንገኝ ነን። «በሰማይ መንፈሳዊ በረከትን በመስጠት በክርስቶስ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር ይመስገን። ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለበን ሆነን በፊቱ እንድንገኝ ዓለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠን (ኤፌ. 1፡3-4)።

በዚህ ምስጢር የታየው የሰውን ልጅ ክብር፣ ጸጋ ስጦታንና መወደድን ነው። ለመወደድ ግን እንዲወደዱ ራስን መፍቀድ ማለት ነው። ስለዚህም ትሑት መሆንና የእግዚአብሔርን ቃል መስማትን ይመለከታል። ቃሉን በትሕትናና በፍቅር መቀበል፣ ልክ ቅድስት ድንግል ማርያም ለመላኩ ገብርኤል ፍጹምነትዋን በገለጸችለት መሠረት እያንዳንዳችን ሁሉ ጊዜ ስማችንን እየጠራ ዘወትር

ይወድደናል። ልክ ቅድስት ድንግል ማርያም «እንደ ቃልህ ይሁንልኝ» (ሉቃ. 1፡38) አላችው። ስለዚህ የእኛ ክብር የሚመሠረተው እኛ በምናደርገው ትሕትና አማካይነት ይገለጣል።

አንዲት ሴት በእግዚአብሔር ዕቅድ ማዕከልነትዋ

በእግዚአብሔር ዕቅድ ማዕከል አንዲት ሴት እናገኛለን፤ እርስዋም በዓለምና በታሪክ ውስጥ ያላትን ክብር የማወቂያችን ቁልፍ ናት።

ማርያም በእውነተኛ ትስስር ውስጥ የመጀመሪያዋ ሴት ነች። እርስዋ የቤተክርስቲያን መጀመሪያና የቤተክርስቲያን እናት ነች። እግዚአብሔር እርሱን ከፀነሰችበት ጊዜ ጀምሮ በእርስዋ ተደስቷል።

ይህም ማለት ስትፀንስ ጀምሮ የተቀደሰ ሕይወት ብቻ ሳይሆን የሰውን ክብር ለመንከባከብ፣ ለመውደድ፣ ለመጠበቅና ለመከላከል የተሰጣት ሰብአዊ ቅድስና ነው። በተጨማሪም እያንዳንዱ ሰው ከመጀመሪያው ጀምሮ በእግዚአብሔር ተወዳጅ በሆነው ዕቅድ ውስጥ ሲወራረድ የመጣበትን የእውነተኛይቱ ሕያው የሆነ ግብ ናት።

ከመጀመሪያው ጀምሮ እያንዳንዱ ሰው በሥነ ተፈጥሮአዊ ሕይወት ልዩነት ሳይደረግበት ዘወትር በእግዚአብሔር የተወደደ ፍጡር ነው።

እግዚአብሔር ፍቅሩን በልባችን ውስጥ ያኖራል። እኛ ሁላችንም የፍቅሩን ድምፅ እንሰማ ዘንድ ተጋብዘናል፤ ይኸውም ከመጀመሪያ ጀምሮ የእግዚአብሔር ልጅ እናት የድንግል ማርያምን ሕይወት ያለ ኃጢአት በእኛ ሕይወት ውስጥ ተከብሮ እንዲኖር አስቀምጦታል።

የ«ለላም ላንቺ»ን ጸሎት ስንደግም ተራ የማምለክ ልምምድ መድገማችን ብቻ ሳይሆን፣ ይልቁንም ፍርሃታችን ድል ሆኖ ከቅድስት ድንግል ማርያም ጀምሮ የእያንዳንዱን ሰው ክብር የሚያጎሱትን ምስጢራት እንድናስታውስ የሚያደርገን ነገር ነው እንጂ «ለላም

ላንቺ» የሚለው ጸሎት ለእኛ ተስፋ የተሞላበት የድርጊት መግለጫ ነው። የሚያውቋልንም በየቀኑ በተስፋ ተሞልተን የምንጠብቀው ሁኔታ ነው። የሚያውቋልንም በየዕለቱ አስፈሪ የሆነውን ሞት በፍርሃት መጠበቅ ሳይሆን የሕይወት እርግጠኛነትን ትክክል አድርጎ መቀበልን ነው።

ግንቦት 8

፩

ማርያም የመጀመሪያቱ አማኝ መሆንዋ

እግዚአብሔር ከዚያ ጨለማና አሉታዊ በሆነው ውስጥ ጣልቃ ገብቶ ብርሃን ማምጣቱን የመጸሕፍት ጥቅሶች ይገልጣሉ።

የአራት ዘፍጥረት መጽሐፍ አዳምን ፈርቶ ነበር ይለዋል (አዘ. 3፡10)። በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ የመጀመሪያ ፍርሃቶቻችን ቅዱሳን መጻሕፍት ይነግሩናል። ይህ ፍርሃት፣ ከዚያ ቀጥሎ በተከታታይ ለመጡት ፍርሃቶች ሁሉ መሠረት ነው። ከውጪ በኩል ባጋጠመ ማስፈራራት ወይም ጠላት ወይም ከፍጥረት ድብቅነት የመጣ ፍርሃት አይደለም። ይልቁንም፣ ከራስ ውስጥ የመጣ ነው። እኛ የራሳችን መስተዋት ነን፤ ጭንቀታችንን በመገንዘብ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር እንዲሆን እንሻለን። እኛ እግዚአብሔርን እንፈራለን። ስለዚህ ስናስበው እኛ ራሳችን ከእግዚአብሔር ርቀን እንገኛለን። ራሳችንን ከእግዚአብሔር መደበኛና እርሱንም መከዳት ከእርሱም ጋር ሊኖረን የሚገባንን ሕይወት ደስተኛ እንዳይሆን እንፈልጋለን።

ቅዱስ ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች በላከው መልዕክቱ ለዚህ ፍርሃት መልስ ይሰጣል፤ የሰውን ሕይወት አዎንታዊና አንጸባራቂ ሁኔታውን እንድናስብ ይመክረናል። «ቅዱሳንና ነቀፋ የሌለብን ሆነን እንድንገኝ ዓለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠን።» (ኤፌ. 1፡4) እግዚአብሔር መርጠናል። ቅድስ ጳውሎስ «እኛ» እያለ በመጀመሪያ ራሱን፣ ቀጥሎም ወንድሞቹ አይሁድን ከዘመናት በፊት በእግዚአብሔር የተመረጡትና የቃል ኪዳን ወራሾች መሆናቸውን ይጠቅሳል። ይልቁንም ቤተክርስቲያን ተወዳዳሪ የሌላት የቃል ኪዳን ልጃገረድ አድርጋ ትጠቅሳለች፤ ይህች የጽዮን ልጃገረድ ማርያም ናት። እርስዋ ከአማኞች መካከል የመጀመሪያይቱ ናት፤ እነዚህ ስለ

ቅድስት ድንግል ማርያምና ስለ መለኮት የሚገልጡት ቅዱሳን መጻሕፊት ከሌሎች መጻሕፍት የበለጡ ጠቃሚ መጻሕፍት ናቸው። ማርያም «በእርሱ ፍቅር እንድትገኝ የተደረገች፣ ነቀፋ የሌለባት ለቅድስና መርጦ ያሳደጋት ልጃገረድ ናት።» (በመለኮታዊ መገለጥ) የተገለጠው ይህንኑ ነው።

እመቤታችን የእግዚአብሔር እናት፣ ቅድስትና ያለ አዳም ኃጢአት የተፀነለች ብርሃናችንና እናታችን ናት። እርስዋ በዓለም እያንፀባረቀች በእርስዋ ኩራት የሚሰማው ሰው እንድንሆን ታደርጋለች። እኛ የእርስዋን ሕይወትና ተልዕኮ እንካፈላለን።

ማርያም እንደዚህ ለመሰለው ለውስጣዊ ንጽሕና የተፈጠረች በመሆንዋ ከእንግዲህ ለሚያጋጥሙን የግብረ ገብ ውድቀቶችን ለመቋቋም በእግዚአብሔር ፊት በቅንነትና በትሕትና እናሰላስል ዘንድ ትረዳናለች። አልፎ አልፎ በዚህ ዓለም ውስጥ ማንም ታማኝ፣ ማንም ቅን፣ ማንም ንጹሕ አይደለም በማለት ብንገደድና መራራነትና ብቸኝነት ቢሰማንም ነገር ግን ማርያም እያልን በመዘመር እርስዋ በፊታችን ስለምትገኝ ዘወትር መደሰት እንችላለን።

ግንባት 9

የጌታ አገልጋይ

አጠቃላይ የብሥራቱን ታሪክ ማቅረብ አስቸጋሪ ስለሆነብኝ የታሪኩን መጨረሻ በግልጽ ቃላት ለማቅረብ ወስኛለሁ። ማርያም «እነሆ እኔ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነኝ፤ እንተ እንዳልህ ይሁንልኝ» (ሉቃ. 1፡38) አለች።

እነዚህ ቃላቶች ያለጥርጣሬ ግልጽ የሆነ ግንኙነት መኖሩን ያረጋግጣሉ። ማርያም ከሌላ ጋር ግንኙነት ያላት መሆኑን በማመልከት ራስዋን አገልጋይ ብላ ትጠራለች። በመጀመሪያ ደረጃ ይህ የአገልግሎት ግንኙነት ችግርን ያቀርባል። በግሪክ (ዱሌ) የሚለው ቃል ግዳጅን ወይም አገልጋይነትን ያመለክታል። የሆነ ሆኖ በመንፈሳዊና በወንጌላዊ ይዘቱ «አገልጋይ» የሚለው ቃል ጥልቅና በጣም ልስልስ ያለ ፍቅር ያለው መሆኑን እናውቃለን።

የማርያም ቃላት ከኢሳይያስ ቃላት ጋር ተመሳሳዮች ናቸው። እኔ የምደግመው የመረጥሁትና በእርሱም ደስ የሚለኝ አገልጋዩ ይህ ነው (ኢሳ. 42፡1)።

በእርግጥ እመቤታችን በነቢዩ ኢሳይያስ ንባብ ረከታ ነበር፤ የተነገሩ ትንቢቶችም በእያንዳንዱ የሰውነት ቃላቶች ተሰራጭተው ነበር። የመጀመሪያው ከፍል ከድንግል ማርያም ንግግር ጋር ተመሳሳይነት እንዳለው አናያለን። «እኔ የጌታ ባሪያ ነኝ።» የኢሳይያስ ሁለተኛው ምንባብ አጋጣሽ ከመላኩ ቃል ተመሳሳይ ሆኖ እናገኛለን። «ማርያም ሆይ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋ አግኝተሻል» (ሉቃ. 1፡31)።

ማርያም ራስዋ እግዚአብሔርን ለይታ አውቃለች፤ ምክንያቱም እርሱ በእርስዋ ውስጥ ከእርስዋ ጋር የቀረበ የወዳጅነት ፍቅር ማድረግን ወሰነ።

እንደዚሁም ሌላ ቆንጆ የሆነ ተመሳሳይነት ያለው ቃል እናገኛለን፤ «መንፈሴ በእርሱ እንዲያድርበት አደርጋለሁ» (ኢሳ. 42፡1)። መላኩ ለማርያም ካደረገላት ንግግርም ጋር ይመሳሰላል፤ ይኸውም «መንፈስ ቅዱስ በእንቺ ላይ ይመጣል» (ሉቃ. 1፡35)።

ማርያም መላኩ የነገራትን ተቀብላ እንዲህ ብላ መለሰች፤ «እኔ የጌታዬ አገልጋይ ነኝ» በጸጋና በተልዕኮ ተመሳሳይ አባባል ውስጥ ነቢዩ ኢሳይያስ እንደተናገረው የያህዌን አገልጋይ ቅርጽ እናስቀምጣለን። በመንፈስ ቅዱስ እንድመላ እንደ ምስጢር አገልጋይ አድርጎ አስቀድሞ እግዚአብሔር የመረጣት እርስዋ አንድ ዓይነት ጥንቃቄ አላት። ይህ ጥንቃቄዋ የብቸኝነት ጥንቃቄ ግን አይደለም፤ ስለዚህ ስለሰዎች የሚደረግ ጥንቃቄ ነው እንጂ። ማርያም በምትወክላቸው ሰዎች ስም ትናገርበታለች። ይህም በነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረውን እናገኛለን። «እናንተ የእስራኤል ሕዝብ ሆይ (እዚህ ላይ አገልጋይ የተባለው ቃል የእስራኤልን ሕዝብ ነው) የወዳጄ የአብርሃም ዘር የሆነው ያዕቆብን የመረጥሁ እኔ ነኝ። ነገር ግን አንተ አገልጋዩ እስራኤል ሆይ ሕዝቤ እንድትሆን የመረጥሁህ የወዳጄ የአብርሃም ዘር ነህ። ከምድር ዳርቻ እመጣሁ፤ ከአራቱም ማዘናት ጠራሁህ፤ አገልጋዩ ትሆናለህ ብዬ መረጥሁህ እንጂ

አልጠፋሁም እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ እኔ አምላክህ ነኝ፤ ተስፋም አትቁረጥ፤ እኔ አበረታሃለሁ፤ እረዳህማለሁ፤ ድል ነሺ በሆነው ሥልጣኔም እደግፍሃለሁ» (ኢሳ. 41፡8-10)። እንዲሁ መላኩ ማርያምን «እግዚአብሔር ከአንቺ ጋር ነው አትፍራ» (ሉቃ. 1፡29-31)።

በማርያም የሚወደዱ መሆናቸውን ከሚያውቁና የእግዚአብሔር ኃይል የማያቋርጥ መሆኑን እንዲያውቁ ከተመረጡና ከሚገነዘቡ ሰዎች ጋር በአንድነት ትኖራለች።

በነቢዩ ኢሳይያስ መጽሐፍ ውስጥ አንድ መንትያ ጥቅስ አለ፤ «የምታደግህ የእስራኤል ቅዱስ የሆንሁ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ። አንተን ነጻ ለማውጣት ግብፅን፤ ኢትዮጵያንና ሰባእን ቤዛ አድርጌ እሰጣለሁ።»

«እስራኤል ሆይ የፈጠረህ አምላክህ እንዲህ ይላል፤

«እኔ አድንሃለሁ አትፍራ፤ አንተ የእኔ ነህ በስምህም ጠርቼሃለሁ።»

አንተ በፊቴ እንደ ብርቅ ሁነህ የተከበርህ ነህ፤

እጅግም እወድሃለሁ፤

ስለዚህ የአንተን ሕይወት ለመታደግ የብዙ መንግሥታት ሕዝቦችን ለአንተ ቤዛ አድርጌ እሰጥሃለሁ።»

(ኢሳ. 43፡3፤1፡4)።

የማርያም ነፍስ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር የተሰጠች ናት። ማርያም የሕዝብዋን ነፍስ ድምፅ፤ የጥሪያቸውም መግለጫ ናት። በዚሁ ምክንያት ነው ለጌታ እንደ ብቸኛ የእስራኤል ድንግል፤ የጽዮን ልዳገረድ አድርጋ የምትመልሰው።

ነገር ግን ከዚህ ስሜት ባሻገር፤ ማርያም ለሰው ልጅ በሙሉ ለደገነቱ ትጠነቃቃለች። «እኔ እግዚአብሔር አንተን ጠርጄሃለሁ፤ በምድር ላይ ፍትሕን ታስገኝ ዘንድ ኃይልን ሰጠሁህ፤ የዕውሮችን ዐይን ታበራሰህ፤ በጨለማ ሥፍራ በግዞት የተቀመጡትን ነጻ ታወጣለህ። እጅህንም እይዝሃለሁ፤ እጠብቅህም አለሁ። በአንተ አማካይነት ከሕዝቦች ሁሉ ጋር ቃል ኪዳን እገባለሁ፤ ለሕዝብህም ሁሉ ብርሃን እንድታበራላቸው አደርግሃለሁ» (ኢሳ. 42፡6-7)። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ «ረዳትና ምንጭ እጽናኝ የሌለሽ መከረኛይቱ ከተማ ኢየሩሳሌም ሆይ እኔ መሠረቶችሽን በከበሩ ድንጋዮች በማስጌጥ እንደገና እጋነባሻለሁ። የግንቦችሽንም ጉልላት በቀይ ዕንቁ፤ በዙሪያሽ ያለውንም ቅጽር በከበሩ ድንጋዮች እንጽሻለሁ» (ኢሳ. 53፡11-12)።

ማርያም በመጽሐፍ ቅዱስ ራዕይ ማዕበል ላይ ትኖራለች፤ ይኸውም በመላኩ ቃላት አማካይነት በእርስዋ እንዳይፈጸም ተደረገ። ማርያም በሶስት ጥያቄዎች አማካይነት ማለትም የግል ሕይወትዋን ለእግዚአብሔር ሰጥታ የፍላጎት ነፀብራቅዋን በሙሉ ለሕዝቧ፤ ኃላፊነትዋን ወደ ደገነት አቅጣጫ በማተኮር ትኖራለች።

ግንቦት 10

እጅግ ድንቅ የሆነው ትንቢት (I)

ማርያም ኤልሣቤጥን ስትጎበኝ ያወጀችው ደስታ መዝሙር እጅግ ድንቅ ነው። ኤልሣቤጥ ማርያምን በደስታ የተቀበለችት መሆኑን እንደተረዳች በእርስዋ ውስጥ ያለው ተወዳጅን ምስጢር ምን እንደሆነ ይኸው በማሕፀንዋ ፅንሰ መኖሩን ገብቷት ተደስተች፤ የእግዚአብሔርንም ታላቅ ሥራ ታሪካዊነቱን የሚገልጥ የደስታ መዝሙር አሰማች።

የዚህን የታላቅ ድንቅ ሥራ ምስጢር አመሠራረት አትኩረን ብንመረምር የዚሁ ምስጢር ማዕከላዊው ክፍል ተከታታይ በሆኑ ያለፈውን ጊዜ የሚያመለክቱ ግሶች መነገሩን እናያለን፤ «የኃያላን ኃያል ታላላቅ ነገሮችን አደረገ፤ ... የሥልጣኑንም ታላቅነት አሳየ፤ ልባቸው የታበየውን አዋረደ፤ ታላላቅ ገዥዎችንም ከዙፋናቸው

አዋረዳቸው ... እርሱ የመጣው እስራኤልን ለመርዳት ነው።» (ሉቃ. 1፡49-54)። እነዚህ ግሶች ቀደም ሲል ተከስተዋል ተብለው የተገመቱትን ተግባራት ያመለክታሉ። ነገር ግን ማርያም እነዚህን ቃላት መናገር የጀመረችው ልክ የእግዚአብሔር ታላቅ ሥራ በእርስዋ ውስጥ መሆኑን ስለተገነዘበች ነው። ይልቁንም ማርያም እነዚህን ቃላቶች በምታውቅበት ጊዜ ትዕቢተኞች ገና አልተደመሰሱም ነበር፤ ነገሥታትም ከዙፋናቸው ገና አልተገረሰሱም ነበር፤ የተራራትም በመልካም ነገሮች አልተሞሉም ነበር። ራሱ ኢየሱስም ድኾች የተባረኩ ናቸው ብሎ ገና አላወጀላቸውም ነበር።

ከዚያም ይህ ጥቅስ በቋንቋ አጠቃቀም ዘይቤ ያለፉትን ተግባራት ይገልጣል፤ ትንቢት ነው ተብሎ መገመት ይቻላል። ራቅ ባሉ ዘመናት የተነገረ የሚመስለው የድርጊት አዋጅ ነው፤ ይኸውም በክፊል መገለጥ አለበት፤ በትንቢት ቃላት የተገለጡት እነዚህ ድርጊቶች በእምነት ብርሃን ራስን በእግዚአብሔር ጥበቃ ሥር በማስቀመጥ ነው። ቀድሞ የተፈጸመም ይመስላል።

በመጨረሻም የተጀመረው ወይም የጽድቁን ዓላማ የሚገልጠው ጥቅስ የማርያምን ደስታ ይገልጣል። ይህ ተግባር ማርያምን ወደ እግዚአብሔር በመወሰድዋ ክብር ተጠናቋል። ማርያም ይህን ጸሎት ታደርግ በነበረበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ በእርስዋ ውስጥ ገና ፍጽምና አላገኘም ነበር። እንደሚፈጸም ግን እርስዋ እርግጠኛ ነበረች። ይህ እውነታ ቀድሞውኑ እንደተፈጸመ አድርጎ መገለጥ ይቻላል፤ «ኃያሉ እግዚአብሔር ለእኔ ትልቅ ነገር ስላደረገልኝ ነው፤ ታላቅ ኃይሉንም አሳይቷል» (ሉቃ. 1፡49-51)።

እኛ ደግሞ ማርያምን የእግዚአብሔር ዕቅድ እንደማስፈጸሚያ አድርገን ማስብ እንችላለን። በእግዚአብሔር ዕቅድ ላይ ለዘለዓለም ሕያው ሆኖ እንዲታደስ ታደርግዋለች።

ግንቦት 11

እጅግ ድንቅ የሆነው ትንቢት (II)

ሁለተኛ ጠቃሚው የትኩረት አቅጣጫችን አድርገን መመልከት የምንፈልገው የማርያምን ግለኛነት የሚጠቅሰውን እጅግ ድንቅ በሆነው ጥቅስ በመጀመር ነው፤ «ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፤ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ጭደሰታለች» (ሉቃ. 1፡46-47)። ግለኛ፤ ታሪካዊነት፤ ስለ ራስዋ ሰውነትና ስለ ዕድል ፈንታዋ የምትናገረው ቅድስት ወላዲተ አምላክ ነች። የሆነው ሆኖ ከመጀመሪያው ጀምሮ ጥቅሱ እጅግ አድካሚ፤ ለሰው ሁሉ የሚሆን በማጠቃለል የጠቀሰችው ድንግል ማርያም የሰዎችን ታሪካዊ ግንዛቤ በመግለጥ ነው። ያሳየውን ምሕረት በማስታወስ አገልጋዩን እስራኤልን ረድቶታል። ይህንንም ያደረገው ለቀድሞ አባቶቻችን የሰጠውን የተስፋ ቃል ለመፈጸም ነው (ሉቃ. 1፡54-55)።

ከቡር በሆነው ዕድል ፈንታዋ በዚህ ዜማ የተዘመረላት የጌታ አገልጋይ ድንግል ማርያም «የእስራኤል አገልጋይ» ሆናለች፤ ይኸውም እኛ ሁላችንም ከእምነትዋ ጋር በአንድነት ሆነን የአብርሃም ልጆች፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ የቃል ኪዳን ወራሾች ነን። ስለዚህ በዕንቁ ትንቢት ውስጥ የቤተክርስቲያንን መምጣት እናስባለን፤ ቅዱሳን አበው በቅዱሳን መጽሐፍት በብዙ ገጾቻቸው በትክክል ገልጸውታል። አንድ ምሁር እንደገለጠው «ከቅዱስ መጽሐፍ ጀምሮ የቤተክርስቲያንን ምስጢር ታሪክ ከመግቢያ ገዱ አስቀድሞ አቅርቦታል።» ይህም ምስጢር በታሪክ ውስጥ የቤተክርስቲያንን አካል ቅርጽ በመውሰድ በተለየ መንገድ በማርያም ላይ ብርሃን ይፈነጥቃል። ይህም የሰብአዊ ሁኔታችንን ግምት በደኅንነት ታሪክ ውስጥ ልምዱን በማክል የእግዚአብሔርን መንግሥት ወደ ማጠናቀቂያ ፍጽምና አቅጣጫ ማነጣጠር አለበት የሚለው ነው።

የድንቅ ስብዕና ሁኔታው ማራኪ በሆነ ስንኝ መገለጡ ብቻ ሳይሆን፤ እንደ ጀግና ክብረ በዓል ታሪክ በማክበር ነው። ወደ ለማይ መወሰድ የቅድስት ድንግል ማርያም የግል ዕድል ፈንታዋ ብቻ ሳይሆን እንደ ግለሰቦች፤ እንደ ቤተክርስቲያን፤ እንደ ርኅራኄ የመሥራታቸውን ምሳሌ ናት። በእኛ በኩል ከወለድን እንደ አዲስ

ፍጥረት ከእግዚአብሔር የታረቀ አዲስ ማኅበረሰብ፤ መሲሐዊ ሰላም አድርገን እንመለከታለን። ማርያም የዚህን ሰላም ፍጽምና ተቀዳጅታለች።

የሰው ልጅ ሁሉ ይልቁንም «የድንግል ወላዲተ አምላክ ሰዎች» ታሪካዊ የሆኑት የእስራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔርን የሰላም መንገዶች ይረዱ ዘንድ እንጸልያለን።

ማንኛውንም ቅሬታ ወደ ጉን በመተው እግዚአብሔር የሰጠንን የምሕረት ተስፋ እስክንገነዘብ ድረስ ለአባታችን ለአብርሃምና ለዘርቹ ለዘለዓለም የገባውን ተስፋ እያንዳንዳችን ሁላችንም ይህን ሥራና ሰላም ለመረዳት ተባባሪ እንሆን ዘንድ እንጸልያለን።

ግንቦት 12

ለትልቅ ምድር አነስተኛ ዘር

በደኅንነት ውስጥ የምናገኘው ጠቃሚ ምስጢር «የእንዱ ምስጢር ለሁሉም፤ ነጠላ ስለብዙ፤ አንዱ ስለብዙሃኑ፤ አነስተኛ ዘር ለትልቁ ምድር የሚለው ነው። በዚሁ መሠረት በቅዱሴ ሥርዓት ውስጥ ካህን ለሁላችንም ጸልዩ ሲል የሚፈለውንንና ኃጢአታችንን ይቅር የሚልልንን ምስጢር ተረድተን እናክብራለን።

ደኅንነታችን የሚጀመረው ከ«ትንሹ» ነው። ይህም ማለት ዘይት ፈስሶ ሁሉንም ነገር እንደሚያዳርሰው፤ እኛ እንደዚሁ በአንድነት እንገኛለን። ደኅንነታችን በራሱ አማካይነት ከአንዱ ወደ ሌላው፤ ከጥቂት ወደ ብዙ ይደርሳል። በታሪክ ውስጥ የሰው ልጅ ዘወትር የሚተርካቸው ሁለት ድንቅ ነገሮች አሉ፤ እነዚህም (ግለኛና ቡድን) እንደዚሁም ከአንዱ ከሊየሱስ እናት ከማርያም ጀምሮ ተለይቶ ይሰራጫል። እርሱም በፍቅር የተደረገው መስዋዕት ይሆናል፤ ያለፉት ዘመናት ብዙ ክርስቲያኖች ሁኔታዎችን እንዴት እንዳለፉ ለሚጠይቁን ከፍተኛ ተሳትፎ የነበራቸውን ጥቂት ግለሰቦችና ቡድኖች ያደርጉት የነበረውን የ300 ጌዴዎች መጽሐፍ ቅዱስ ተሳትፎ በማቅረብ እንመልሰላቸዋለን። ጥቂት እርሾ ብዙውን ቡኩ እንደሚለዋውጠውና ወደ ተፈለገው ሁኔታ እንደሚያሳድገው ነው።

የእኛ ኃላፊነት ከባድ ነው። «እኛ የዓለም ጨው ነን።» በማንኛውም ዓይነት ኑሮ ውስጥ ብንሆን ከእኛ ጋር ያለውን ድምፅ ዘወትር እንድንሰማውና እንድንጠነቀቅለት ይጠራናል። እንድንታችንን ማሳደግ የምንችለው በዚህ መንገድ ብቻ ነው።

ግንቦት 13

የምልክቶች አለመመጣጠን

ማርያም ወደ ዕለታዊ ኑሮአችን የመግባት ምልክት ወይም አርማችን መሆንን ወንጀሎች የመጨረሻዎቹ እውነታዎች መሆናቸውን እንድንገነዘብ ይረዳናል። በመተዋወቅ፣ በወዳጅነትና በዝምድና ወደ ውስጥ በመግባት የተደረገው ግንኙነት በማርያምና በኤልሣቤጥ መካከል የተደረገው ግንኙነት በቅድስት ድንግል ማርያምና በኤልሣቤጥ መካከል የተደረገው ግንኙነት ግልጽ ያደርገዋል (ሉቃ. 1፡39-58)።

ኤልሣቤጥ አሮጊት ሴት ነበረች። እርሷም ለመግለጥ የሚያስችግር የተሰጣትን ምስጢር ለመሸከም ተገዳ ነበር። ማርያም ግን ወጣት ስትሆን እርሷም በበኩል ሊያስረዱት የበለጠ የሚያስችግር ምስጢር የተሸከመች ነበረች።

ሁለቱ በተገናኙ ጊዜ አንዷ የሌላዋን ጉዳይ በማወቅ ግንዛቤ አደረገባቸው። ዓይን ለዓይን ሲተያዩም በደስታ ተሞልተው ሰውነታቸውን በመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ተሰማቸው፤ እርስ በርሳቸውም አንዷ የሌላዋን እውነት ተረዱ። እርስ በርሳቸውም በመከባበር የየራሳቸውን ምስጢር ተገላለጡ።

አስደናቂው ሁኔታ (የወቅቱን ፍጽምና ተሳትፎ ባደረጉባቸው ስንኞች ተገላለጡ) ከዚህ የእርስ በርስ መግባባትና የቅርብ ዝምድናም መተማመን ተገኘ። ማርያም ያስፋትን ድርጊቶች በማስታወስ ለወደፊቱ ምን እንደሚከሰት የተናገረችውን ትንቢታዊ ኃይል ማስታወስ አሳደገ። በብርቱ ከንዱ ኃይሉን አሳይቷል፤ ትዕቢተኞች ከነሐሳባቸው በትኖላቸዋል፤ ታላላቅ ገዥዎችን ከዙፋናቸው

አውርዶአቸዋል፤ ዝቅተኞችን ግን በክብር ከፍ አድርጉአቸዋል (ሉቃ. 1፡51-52)።

እነዚህ ማርያም አስተካከላ ያስቀመጠቻቸውና ድምፅ በመስጠት የደገፈቻቸው የሰው ተስፋዎች ናቸው። እርሷም ያለ ተቃውሞ የሚጓዙበትን ወደ ደኅንነት የሚያመራውን የእግዚአብሔር መንግሥት ፍጽምና ናት።

በዚህ የመወዳጀት ወቅት እነዚህ ሁለቱ ሴቶች ስላምታ ሊለዋወጡ ማርያም የርኅራኄ ነቢይት እንደመሆንዋ በዚህ ዓለም ላይ የሚገኙትን ሰዎች በማቅረብ ከዕለት ኑሮአቸው፣ በጥሪአቸውና ከሥራ ቦታቸው፣ ከምግብ ማደራጃቸው (ወጥ ቤታቸው) ተነሥተው በሰፊው ወደሚያመለክተው ወደ ደኅንነት ሄደው እንዲቀርቡ ታደርጋቸዋለች፤ በምሕረቱ የመጣው እርሱ (ጌታ) ለዘላለም እስራኤልን ለመርዳት ነው።

ግንቦት 14

የደስታና የቅርብ ምስጢር

የእመቤታችን ወደ ሰማይ መወሰድ ታላቅ በዓል፤ ታላቅ ደስታ ነው። እርሷም የትልቅ ትልቅ ደስታ ምሳሌ ነች። ማርያም ምድራዊ ሕይወት፣ ከሥቃይ ነጻ የመሆን ሁኔታ የደስታ ጭብጨባ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር በመሆን እርሱ ከማናቸውም ሥቃይና ፍርሃት ስላዳናት ዜማዋ ከፍተኛ የደስታ ድል ነው። የመስቀል መንገድዋ ስለተፈጸመ ፍጹም በሆነ ደስታ ውስጠ ትኖራለች። በእርሷም በኩል ነጻ በወጣችበት ወቅት የቀመሰዋቸውን ደስታ ጥቂትም ቢሆን እንኳ ማካፈልን ትፈልጋለች።

ነገር ግን ክብረ በዓልዋን የምናክብርበት ሁኔታ አለ፤ ይኸውም ከመጽሐፍ ቅዱስ የምናሰባስበው ነው። ቅርብን ወይም አጠገብ በመሆን ብዬ የምጠራውን ሁኔታ ነው።

ወንጌል ሁለቱን ሴቶች ማለትም ማርያምንና ኤልሣቤጥን ያቀርብልናል። አንዲቱ ሴት ወጣት ስትሆን ሌላይቱ አሮጊት ናት። ሁለቱም በየግላቸው ለማንም ያልገለጡት የየራሳቸው የሆነ የግል ምስጢር አላቸው። ሁለቱ ሴቶች ተገናኝተው በቀጥታ እርስ በርሳቸው እስከተዋወቁበት ወቅት ድረስ በውስጡ ምስጢራቸው ምክንያት የየግል ሕይወታቸው በተወሰነ መጠን የብቸኝነት ጠባይ ነበረው።

ኤልሣቤጥ የማያም ምስጢር በማሕፀንዋ ውስጥ ያለው ሕፃን መሆኑን ተረዳች። ማርያምም ኤልሣቤጥ ከሰው ተገልጻ ፀጥ በማለት የምትኖረው በማሕፀንዋ ውስጥ በሚገኘው ሕፃን ምክንያት መሆኑን ተረዳች። ሁለቱም ሴቶች የምስጢራቸው ምንነት በስሜት አርስ በርስ ከተዋወቁ በኋላ ሁለቱም በሚያስደንቅ ሁኔታ በደስታ መዝሙር ፈነደቁ።

በየጊዜው የማንነታችን መሠረት መታወቁን በተረዳን ጊዜ በደስታ መሞላታችንን በከፍተኛ ድምፅ እንገልጣለን። ሁላችንም አንድ ዓይነት ጠቀሜታ ያለን ሰዎች ነን። ሆኖም እንዴት ተደርጉ መግለጥ እንደሚገባው አስተካክለን መግለጥ ያስቸግረናል፤ ወይም ደህና አድርገን በማስተካከል አንገልጠውም። ነገር ግን ጠቃሚ የመሆን ሁኔታዎች እዚያው ናቸው። አንድ ሰው ወደ እኛ መጥቶ ስለራሳችን መረዳት በሚፈልግበት ጊዜ የሚያገኘው ልምድ ነው። የጥንት ክርስቲያን ማኅበረሰብም የትንሣኤውን ደስታ በማረጋገጥ መስክሮአል። ይህም ያስገኘለት ልምድ ነው።

እኛ ይህን የቅረበትን ምስጢር ያስፈልገናል። ውይይት መክፈትም ያስፈልገናል። ይህ ለማኅበረሰባችን እጅግ ጠቃሚ ትምህርት ነው። ሰዎች ዘወትር አይደማመጡም፤ ወይም እራሳቸውን ከሌሎች ይደብቃሉ። ተቀራርቦ ወይም ተግባብቶ መኖር የልብ ነጻነትን ያስገኛል፤ የእያንዳንዱ ሰው ክብር መግለጫም ነው።

መደለት እንዴት እንደሆነ ማወቅ

በጉብኝቱና በድንቅ ሁኔታው የማርያምን ምስጢር ከፍ ከፍ የማድረግ ምስጢር ነው። ማርያም ደስተኛ መሆንም ታውቅበታለች። የመንፈስ ቅዱስን አጽናኝነት ተገንዝባ ተቀበለችው።

እኛ እንደ ቤተክርስቲያን በዚህ በመንፈስ ቅዱስ አጽናኝነት መደለትና መቀጠልም እንዴት እንደሆነ ማወቅ አለብን። በእግዚአብሔር ስጦታ የምንገነዘበው ደስታ በተስተካከለ መንገድ በቤተክርስቲያን ውስጥ መሆን ነው።

በጉባኤያችንና በሰብሰባችን የእግዚአብሔርን ሀብታት ይዘት የምታውቀውና በደስታም የምትኖረው ቤተክርስቲያን የሚያጋጥሟትን የቅድመ ዝግጅቶችን ሁሉ ስትሸከም ማንፀባረቅ እንሞክራለን። በእውነቱ እኛ ዘወትር የተቸገረችውን፣ የፈራችውንና በችግርዋም ጨለማ የተዳከመችውን ቤተክርስቲያን እምሳያ አለን። ቤተክርስቲያንን በማስተዋል ማርያም እንደ ቤተክርስቲያን እንደ ነበረችውና እንደ ሆነችው ሆነን እንድንመስላት ትጠራናለች።

እኛም የሐዋርያትን ሥራ አንብባን ከሆነ ወዲያውኑ የምንገነዘበው እውነተኛ የሆነውን ደስታ ሲሆን፤ እርሱም በቤተክርስቲያን የሚገኘው ልምድ ነው። የጥንት ክርስቲያን ማኅበረሰብ የትንሣኤውን ደስታ በማረጋገጥ መስክሮአል። እኛም የተጠራው ለወደፊቱ ብቻ ሳይሆን፤ አሁንም በማርያም ውስጥ የነበረው ርኅራኄ ስላለን ነው።

ስለዚህ ቤተክርስቲያን ለመደለት በእግዚአብሔር ስጦታ ፈጽማ ከፍ ከፍ እንድትል ተጠርታለች፤ ለወደፊቱ ብቻ ሳይሆን አሁንም በማርያም ውስጥ የነበረው ርኅራኄ ስላላት ነው። ይህ እውነታ በሥቃያችን፣ በፍርሃታችን፣ በችግሮቻችንና በውግዘቶቻችን ውስጥ እንኳ ቢሆን ከዚህ ከደስታ ጋር እንገኛለን።

ማርያምን ስናለላለል በቤተክርስቲያን መሠረታዊ በሆነው ውስጥ ዘወትር እርስዋን እናስባለን፤ ቤተክርስቲያንም በእግዚአብሔር ኃይልና ቃሉ አማካኝነት መልስ ታገኛለች።

ግንቦት 16

እናትና ልጅ

ይህ ባለፈውና በወደፊቱ አኗኗራችን ውስጥ የማርያምና የልጅዋ ኢየሱስ ምስል ምስጢራዊ ነጥብና ሥራ ነው። በውስብስቡ ዓለም መካከል የሚታዩትንና የሚያጋጥሙ ችግሮችን በጣም ቀለል ያሉ ይመስላሉ። በተጨማሪም ይህ ቃል የሆነው እናት ከልጅዋ ጋር የመሆንን ትርኢት ዓይኖቻችንን ወደ ክርስቶስ ልደት ምስጢር እንድንመለከት ያደርገናል። እኛ እናቲቱ የሚለማትን ስሜትና በሕይወትዋ ውስጥ የልጅዋ የኢየሱስ እኗኗር ጥልቅ እውነታ እንዴት እንደሆነ መጠየቅ እንወዳለን። የመልዕክቱ ዋና የሆነውን ማዕከል ለመግለጥ በታናናሽነቱና በግልጽነቱ ዓለምን ያበራውን ለመግለጥ የምታቀርባቸው ቃሎች የትኞቹ ናቸው?

ከኢየሱስ ጋር በበረትና በግርግም ውስጥ መሆንን እናስባለን፤ እርስዋ ልጅዋን ትመለከታለች፤ ታቅፈዋለች፤ ትደባበሰዋለች፤ በመሳምም ትሸፋፍነዋለች፤ በፀጥታም ታከብረዋለች። እኛም እግዚአብሔርን በፀጥታ የማክበርን ባሕርይ በዚህ መሠረት ለመኖር የተጠራን መሆናችንን ታስተምረናለች።

በቃላት ልገልጽላችሁ የማልችለውን በማስተዋል መግለጥ የምንችለው ምስጢር አይደለም፤ ምክንያቱም ከዚያ ባሻገር ልቆ ይሄዳልና፤ በእኛ ውስጥም በአክብሮት ያርፋል። ልክ ማርያም በልጅዋ ፊት መታየትዋንና ማንኛውም ጉዳይ ቢሆን እኛ በዚህ ተደስተናል።

እኛን እግዚአብሔር ይወድደናል። እያንዳንዳችን መግለጥ በማይቻለው በምስጢራዊ ፍቅሩ ዓላማና ግብ ከላይ የመጣውና በጊዜው ራሱን የገለጠውን ማርያም ይህን ሕፃን በፊታችን ታስቀምጥልናለች፤ ከዚህ ሕፃን ለዓለም ታላቅ ብርሃን በርቶላታል፤

ስድክመታችንና ለሚሸበረው ልባችንም ታላቅ ተስፋ ነው። የሕይወታችንና የሥቃያችን የሞታችንም ተካፋይ ለመሆን ራሱ ለው መሆንን መረጠ፤ በእምነት በተስፋና በፍቅር መኖርን ያስተምረናል።

ግንቦት 17

የማርያም ስጦታና መዋሐድ

«የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች ... የወንጌል ማዕከላዊው ታሪክ በገሊላ ቃና ሠርግ ድግስ ማርያም እንደነበረች ይተርካል (ዮሐ. 1፡1-11)። ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ ደብዘዝ ብሎ በተነገረ ሁኔታ ውስጥ ይታያሉ። «ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ ተጋብዘው ነበር።» በወንጌላዊው አስተሳሰብ ያለጥርጥር የዚህ ታላቁ ቅርጽ እናቲቱ የዚህ ታሪክ ማዕከል ናት። ወደ ጌታ የምናደርገው ትኩረታችን የተዛወረው ከእርስዋ ነው። የክርስቶስን ክብር ምስክርነት ምስጢር የፈለቀው በእርስዋ አማካይነት ነው።

በዚህ ነጥብ ላይ ሶስት ሁኔታዎችን ማንፀባረቅ እፈልጋለሁ፤ ማርያም አጠቃላዩን ሁኔታ ታያለች፤ እርስዋ ሁኔታውን ለይታ አውቃለች፤ በተግባርም ገብላለች።

ስለ ቅድስት ተሬዛ የሕፃንነት ሕይወትዋን በመዘርዘር ከሕፃኑ ኢየሱስ ጣፋጭ ታሪክ ጋር በማነጻጸር እንዲህ ብዬ እጀምራለሁ፤ «እኔ ደስ የሚል ባሕርይ ነበረኝ፤ ነገር ግን ከእኔ ጋር በዕድሜ እኩያ የሆኑት ልጆች የሚጫወቱትን ጨዋታ ተካፋይ በመሆን መጫወትን አያስደስተኝም ነበር። በእረፍት ጊዜ ዘወትር በዛፍ ጥላ ሥር በዚያ ዓይኔ ባረፈበት ነገር ላይ ማሰላሰልን እፈልግ ነበር። እራሴንም ከበድ ካሉ ጉዳዮች ገለል ማድረግን እፈልግ ነበር። «ይህ ምንባብ በገሊላ ቃና ግብዣ ላይ ማርያም ካሳየችው ድንቅ ችሎታ ጋር ይመሳሰላል።

ወንጌል እንደሚተርከው እያንዳንዱ በወጥ ቤት ግልጋሎት፤ በአሳላፊነት፤ በመዝሙር አቅራቢነት የራሱ የሆነ የሥራ ድርሻ እንደነበረው፤ ማርያምም አጠቃላይ እንቅስቃሴውን ተመልክታለች። እርስዋ እዚያ የሚከሰቱትን ዋና ዋና ነገሮችን በቅጽበት ተመልክታ ማወቅ ችላለች።

ይህ የማርያምን የማሰላሰል መንፈስ ነገሮችን ለይቶ የማወቅ ችሎታ፤ በዝርዝር ጉዳዮች ላይ ልዩ ጥንቃቄ የማድረግ ችሎታ ነበራት። በእርግጥ እርስዋ እዚያ በነበረችበት ወቅት ደግሞ ጠቃሚ የሆነ የሥራ ድርሻ ነበራት። እንደ ቅድስት «ሌዝያ» በዛፍ ሥር ተቀምጣ ጥቃቅን ነገሮችን ትመለከት እንደነበረው ማርያምም ተመልክቶ በማወቅ ችሎታዋ ትርጉቷን አውቃ እንዲስተካከል አስደረገች።

የትኩረት አቅጣጫ ፍሬ ነገሮችን በመመርመር ከልብ ብልሃት ሳይሆን ወዲያውኑ በማንፀባረቅ የነገሮች ፍሬ ሐሳቦችን ለይቶ ማስተዋል የሴት ልጅ ልዩ ስጦታ ነው።

ማርያም በዓለም ባልተገለጠ የማየት ችሎታዋ ወይት እየተሟጠጠ መሄድን በመገንዘብ ሊገለጽ በማይቻል በስሜት ዓለም ይህን ጉዳይ በቀላሉ እንዲህ ስትል ገለጠችው «ወይን ጠጅ አልቆባቸዋል» ምን ማድረግ እንደሚገባ ሳያውቁ ሌሎችም ምናልባት እንደ ሕልም ተገንዝበውት ሊሆን ይችላል። ወይን ጠጅ ሊያልቅ መቃረቡን ቢያውቁም ምንም እንዳልጉደለ በማስመስል እንደ ቀድሞው ማዳረሱን መረጡ። እያንዳንድዋ ሴት ይህን የማሰላሰል ድንቅ ስጦታ መመኘት ይገባታል፤ ይህን ወይም ያንን ፈጽሞ የሚያስኝ ጥበብ ወይም የእጅ ሥራ አይደለም፤ የሰው ልጅ የመሆን ችሎታ ሲሆን ሁሉንም ማጠቃለል የሚገባው መመሪያ ስለሆነ ሁሉም አውቆ መጠበቅ የሚገባው የትርጉት ሁኔታ ነው። ነገር ግን በትክክል መግለጥ አስቸጋሪ ቢሆንም ለቤተክርስቲያን ሕይወት እንኳ አስፈላጊ ነው። በእርግጥ ይህ የማስተዳደር፣ በጥንቃቄ የማቀድ ስጦታ ነው። ይህ የጴጥስ ስጦታ ሲሆን፣ በእንቅስቃሴ የሚገኝ የቤተክርስቲያን መሠረታዊ ስጦታ ነው። የማሰብ ስጦታ ያለው ሰው የበለጠ ብልህ ውሱን ያልሆነ፣ አንድነትን የሚሰጥ፣ በማሰላሰሉም የሚደሰት፣ መንፈሳዊ ስሜት ያለውና የቤተክርስቲያንንም አጠቃላይ ሁኔታ የሚገባው ሰው ነው። ቤተክርስቲያን የሊቃውንት ኅብረተሰብ አካል ብቻ የመሆን አይደለም፣ የተለያዩ መያተኞች ወይም ጥሪ ያላቸው አገልጋዮች እርሱ ወይም እርሱዋ እያንዳንዳቸው የራሳቸው የሆነውን እይታ ለማጉልበት የሚሞክሩት፤ ይህንኑ ነገር በግል ችሎታቸው ዝና በግልጽ ከሌሎችም ጋር የሚከራከሩት ሁሉ ለመታጣት የተቃረበባቸው የማርያም ስጦታ ነው።

ቤተክርስቲያንን በጥንቃቄ ጠብቃ የምታጽናናት ስትሆን፣ ለተስቃዩትም ራስዋን ለመግለጥ በመዘጋጀት እነዚያ ኃላፊነት ያለባቸውን ምክር በመለገስ፤ ሌላውም ጣልቃ እንዲገባ ያደረገችው ማርያም ባላት የማስተዋል ጸጋ ነው። ከልጅዋ ጋር በሠርግ ድግስ ተገኝታ ያንን ድንቅ ሁኔታ እንዲፈጸም አስደረገች። በእርግጥ በገሊላ ቃና ማርያም በቀጥታ የወይን ጠጅ እንዳያልቅ እንዲያውም የተትረፈረፈና የተሻለ ወይን ጠጅ እንዲገኝ በራስዋ አማካይነት ሳይሆን ነገር ግን በጉዳዩ ላይ ብርሃን በመፈንጠቅ የዚያን ድግስ የወይን ጠጅ የማለቅ ችግር እንዲቃለል ለልጅዋ አደራ ሰጠችው። እርሱም በበኩሉ ታምሮ ለማድረግ ጊዜዬ አልደረሰም፤ ሆኖም የእንቺን ክብር ለመጠበቅና የእናትነትሽንም ፈቃድ ለመፈጸም እሺ ብሎ ውኃውን ወደ ወይን ጠጅነት ለወጠው።

ግንቦት 18

ማርያም እኛ የጉደለን ምን መሆኑን እናውቅ ዘንድ መርዳትዋ

እመቤታችን እንደዚህ የመሰለውን የሠርግ ወይን ጠጅ ተግባር በምትፈጽመበት ወቅት እዚያው ቆማ ሊሆን ይችላል። ቢሆንም ጉዳዩ የተፈጸመው በዚያ መንገድ አይደለም። ልክ በተቃራኒው ነው። ኢየሱስ ማርያምን ታምራት የማድረጊያ ጊዜው አለመድረሱን በወቀሳ አዘል ቃል የገለጠላት ስለመሆኑ ሊቃውንቶች ስለምስጢራዊ ቃላቱ ብዙ መጻሕፍትን ጽፈዋል፤ ሆኖም «እንቺ ሴት ከእኔ ጋር ምን አለሽ?» ተብሎ ስለተዘገበው ሐሳብ ግን ትክክለኛውን ትርጉም ለመስጠት ወደ ስምምነት ለመድረስ አቃታቸው። ስለሆነም እርስዋ «የወይን ጠጅ የላቸውም» ስትል እኛም የወይን ጠጅ የለንም ማለት ስለሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ውስጥ ስማቸው እንኳ ካልተነገረን ከእነዚያ ድኸች ጋር ራስዋን ከጉዳዮቸው ጋር ማመሳሰልዋን ይገልጣል።

በእርግጥ እውነታው ግን በግብዣው ውስጥ ወይን ጠጅ ማለቁ ያንን ያህል ጠቃሚ ላይሆን ይችላል። ወይን ጠጅ ባይጨመርም እንኳ የተጋበዙት ሰዎች ተደስተው ወደ ቤታቸው መሄድ ይችሉ ነበር። ማርያምም ማለቁን የመገንዘብዋ ጉዳይ ወሳኝ ነበር ማለትም አይደለም። የመኖርና የመሞት ጉዳይም አይደለም። እንደ ነገር እንደታሰበው እንደማይሳካ ደሀና ሆኖ መገኘትም እንደሚታጣ ይገልጣል እንጂ፤ በሕይወታችን ዘወትር የሚታጣው ይህ የተገለጠው ነገር ነው። ደስታን፣ ፍላጎትን ወይም ነገሮችን አስተካክሎ ለመፈጸም የሚደረግ ጥንካሬ አስፈላጊነት «ምን እንደሆነ ለይቶ አለማወቅ» ዘወትር የሚከሰት ጉዳይ ነው።

ማርያም ከእኛ ጋር ስለምትለቃይና ስለምትወድደንም በወቀሳ ወይም በግላጼ ሁኔታ ሳይሆን ያጣነው ነገር ምን እንደሆነ እውቃ ትረዳናለች፤ ይልቁንም እኔ በግሌ ያጣሁት «ያ ሊተረጎም የማይችለው ነገር» ምን እንደሆነ ማወቅ በተሳነኝ ጊዜ ሕይወቴ የተሻለ ይሆን ዘንድ እርስዋ እኔን እንድትረዳ አፈልጋለሁ። ምናልባትም የጉደሉኝ ጉዳዮች ጥቂቶች ይሆኑ ይሆናል። ሕይወቴን፣ መንፈሴንና እእምሮዬን በሥርዓት መርቼ ጥቂት እርምጃዎችን ብንዝና ጥቂት በጥቂቱ ይቅርታን በየዕለት የሚያጋጥሙንን ጥቃቅን ነገሮች፣ ጥቃቅን ሆነው የተደበቁ ምስጢሮችን ወይም መናገር የማልፈልጋቸውን ጥቃቅን ቃላትን መቆጣጠር ተስኖኝ ይሆናል። የሚያስፈልጉኝ ነገሮች እንደ ጥቂት «መልካም የወይን ጠጅ» መሆንን ብቻ ነው። ኢየሱስ ለተጠመቁትና ይልቁንም በቤተክርስቲያን ውስጥ የእርሱን ፍቅር፣ ደስታ፣ የአገልግሎት ቅለጥፍና የሚያንፀባርቁትን ሴቶች ይፈልጋል።

ማርያም ደፋር መሆንም

ኢየሱስ ወይን ጠጅ ፈጽሞ አቀርባለሁ አላለም፤ እርሱ ይህን ባይልም ማርያም ግን «የሚነግራችሁን ሁሉ አድርጉ» አለቻቸው። በእርግጥ እርስዋ የተናገረቻቸው ቃላት በመጽሐፍ ቅዱስ አባባል የተረጋገጡ ናቸው። በግብፅ ደርሶ በነበረው ረሐብ ምክንያት ሰዎች ሁሉም ነገር ባለቀባቸው ጊዜ ፈርዖን ከተናገራቸው ከብሉይ ኪዳን ቃላት ጋር ተመሳሳይ ናቸው። ይኸውም «እረሐቡ» በመላው ግብፅ ምድር እየተስፋፋ በሄደ ጊዜ ሕዝቡ ወደ ፈርዖን ሄደው «ምግብ ስጠን» ብለው ጮኹ። ፈርዖንም «ወደ የሴፍ ሂዱና እርሱ የሚላችሁን አድርጉ ብሎ አዘዛቸው። ረሐቡ በመላው ግብፅ እየተስፋፋና እየበረታ ስለሄደ የሴፍ የእህል ጉተራዎቹ ሁሉ ተከፍተው እህሉ ለግብፃውያን እንዲሸጥላቸው አደረገ። (አዘ. 41፡51-56)። የማርያም ቅርጽ መላ ሀገሩን ከረሐብ ካዳነው ሰው ጋር ይመሳሰላል። የኢየሱስ ኃይል ለሰው ሁሉ በዓለም እንዲታይ የተደረገው በማርያም አማካይነት ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ እርስዋ በልጅዋ ትተማመናለች። እርሱም የእናቱን ትዕዛዝ ለመፈጸም የምስጢራቱን መጀመር በእርስዋ አማካይነት የተነገረውን መፈጸም ሆነ።

እኛ ያጣነው ምናልባት ይህን እውነታ ሊሆን ይችላል፤ ምናልባትም ኑሮአችን፣ ማኅበረሰባችን፣ የሰበካ ቁምስናችን ሁሉ ደብዘዝ ብለው በመምከናቸው ምክንያት የወይን ጠጅ ማለቁን ተገንዝበን ይሆናል። ነገር ግን የእምነታችንን ክፍተት ቸል በማለት የራሳችንን አሳዛኝ ሁኔታ ከርኩመን ወይም ለዚህ ተስማሚ ያልሆነውን መፍትሔ ለመፈለግ ማለፍ አንችልም፤ በአጠቃላይ በምናከናውናቸው ተግባራት ሁሉ ኃይል የሚሰጥ ኢየሱስ ብቻ መሆኑን አጥብቀን ስለምናምን መድኃኒት ያስፈልገናል። ፍጹም አድርገን ስለማናምን ድብቅ ለሆነው በረከት ብቻ የመፍቻ ዘዴ አድርገን እናስበዋለን፤ ነገር ግን ይልቁንም በጥንቃቄና የራሳችንን ሕይወት በመመስከር እንኳ ስለ ኢየሱስ ስለማናስብ በርከት ላለ ሁኔታዎች መሸጋገር እንችገራለን።

ማርያም በመስቀል ሥር መገኘት

ለፍጹም ደኅንነታችን በመስቀል ሥር የምትገኝ አንዲት ሴት አለች፤ እርሷም ማርያም ነች። የደኅንነት ስጦታዎቿን እንድትጠብቅለት ያደረጋትና በእርሷም ውስጥ የሚያያቸውን በቤተክርስቲያን ስም ወሰን በሌለው ፍቅሩ የመጀመሪያ ተግባሩን የፈጸመው ኢየሱስ የማያልቅ በረከቲ፤ የምትወክለው እርሷ ነች።

ማርያምን በመስቀል ሥር መሆንን በምናሰላስልበት ጊዜ በዚያን ወቅት በውስጥ የተለማትን ሁኔታ ለመገንዘብ መሞከር ይገባል።

ማርያም ለደኅንነት ስትል ልጅዋን ለአባቱ ባስረከበችበት ጊዜ በጥልቅ ሐዘን ውስጥ የሰመጠ ሕይወት ነበራት። በዚያን ጊዜ ደኅንነትን ሁሉ ከልጅዋ እንደ ስጦታ ተቀበለች። ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ ውስጥ የገለጠው ትርኢት የሚከተለው ነው፤ በደቀመዝሙሩ ቅርጽ አማካይነት ማርያም ከኢየሱስ ጋር ባጋጠማት ሥቃይ የርገራኝውን ፍሬና ውጤት ቤተክርስቲያን ራስዋን ከጌታ እናት ጋር በጠበቀ ግንኙነት ማስተሳሰርዋን ታሳያለች (ዮሐ. 19፡25-27)።

እንግዲህ በዚህ በከፍተኛ የእምነት ጉዞዋና የእግዚአብሔርን ፈቃድ አጥብቃ በመከተል ሁኔታዋ እመቤታችን የምትወክለው ማንን ነው? እርሷም የምትወክለው የሰውን ልጅ በሙሉ ነው። እርሷም ቤተክርስቲያንንም ትወክላለች። የእግዚአብሔርን ዕቅድ ፈጽሞ ስለተከተለች ሙሉ በሙሉ የራሷ አደረገችው፤ ለሁሉም አብርሃም ራሱን ሰጥቶ በእግዚአብሔር በማመኑ እንደተጠራው ማርያምም እንደዚሁ የቤተክርስቲያንን ፍጽሞና እንደ ስጦታ ተቀበለች። ራስዋን ለእርሱ በመስጠት እጅግ በጣም ከምትወድደው ልጅዋ ጋር መላ ሰውነትዋን በእግዚአብሔር እጅ በጣም የሚወድደው እንደያ ልጁን ተቀበለች፤ በኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ርገራኝ በወለደችው ቤተክርስቲያን ውስጥ እንኖራለን።

ኢየሱስ ራሱን መስዋዕት አድርጎ የማቅረቡን ሁኔታ፤ ለሰው ልጅ ስላለው ፍቅር ለእግዚአብሔር ዕቅድ ፍጹም ታዛዥ በመሆን ራሱን መስዋዕት አድርጎ ማቅረቡን በተግባር ረርጉማ ከማንም ሰው የበለጠ የገባት ሴት ቅድስት ድንግል ማርያም ናት። በዚሁ ምክንያት ከማንም የላቀ የአዲሱን ስጦታ ስጦታ ተቀብላለች።

ግንቦት 21

ብርሃን ከለበሰች ሴት ጋር

በራእይ ዮሐንስ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ደራሲው የሰውን ታሪክ በተረዳው መንገድ ታላቅ ቅርጽ ያለው ራእይ ያቀርባል። እርሱም ወደ ዓለማዊ ስምምነት የሚራመድ ታሪክ ነው።

ስለዚህም ብርሃን የለበሰች፤ ጨረቃን ከእግርዋ ሥር አድርጋ የቆመች፤ የአሥራ ሁለት ከዋክብትን እክሊል በራሷ ላይ የደፋች ሴት ምልክት አቅርቧል። ሁሉም በእርሷ ዙሪያ ይሰበሰቡ ዘንድ እውነትን የፈጠሩ ምልክቶች የሰው ልጅ መሆኑን እንናገራለን።

እነዚህም ዓለም አቀፋዊ ስምምነትን ይወክላሉ፤ የተፈጥሮንና የታሪክን የሕዝቦችንና የዓለማትን ስምምነት፤ የክርስቶስን ባለግርማ መንግሥት ለአባቱ በማስረከብ ለእግዚአብሔር አትኩሮት ፍጹምና እርቅ ወደ ሆነው ወደ ተረጋገጠ ጎበረት ይጓዛል።

ስለዚህ የታሪኩ ሐዋርያዊ ተልዕኮ ራእይ ወይም በሌላ ቃላት በእግዚአብሔር ጸጋ የምሥራቹን ቃል ወደ ዓለም ፍጽሞና ለሚንቀሳቀሰው ታሪክ የሰውና የመለኮት ስምምነት አለን።

ነገር ግን ይህ ቀደም ሲል የተነገረ ቃል ቢሆንም፤ በዚህ ምንባብ ውስጥ ወዲያውኑ የተገነዘብነውን ሌላ ቅርጽ ያቀርባል። ዓለም አቀፋዊው እውነታ የሚያመለክተው ይኸው ነው። የሰው ልጅ ጉዞ በቅራኔና በትርኢት የታተመ ነው። ይህም በቀይ ዘንዶና በሁለት አውሬዎች ተመስሎ ቀረበ፤ ያለእግባብ በፖለቲካ ሥልጣን መባለግና የሚያበሳጭ መመስቃልን፤ በስሕተት የተሞሉ መንፈሳዊ ቅርጾችን ሁሉ ያጠቃልላል።

የዚህን መጽሐፍ ቅዱስ ምንባብ ትርጉም በእነዚህ በሚከተሉት ቃላት ይገልጣል፤ ፍጹም በሆነ ስምምነት ለመራመድ ያዘነበለ ቢሆንም፤ በቅራኔና በትርኢት አማካይነት መመለስ ይቻላል እንጂ። የግለሰቦችና የሰዎች ሁሉ እኗርና ደስታ እጅግ አሳሳቢ ታሪክ መሆኑ ያስቸግራል። የሰው ታሪክ እየተሻሻለ የተጓዘው ዕቅድን በትክክል በመተለም የሚያጋጥሙትን ችግሮች ሁሉ ለመቋቋም ያላሰለሰ ጥረት በማድረግ፤ አለመግባባቶችን ሁሉ በመቋቋም፤ ክፋቶችንና ግራ መጋባቶችን ሁሉ በመናቅ ብቻ ነው። ታሪኩም ድፍረትን የሚጠይቅ የራስን ደምጭጭሰስ ነጥብ ድረስ የመመስከር ጥንካሬ ነው።

በዚህ እይታ ውስጥ የሴትየዋ የታሪክ ድርሻ ምንድነው? የእግዚአብሔርን ቅዱስ ሕዝብና ሰውን ሁሉ ትወክላለች።

ይህች ሴት የሰውን ልጅ የምትወክልበት ምክንያት የእግዚአብሔርን ቃል የተቀበለችና እርሱ ራሱ የእግዚአብሔር ልጅ ተወልዶ ክእለት ጋር በመሆን በፈተና ጊዜም በአጠገቡ የተገኘው ሴት ማርያም ስትሆን እርስዋም የኢየሱስ እናት ነች። የጉዞአችንን መነሻ በእርስዋ ውስጥ እናያለን (ይኸውም ቃሉን በመስማት) ሙሉ በሙሉ በመታረቅ የመምጣቱን ነጥብ የሆነው ዘላለማዊ ሕይወት አሁንም እንኳ ቢሆን ከማርያም ጋር ተካፋይ ለመሆን ተጠርተናል።

ማርያም ሕያው ምልክት ናት፤ በእንቅስቃሴ ላይ የምትገኝ ምልክት፤ የሰውን ልጅ አስታራቂ፤ ከራስዋና ከተልዕኮዋ ጋር ያስታረቀች ሴት ናት። እርስዋ ለአዲሱ ትውልድም ምሳሌ ነች። በዚሁ ውስጥ ቦታዋንና ዓላማዋን ያደራጀች ሴት ስትሆን በሰዎች መካከል ዓላማዊ ዕርቅና ወንድማማችነትና እህትማማችነትን ያጠናክረች ንግሥት ናት።

መንፈስ ቅዱስ የቤተክርስቲያን ነፍስ መሆኑ

ቤተክርስቲያን በዓለምና በታሪክ ውስጥ ሕያው የክርስቶስ አካል እንድትሆን በመንፈስ ቅዱስ የተመሠረተችና የተሰተካለች መንፈስ ቅዱስንም የተቀበለች ናት። ልክ የመጀመሪያው የሰው ልጅ በእግዚአብሔር እስትንፋስ ሕይወት እንዳገኘው ቤተክርስቲያንም የሕያው እግዚአብሔር መግለጫ ትሆን ዘንድ በተነሣው ክርስቶስ የተገኘች፤ የእንድነትና የሰላም መገናኛ፤ ለሰዎችና ለነገሥታት ሁሉ የተስፋና የብርሃን መገኛ ምልክት እንድትሆን ተደርጋለች።

ቤተክርስቲያን ከላዊትና የሁሉም እንድትሆን በመንፈስ ቅዱስ ተቀረጸች። የቤተክርስቲያን ቃል በመንፈስ ቅዱስ የሚነሣ ስለሆነ በሁሉም ዘንድ ይሰማል። ለትውልድ ሁሉ፤ ለእያንዳንዱ ባሕልና ወግ ሁሉ ለደኅንነት የሚሆን ዓለም አቀፍ ቃል ይሆናል። ቤተክርስቲያን ለሰው ልጅ ሁሉ ድምፅዋን ታስማ ዘንድ ዓለም አቀፋዊ የሆነ የተስፋ ድርጅት ሆና ተደራጅታለች። ይህ አስደናቂ የሆነው የመንፈስ ቅዱስ ምስጢር በእርግጥ በእንድ ሰው አማካይነት በማኅበራዊ በባሕላዊና በታሪካዊ ይዘቱ በግልጽ ተወስኖ ተቀመጠ፤ በእርግጥ በዚህ ውስጥ የተጠቃለለውን ግልጽነት በመፍጠር በዓለም አቀፋዊ አካልነቱ እንዲሁ ነጻና ተስማሚ የሆነ ቦታ ለማግኘት እያንዳንዱ የየግል ግዴታውን በመወጣት የየግል ባሕርያቱን ማለትም ስብዕናን ባሕሎችንና ወጦችን በማክበር ሁሉም ተጠቃልለው ሞቶ ወደ ተነሣው ክርስቶስ አካል ይለወጣሉ።

ዓለም አቀፋዊቷ ቤተክርስቲያን አገልግሎት ለጪ ናት። ወንጌል መንፈስ ቅዱስ እንድ መሆኑንና ስጦታዎቹ ግን ብዙዎች መሆናቸውን ይገልጣል። (1ኛ ቆሮ. 12፡4-11)። የስጦታው ብዛት ሥርዓቶችንና አገልግሎቶች በቤተክርስቲያን ማኅበረሰብ ብልጽግና ላይ መሥርቶ በልዩ ምንጩ አማካይነት ወደ እንድነት ትብብር የሚያመጣው እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው።

መንፈስ ቅዱስ ለዓለም ሰላምን የሚያመጣ እርሱ ነው፤ ኢየሱስ ሞቶ ከተነሣ በኋላ ደቀመዛሙርቱ መንፈስ ቅዱስን እንዲያቸኩ ከማድረጉ በፊት መጀመሪያ የተናገረው ቃል «ሰላም ለእናንተ ይሁን» የሚል ሰላምታ ሰጣቸው (ዮሐ. 20፡19)። ቤተክርስቲያን በእርግጥ ራስዋ በታሪክ ውስጥ እንደሚነገረው እንደ መንፈስ ቅዱስ፣ በራስዋ ከትትል ሳትታክት ለሁሉም እርቅን ታቀርባለች።

ግንቦት 23

መንፈስ ቅዱስ ዋና የቤተክርስቲያን እስተንፋስነቱ

የመጽሐፍ ቅዱስን ቃላት ትርጉም እንድንረዳ ብርሃኑን፣ ጸጋውንና የመንፈስ ቅዱስ ማነሣሣቱን እንዲሰጠን እንጸልይ፤

1. የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሁለት ወደ ልዩ ጠረፍ ክልል አሳልፎ ይወስደናል። እዚያ በሰማይ ላይ የነፋስ ድምፅ ይሰማል። የእሳት ላንቃ የመሰለ የጋራ ደስታ ስሜት አለ።

እስጫንቀዋቸው ነበር ... ተገርመውና ተደንቀውም ነበር (ዮሐ. 6፡7) እንግዲህ በዕለቱ ሊደርስ ከሚችለው ከተሰመደው ሕይወት ባሻገር ተሰምቶና መግለጽ ሰለማይቻላቸውም ምስጢር ድርጊት እንናገራለን።

2. በተቃራኒውም ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከው በእንደኛ መልዕክቱ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ከተሰመዱ ሁኔታዎች ውጪ ተፈጽመዋል። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ካልሆነ በስተቀር ማንም ሰው መስማት የማይቻለውን ለክርስቲያን ሕይወት ጥሪ የተሰመደውን ቦታና ለደህንነትም ሁሉ እስፈላጊው «ኢየሱስ ጌታ ነው» ብሎ መጥራትን ነው። ለእርሱም በመንፈስ መነቃቃት ወይም በእዲስ ልሣን መናገር እስፈላጊ አይደለም። የተጠመቁ ሰዎች ሁሉ በየዕለቱ የሚያጋጥሟቸው ጉዳዮች ናቸው። በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚሰጡ አገልግሎቶችና አገልጋዮች ይኸውም ቅዱስ ጳውሎስ በዚህ መልዕክቱ የገለጣቸው ከቤተክርስቲያን የየዕለት ክንውን አካል ጋር የተያያዙት ናቸው። እነርሱም የቤተክርስቲያን አካል ራሱን እስከ ምድር ድረስ ዝቅ አድርጎ የሚገልጥባቸው ይዘቶች ናቸው።

3. የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 4ያ በዋና ዋናዎችና በየዕለቱ ግንኙነቶች ላይ ያለውን ልዩነት በእንደነት እሰባስቦ ያቀርባል። የተነሣው ኢየሱስ ቃላት ምሥጋና ይሁንና ሐዋርያት ልዩ አገልግሎት ይሰጡ ዘንድ እንዲህ የሚል ኃይል ተቀብለዋል፤ «ኃጢአታቸውን ይቅር የምትሉላቸው ይቅር ይባልላቸዋል» ይህ በተለምዶ በእርግጥ የቤተክርስቲያን ሕይወት ለዘወትር የማይታጠፍ አገልግሎት ሲሆን የተጠመቀ ሁሉ በየዕለቱ «ኃጢአታችንን ይቅር በለን» እያለ የሚጸልየው በዚህ ሐሳብ ነው።

ይህ በተለምዶ በእርግጥ በማይታጠፍ የቤተክርስቲያን ሕይወት ውስጥ እያንዳንዱ የተጠመቀ ሰው በየዕለቱ «ኃጢአታችንን ይቅር በለን» ማለትን ተምሮአል። የሆነው ሆኖ ይህ የየዕለት አገልግሎት የተለመደ የሰው ልጅ ድክመትና የቤተክርስቲያን አገልጋይ የመሆን ጥቅም ከሰው ልጅ እቅም በላይ ቢሆንም ሞቶ ከተነሣው ክርስቶስ መንፈስ ይመጣል። ስለ ፍቅር ብሎ ኢየሱስ መሞቱን የሚያረጋግጥ አገልግሎትን ጸጋን የመግለጥ ተግባር ሲሆን፤ እጅግ ታላቅ የሆነውን የደህንነት ሁኔታ መግለጫም ነው።

እንግዲህ ይህ በብርሃን ውስጥ የተጣመረው ዋናና የተሰመደው ሥፍራ የመንፈስ ቅዱስ ሥፍራ ነው ብለን ልንተረጉመው እንችላለን፤ ዋና የየዕለት የቤተክርስቲያን እስተንፋስም ነው።

እርሱም እስፈላጊ ጸጋ ቢሆንም በቀላሉ የማይታሰብ ነው፤ እጅግ ድብቅና እጅግ መሠረታዊ በሆኑ በሰው ልጅ እንቅስቃሴዎች ውስጥ ሁሉ ይገኛል፤ ዋናና እስደናቂ ስጦታም ነው፤ ሰዎችን ከዘወትር አኗኗራቸው የሚያነሣሣና የሚቀሰቅስ በየዕለቱም እዲስ ግፊትን የሚሰጥ ሲሆን አለበለዚያ በተሰመደው ሥቃይ ይዳክማል።

የሰው ልጅ የሚሰማው ይህ እጅግ ጠባብ የሆነው ነገር እንደዚህ ተስፋፍቷል፤ ዛሬ በዓለም ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ መገኘት የነዚህን የመለኮታዊና የጠንካራ ኃይል ምልክቶች መሠረታዊ ክስተቶች መሆናቸውን እንመሰክራለን።

መንፈስ ቅዱስ ወደ እምነት መምራቱ

በዮሐንስ ወንጌል «በመንፈስ ቅዱስ አጠራር፤ የመንፈስ ቅዱስ እውነት ሲመጣ ወደ ፍጹም እምነት ይጠራችኋል» (ዮሐ. 16፡13) የሚሉ ሐሳቦችን እናገኛለን። ከዚህ ከዮሐንስ መጽሐፍ «ይመራችኋል» የተባለው ግጥም የትኩረት አቅጣጫዬን አድርጌ እንዳንድ ተጨማሪ ማብራሪያ መስጠት እፈልጋለሁ።

የዚህ የዮሐንስ መጽሐፍ አንቀጽ ትክክለኛውን ትርጉም በቅርብ ጊዜ ከታተመው ከዮሐንስ ወንጌል እድምታ ውስጥ አግኝቻለሁ፤ ንባቡም «የመንፈስ ቅዱስ እምነት አየጨመረ በመሄድ ወደ ፍጹም እምነት ይመራችኋል» ይላል። እንግዲህ እኛ የምንናገረው ቀስ በቀስ መመራትን ነው።

እንዲሁም የዮሐንስ ወንጌል 16፡13 የመጀመሪያው ትርጉም «የመንፈስ ቅዱስ እውነት ፍጹም ከሆነው እውነት ጋር ያስተዋውቃችኋል» የሚል ሊሆን ይችላል። የዓለምን ውስብስብነት ትርጉም በአንድ አፍታ መመልከት የሚቻልበት ሁኔታ ይሆናል። ማረጋገጫውም ክርስቶስ ለሰው ልጅ ሲል በገሰጠው ውስጥ በብዙ ታሪካዊ እውነታ እንደተረጋገጠው ነው።

እኛ የምንናገረው አነስተኛ ቁጥር ያላቸውን ምልክቶች ወይም ጥቃቅን ባሕርያትን አይደለም። እኛ የምንናገረው የክርስቶስን ታሪክ ፍጹምና አጠቃላይ መመሪያ መስጠቱን ነው። ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ ቤተክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ተመሥርታ ወደፊት እንድትንዝ ተደርጋ የተሠራች መሆንዋን ታሪካዊ ስፋትዋን በመገንዘብ ሕይወትዋ ከክርስቶስ አካል ጋር የተሳሰረች መሆኑን ተገንዝቦ እርስዋ ውስብስብና ጥልቅ በሆነው በሰው መካከል ሕያው ሆና እንደምትኖር ገሰጠ።

መንፈስ ቅዱስ ለብዙ ሰዎች ተለዋጭ እውነታ ስለመሆኑ

በምርምር ደረጃ መንፈስ ቅዱስ የሚመራው እያንዳንዱ ሕዝብ ብዙ ሰዎች አሉት። እነዚህ ሰዎች ፍጹም ተመሳሳይነት ባይኖራቸውም እርስ በርስ የተሳሰሩና አንዱ በሌላው ላይ ብርሃንን ይፈነጥቃሉ። የተለያዩ የታሪክ አጀማመሮችና የመንፈሳዊነት፣ የባሕልና የታሪክ ሁኔታ በተለምዶ ለምን አንዱ ስም ሌላውን ድል እንደሚያደርገው ይወስናል።

በብሉይ ኪዳን መጽሐፍ በነቢዩ ሕዝቅኤል መጽሐፍ ውስጥ እንደሚገልጠው እንደዚህ መንፈስ ቅዱስም የእውነትን ፍጽምና አከታትሎ የሚመራው አዲስ ልብን ነው። በአዲስ ኪዳን መጽሐፍ አተረጓጎም መሠረት አዲስ ልብ ማለት በክርስቶስ አማካይነት እግዚአብሔር የምስጢሩን ፍጽምና እይታ ሁሉንም በአንድነት መመልከት ማለት ነው።

ቅዱስ አውጉስጢኖስ በዘመኑ ለባሕል ብዙ ትርጉሞች እንደ ነበሩት በመግለጥ «የተቀደሰ ሕይወት» ይለዋል። ይህም የደስታን ፍጽምና የውስጣዊ ሰላምንና የነገሮችን አጠቃላይነትና በእግዚአብሔር ውስጥ የሚያያቸውን ሁኔታዎች ጨምሮ ይጠቅሳል። ፍጹም ለሆነ ሕይወትና እግዚአብሔርም የአስደናቂ እይታ ሱታፌ መግቢያነቱን ይገልጣል።

በመካከለኛው ክፍለ ዘመንና በአዲሱ በእኛም ዘመን መጀመሪያ ላይ መንፈስ ቅዱስ የሚመራውን እውነታ ፍጽምና የሚያመለክተው ቃል «አምልኮ» የሚባል ሲሆን ቅድስ ቶማስ በጥልቀት አስተያየት የሰጠበትና ከፍተኛውን ዕድገት የደረሰውም በቅዱስ ፍራንሲስ ደሴልስ አማካይነት በተነገረው ቃል ነው። የጀኖቫ ጳጳስ «መንፈሳዊ ሕይወት» መንፈስ ቅዱስ ለሚመራቸው ሰዎች የሰጣቸው የዚህን እውነት ፍጽምና ምላት ነው ይለዋል።

በኋላም በበለጠ የተለመደው ሌላው ቃል የበለጠ ሥነ ልቦናዊ ፍቺ ያለው ይህ ቃል ወሳኝነት አለው። ይልቁንም በክርስቲያናዊ ምንክስና ሕይወት ውስጥ ወሳኝነት የሚለው ቃል የሕይወት ፍጽምና በሚለው ትርጉሙ የምንረዳው ሲሆን መላው የክርስቶስን ምስጢር የመጨበጥና ከፍተኛ ፍላጎትን መግለጥ መቻልም ነው።

መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕያው እውነት የሚመራበትን መንገድ ለማመልከት አንዳንዴ ደግሞ በአጠቃላይ ማለላለል በሚለው ቃል ይጠቀማሉ። ዛሬ ቅዱስ ቁርባን የሚለው ቃል ምናልባትም ዘወትር በዚህ ስሜት እንጠቀምበት ይሆናል።

ምናልባትም ሌሎች ተመሳሳዮች ሊሆኑ ይችላሉ፤ መሠረታዊው ጉዳይ ግን መንፈስ ቅዱስ ወደ እውነት ፍጽምና ይመራል የሚለውን መንገዝብ ሲሆን የአነስተኛ ተግባሮች ድምር ውጤቶች መሆን ማለት ሳይሆን ነገር ግን ወሳኝ የሆነው ምክር ለኑሮ ፈጣን ክለሳም ነው።

ይሁን እንጂ ይህ ጥልቅ ለውጥ ቀደም ሲል የተጠቀሰው «መለወጥ» ከሚሉ ቃላት ጋር ከተያያዘ ጠለቅ ያለ ፍቺ ያለው ስም መሆኑን ያሳስባል። ክርስቲያናዊ መለወጥ በአጠቃላይ ሁኔታው ነገሮችን ድርጊቶችን ሁኔታዎችንና ራስንም በአዲስ መንገድ መመልከት ነው። እርሱም በታሪክ ውስጥ በተንፀባረቀው መሠረት የክርስቶስን ፍጽምነት የመጨበጥ ችሎታ ነው።

ግንቦት 26

መንፈስ ቅዱስ ወደ ክርስቶስ እንደሚለውጠን

የመንፈስ ቅዱስ እውነታ ፍጽም ወደ ሆነው እውነት፤ ወደ ክርስቶስ፤ ሥጋ ወደ ለበሰው ወደ እግዚአብሔር ልጅ ይመራናል። «መለወጥ» የሚለው ቃል ከሙሉ ብልጽግናና ትርጉሙ ሁሉ ጋር መረዳት ይገባናል። ስለ መለወጥ ስንነጋገር ከዚህ ወይም ከዚያ ድክመት ወይም ሥቃይ ወይም ከዚህ ወይም ከዚያ ኃጢአት መለወጥ ማለታችን አይደለም። መለወጥ ማለት እራስን በማስተካከል በፍጹም ወደ ክርስቶስ መመለስና በእርሱም ውስጥ ፍጽምነትን ሁሉ

መሻትና ወደ ኋላ የሚገቡትን ማንኛቸውንም ራስ ወዳድነትን በሙሉ ማስወገድ ነው።

መለወጥ ማለት በደረቀ የውኃ ጉድጓድ የተመሰለውን ግላዊ የሆነውን ሃይማኖት በመተው ይልቁንም በጠንካራ ሃይማኖት መንገድ፤ ወደ ክርስቶስ መንገድ መግባትና እርሱን መስሎ መገኘትም ነው።

የሰውን ሕይወት ወደ ክርስቶስ መለወጥ የመንፈስ ቅዱስ ተግባር መላው ዓላማ ነው፤ ይህ ዓላማም ፍጹምና ሙሉ ነው።

ክርስቲያን ለመሆን የተደረገው ምርጫ በራሱ የመጨረሻ ግብ ሆኖ የሚመራ አቅጣጫ ሊሆን አይችልም፤ ግን ይልቁንም ምርጫን ቀስ በቀስ ወደ ሕያው ፍጽምና እንዲደርስ ማድረግ ያስፈልጋል።

ይህ ሙሉ በሙሉ ወደ ክርስቶስ መለወጥና በመንፈስ ቅዱስ ዓላማ ወደ ግላዊ ምርጫ ተግባራት አቅጣጫ ይመራሉ፤ ለሰው ልጆች የማይቻሉ ናቸው።

በእርግጥ በታሪኩ እውነታ ጥልቀት ውስጥ የተዘጋ፤ ውሉን የሆነ ግላዊ ሰውነቱን ለመጠበቅ የሚሞክር፤ በራስ መተማመን የጉደለው ደካማ ፍጥረት ነው። እርሱም ለሞት የታሰበ አድርጎ ስለሚለማው በራስ ወዳድነትና ከፍተኛ ፍላጎት ባለው ሥራ ስለሚጠመድ ነጻ መሆን አይችልም። ትክክለኛ አቋሙን መገንዘብ ሲችል በሐዋርያዊ አገልግሎት መግለጫ ራሱን ያገናዝባል።

እኔ በሥጋዬ በጎ ነገር እንደሌለ አውቃለሁ፤ በእኔ ውስጥ የሚገኘው መልካም የሆነውን ለማድረግ በሚፈልገው ነፍሴ አማካይነት መልካም የሆነውን ለመሥራት ፍላጎት ቢኖረኝም ላደርገው የምችለውን ነገር አድርጌ ውጤት ከማግኘት ይልቅ ለማድረግ የምፈልገውን በማድረግ ኃጢአት እሠራለሁ። በእርግጥ ይህ ደንብ ይመስላል፤ ሁሉ ጊዜ በግሌ መልካም የሆነውን ለማድረግ ስፈልግ እንድ ክፉ ነገር ይጠጋኛል። በውስጣዊ ሰውነቴ የእግዚአብሔርን ሕግ በጣም እወድዳለሁ ነገር ግን ሥጋዬ ተቃራኒ የሆነውን ሕግ ለማድረግ በመፈለግ ከሐሳቤ ጋር ግጭት ይፈጥራል። በሰውነቴ ማለትም በሥጋዬ አማካይነት የሚፈጠረው የኃጢአት ሕግ

እኔን እስረኛ ሊያደርገኝ ይፈልጋል። እኔ ምንኛ ጉስቋላ ሰው ነኝ?
ለዚህ ለምት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነኛል? (ሮሜ 7:18-24)።

የግል ድክመትን መገንዘብ የመጀመሪያው ነጥብ ወደ ክርስቶስ ፍጽምና ለማግኘት በመንፈስ ቅዱስ መመራት ነው።

ግንቦት 27

በመንፈስ ቅዱስ ተግባር አማካይነት የክርስቶስ ሕይወት በእኛ ውስጥ መሆኑ

የክርስቶስ ሕይወት የሆነው ጸጋ በሰብአዊ መንገድ መኖርና መሆን ለሰው ልጅ የተሰጠ ጥቅም ነው። ክርስቶስ የመጣው እንዲያገለግሉት ሳይሆን እንዲያገለግል፤ በገዛ ሥልጣኑ ራሱን ለማበርከት መሆኑን ቀስ በቀስ ክርስቲያኖችን ማለትም ተከታዮቹን አስተማረ። የክርስቶስ ሰብአዊ ሕይወት የመሆን ስጦታውና ይልቁንም የቃሉ ምስጢር የአብ ስጦታ መሆኑን ነው። በመንፈስ ቅዱስ ተግባርም ወደ እኛ ፈሰሰ። የመንፈስ ቅዱስ እውነታ ወደ ሙሉ ፍጽምና በመምራት፤ ለክርስቲያኖች መገለጥ፤ በእርሱም ውስጥ በመሆን ችሎታው ከጌታ ሕይወት ጋር የመሳሰለዋል። «የመለኮትን ባሕርይ እንደያዘ መቅረት አልፈለገም (ፊል. 2:6)። ክፋትን የማስወገድ ችሎታና «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የማወቅ ዋናው ጥቅም ውስጥ መግባት ነው» (ፊል. 3:8)።

ይህ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ከጥምቀት ምስጢር ይጀምራል፤ የሰው ልጅ የሚታደሰው በጥምቀት ምስጢር ሥር በመሆን ነው። እርሱም በምስጢረ ሜርን ይቀጥልና በቅድስ ቁርባን ፍጽምናውን ያገኛል።

ወደ ሙሉ መለወጥና ወደ ሙሉ ወንጌል መድረስ የምንችለው ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ጋር ብቻ ነው። መንፈስ ቅዱስ የሥላሴን ምስጢር ይሸከማል፤ በእርሱም ውስጥ ይገኛል። «መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ የሠረፀ የአብ ስጦታ ነው።» መንፈስ ቅዱስ ሥላሴን ወደ ቤተክርስቲያን ውስጥ ሞልቶ እንዲሰፈፍ በማድረግ ቤተክርስቲያንም «ተሰምቶ ባልታወቀ ሁኔታ» አስደናቂ ያደርጋታል።

ያለፈውን ማስታወስ አስፈላጊ አይደለም፤ ባለፈ ጊዜ ምን እንደተፈጸመ ማስታወስም አይጠቅምም። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

ባለፉት ድርጊቶች እትመኩ፤
ከዚህ በፊት የሆነውንም ነገር
በማስላስል ጊዜ አታጥፉ።
ይልቅስ እኔ ወደፊት የማደርገውን
አዲስ ነገር ጠብቁ፤
እርሱም በመፈጸም ላይ ስለሆነ
አሁን ማየት ትችላላችሁ፤
እኔ በምድረ በዳ መካከል መንገድን አበጃለሁ፤
በዚያም የውኃ ምንጮችን እስጣችኋለሁ። (ኢሳ. 43:18-19)።

ክርስቲያን በግልጽ የምድራዊ ኑሮውን በሙሉ ለማሟላት ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በመሆን በቀስታና በትዕግስት ጉዞ እንዲሁም በከባድ ኑዛዜና በፀፀት ምስጢር አማካይነት ይበለጽጋል። በተጨማሪም የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከእያንዳንዱ ዓለማዊ ትግል፤ ከእያንዳንዱ ግጭት፤ ከእያንዳንዱ አደጋ ጋር ለመጋፈጥ ዝግጁ በመሆን እግዚአብሔር ለሰዎች ያለውን ፍቅር በትክክል ለመተርጉም ክርስቲያናዊ አኗኗራቸውንም ለማመቻቸት ኃላፊነቱን ይወስዳል።

ግንቦት 28

በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ የመለወጥ ምልክቶች

የጉዞአችንን ትርጉም ስለገባን ብቻ በቂአችን አይደለም። ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስን ተግባር አደናቃፊና ድብቅ የሆነ ድርጊትን የተለማመደ ሊሆን ይችላል። ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ የሚገለጠውን ሕይወት ማወቅ ጠቃሚ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በእኛ ውስጥ ከሆነ በመጀመሪያ የሚለጠን ምልክት ክርስቶስ በኖረው መንገድ ወደ ኢየሱስ ሰውነት መለወጣችንን ያሳያል፤ ይኸውም በቸርነት መኖር፤ የዓለምን ሁኔታ መቃረንና ሥጋንም በመቃወም መቆጣጠርን ይጠይቃል።

የግል ዝንባሌን ወደ ተግባር እንዲለወጥ ከተፈቀደለት ውጤቱ ግልጽ ነው፤ ይኸውም ዝሙት፣ ርኩስት፣ መዳራት፣ ጣዖትን ማምለክ፣ ሞዋርት፣ ጥል፣ ክርክር፣ ቅንኣት፣ ቁጣ፣ አድመኛነት፣ መለያየት፣ መናፍቅነት፣ ምቀኝነት፣ መግደል፣ ስካር፣ ቅጥ ያጣ ፈንጠዚያ የመሳሰሉትን ያስከትላል (ገላ. 5፡19-21)።

ስለዚህ የሥጋ መሠረትና የዓለም ዝንባሌ መሠረታዊው አኗኗር መንፈስ ቅዱስ ውስጥ እንደ አስደናቂና ተከታታይ የሆነ መሠረታዊ ወንጌላዊነትን መከታተል ይፈልጋል። በጥንት ዘመን በታሪክ እንደተገለጠው ክርስቲያኖች ወይ በክርስቶስ ሕይወት ውስጥ ተሳታፊ በመሆን ወይም ከእርሱ በመራቅ ይኖሩ ነበር። ቅዱስ ጳውሎስ ለገላትያን ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ የዘረዘራቸውን ነጥቦች በጥንቃቄ አንብቦ ከሆነ ራስ ወዳድነትና ህብት ልብንና ማኅበረሰብን የመከፋፈል ውጤት መሆኑን በግልጽ እንገነዘባለን። ሐዋርያው የሚናገረው በጥል፣ በጭቅጭቅ፣ በቅናት፣ በቁጣ፣ በአለመስማማት፣ በተቃዋሚነትና በምቀኝነት ላይ ነው። እነዚህ በጥንቃቄ የተመረጡና የክርስቶስን ባሕርይ የሚያመለክቱ፣ የቅዱስ ቁርባንን አስፈላጊነትና ስለሌሎች መሆንንም የሚቃወሙ ሰባቱ የሥጋን ባሕርይ የሚገልጡ ናቸው።

የመንፈስ ቅዱስን እውነታና ከእርሱም ፍሬ ጋር መንፈስ ቅዱስን የሚቃወሙትን ሰዎች የሚያስፍሩ ሁኔታዎች፣ «ፍቅር፣ ሰላም፣ ደስታ፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጉነት፣ እምነት፣ የዋህነት፣ ራስን መግዛትና ራስን መቆጣጠር ናቸው (ገላ. 5፡22)። እነዚህ በመንፈስ ቅዱስ አመራር ወደ ሙሉ እምነት አቅጣጫ ጉዞ የሚያመሩ የልዩ መብት ምልክቶች ናቸው።

በግልጽ እኛ መናገር የምንፈልገው ስለ ማንኛውም ፍቅር ወይም ሰላም ሳይሆን ነገር ግን ከሥጋችን ጋር የምናደርጋቸው የየዕለት ኑሮ ትግል ውጤትን ነው። ይህ ከፍላጎት ጋር የሚገጣጠም ፍቅር ሳይሆን፣ እንደ ዓይነት ከሆነው ደስታ ጋር የሚገጣጠም ተቃዋሚ ወይም አስመሳይ ከሆነ የኃይል ሚዛን መታጣት ውጤት የተገኘ ሰላም ሳይሆን፣ እጅ ለእጅ ተያይዞ የሚሄድ ደስታ ነው።

በእርግጥ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በክርስቶስ ፊት የሚገኝ በሥጋዊ ፍላጎትና በእኛም ውስጥ የሚገኙትን ፍላጎቶች ላይ እንድንነሣሣ የሚገፋፋን ኃይል ነው። እርሱም ክርስቶስ የተሰቀለለት ፍቅር ሲሆን፣ በራስ መስዋዕትነት የሚወለድ ደስታ ሲሆን ከእግዚአብሔር የሚገኝ ሰላምና ከሌሎችም ጋር የሚደረግ ሰላም ነው፤ የተመሠረተውና እንክብካቤ የሚደረግለትም ከዚህ ሆኖ በመሠራጨት ነው።

ግንቦት 29

የትንሣኤ እውነታ በመንፈስ ቅዱስ መመራቱ

በመንፈስ ቅዱስ መመራት ማለት በትንሣኤ እውነት ውስጥ መኖር ማለት ነው። ክርስቶስ የተሰፋን ክብር ሆኖ በእኛ ውስጥ ስለሚኖር ማናቸውም ተስፋ የሚያስቆርጡትን ውድቀቶች ሁሉ እንድንቋቋም ያስችለናል። በመንፈሳዊ ጉዞአችን ላይ የጸና የብቸኝነት ጥቃት ሲደርስብን፣ የተለየ ሲሆን፣ የእኛ ወደሆነው ሐሳባችን ወደዚህ ተስፋ የተመለሰን ከሆነ ያ ብቸኝነት ድል ይሆናል። ምእመናን ከብቸኝነት፣ ተስፋ ከመቁረጥ፣ ከሽንፈት ጋር እንጋፈጣለን ማለት አይደለም።

ነገር ግን በእንዳንድ ተስፋ የመንፈስ ቅዱስ ሕያው ኃይል ከእኛ ጋር በመሆን ወደ ትንሣኤ፣ ወደ ሕይወትና ሰላም በመምራት ይህ ኃይል በመጨረሻም ድል ያደርጋል።

ክርስቲያን እንደመሆናችን በሐዘንና በሰቃቃ መመራትን ብንፈቅድ፣ ስለ ራሳችን ኃጢአቶች ብንሳቀቅም እንኳ የክርስቶስን ትንሣኤ ማመኑን አቋርጠናል፤ እኛም በመንፈስ ቅዱስ እውነታ ተግባር ሥርም አይደለንም።

የሎዮላው ቅዱስ ኢግናቲዩስ «የመንፈስ ምርጫ በምናደርግበት ጊዜ የብቸኝነትና የሐዘን ሁኔታ ልንረዳ እንችላለን። በእነዚህ ወቅቶች የመንፈስ ቅዱስ እውነታን በግልጽ ማስተዋል ስለማንችል የተሳሳተ ምርጫ በማድረግ እንሳሳታለን። መወሰን የሚገባን በመንፈስ መጽናናትን በተገኘ ጊዜ ይኸውም በእኛ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ

ተግባር ባሕርያት በሆኑት በክርስቶስ ሰላምና ደስታ በታጠቡበት ጊዜ መሆን አለበት እያለ ይተርካል።»

ቅዱስ ኢግናቲዩስ «መፅናኛ» የሚለውን ቃል ቀደም ሲል ከጠቀስናቸው ሰዎች ማለትም አዲስ ልብ፣ የተቀደሰ ሕይወት አምልኮ ከተባሉት ጋር ተመሳሳይ አድርጎ ይወስዳቸዋል። በኢግናቲዩስ መፅናኛ ማለት በሰው ሥራ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን እውነታ በሙሉ ማግኘት ማለት ነው። ታላላቅ ውሳኔዎችንም «በመንፈስ ቅዱስ ጊዜ» እንድንወስድ የሚመክረን በዚህ ምክንያት ነው። እንግዲህ የተለመደው የዕለት ሕይወት በእኛ ውስጥ የሚገኘው የቅዱስ ቁርባንን ምስጢርና የኢየሱስን ፋሲካ ምስጢር በተከታታይ አዲስ ሆኖ የመገኘቱ ውጤት ነው። ከክርስቶስ ሕይወትና ከመንፈስ ቅዱስ ሥራ ውጪ መሆን በራስ ፍጹምነት ውስጥ መሸሸግን፣ ትዕቢትን፣ ንጽሕና ማጣትን፣ ኢየሱስ በሚፈልገው ሁኔታ ሳይሆን የመንፈስ ደካማነትን ያስከትላል። ማንኛውም ነገር የሰይጣን ሥራ ይሆናል።

በተቃራኒው በመንፈስ ቅዱስ እውነታ በጥሩ ሁኔታ እንድንመራ የሚደርገንና ሰላምን በዓለም ያልተዋጠውን እምነት መልሰን ለማምጣት እንበረታለን።

ግንቦት 30 (ሀ)

በመንፈስ ቅዱስ መጸለይ

እኛ በጸሎት በመንፈስ ቅዱስ እውነታ በጥሩ ሁኔታ እንድንመራ የሚደርገንና ምን መሆን አለበት? እያልን ራሳችንን እንጠይቅ ይሆናል፤ ይኸውም አንዱ በመንፈስ ቅዱስ የመሞላት ባሕርይ ነው።

እንደሚመስለኝ በብሉይ ኪዳን ውስጥ በዳዊት መዝሙር አማካይነት «ውዳሴ» ተብለው የሚጓዙትን ሁሉ ባሕርይ ይመስለኛል። «ውዳሴ» የሚለው ቃል በዘመናዊ ዕብራይስጥ «ምስጋና» ማለት ነው። በእርግጥ «ምስጋና» ማለትም በዕብራይስጥ «ውዳሴ» ማለት ነው። ይህም እግዚአብሔርን ማመስገን፣ ለእግዚአብሔር ምስጋናን ማቅረብ ነው። ሌሎች አግባብ ያላቸውን

ልመና፣ የሕሊና ጸሎት፣ ፀፀት ሲሆኑ የእግዚአብሔር ክብር ከሁሉም በላይ የሚቀድም መሆኑንና ጥልቅ እውነታቸውንም ከዚህ ያገኛሉ።

በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ሲጸልይ በዚህ ወቅት ደስታዎች፣ ችግሮችና የግል ፍላጎቶች ቢኖሩና በጣም እርግጠኛ ቢሆኑም እንኳ የሰው ልጅ ሕይወት ውጣ ውረድና ጠመዝማዛ የበዛበት ነው፤ ሆኖም በመጨረሻ የመለኮታዊ ምሕረት የምስጋና ዜማ ይሆናል። የሰው ልጅ ዘወትር በተግባሩ የሚፈጽመውን ራስ ወዳድነት፣ እግዚአብሔር እኛን በመንፈስ ቅዱስ ፍቅርና በክርስቶስ ውስጥ ከክርስቶስ ጋር ስለ ክርስቶስ ብሎ ይቀበላል። በተጨማሪ ሌላም ተመሳሳይ ቃል አለ፤ ይኸውም «የቅዱስ ቁርባን» ምስጢር በአጠቃላይ የቤተክርስቲያን ሕይወትና እውነተኛ ክርስቲያን መሆንንም ይጨምራል።

ግንቦት 30 (ለ)

ማርያም የሰላም ንግሥትነት

በዕድሜ፣ በአስተዳደርና በጠባይ የተለያዩ ሁለት ሴቶች በመካከላቸው የተደረገውን ጉዳይ የሚመለከት የጋራ ግንኙነት የማድረጋቸው ምስጢር ነው። ሁለቱ ሴቶች ያደረጉት ግንኙነት ለመተባበርና እርስ በርሳቸውም የራሳቸው የሆኑ ምስጢራት ስላሉአቸው በመነፋፈቅ የተጉዳዩ ግንኙነት ሲሆን፣ ምስጢራቸውም አንድ ሴት በሕይወት ዘመንዋ እንዲያጋጥማትና እንዲኖራት የምትፈልገው የማርያምን ምስጢር ተጉናጽፈው መገኘታቸው ነው።

ኤልሣቤጥ በዕድሜዋ መግፋትና መፀነስዋን ምክንያት በማድረግ በአካባቢዋ በተከሰቱ ያልተለመዱ አዳዲስ ሁኔታዎች ምክንያት እርስዋ ይህ የተከሰተው በእርጅና የማርያም ሁኔታ ግራ አጋብቷት እርግዝናዋን ለመግለጥ አስቸግሮአት ነበር።

ማርያም እንደዚህ ችግር አለባት፣ ምክንያቱም እንደምትፀንስና እንደምትወልድ የነገራትን የመላኩን ቃላት ለማንም መንገሩን አስቸጋሪ ሆኖባት ነበር። በወንጌሉ ትረካ መሠረት እንደሆነ ኤልሣቤጥ ለብዙ ወራት ተገልላ በብቸኝነት ትኖር ነበር። የማርያም ብቸኝነት ግን ወደር የማይገኝለት ታላቅ ነበር። ማርያም «ፈጥና»

ወደ ኤልሣቤጥ የሄደችው በዚህ ምክንያት ሳይሆን አይቀርም፤ መላኩ የነገራትን ሁኔታ የሚረዳለትን ሰው ስታስብ ኤልሣቤጥን ተስማሚ ሴት እንደምትሆናት ገመተች። የአክስትዋን ልጅ ለመርዳት በመፈለግ ብቻ ሳይሆን እርስዋም ፈጥና ወደዚያ የተጓዘችው የሚረዳትን ሰው በመፈለግ ነበር። ማርያም እርዳታ ለማግኘት ራስዋን አዘጋጅታ ፈጥና ይህን ማሰብዋ መልካም አይደለምን?

ሁለቱ ሴቶች በተገናኙበት ወቅት ማርያም ንግሥት በመሆንዋ የመጀመሪያውን ሰላምታ የሰጠችው እርስዋ ናት። እርስዋ ንግሥት ስለሆነች ሌሎችን ማክበር እንዴት እንደሆነ ታውቅበታለች። የአክስትዋን ልጅ በጉብኝቱበት ጊዜ ያደረገችውን እንክብካቤ፣ እርቆ አስተዋይነትና ጥንቃቄ የንግሥትነት ባሕርይዋን የሚገልጡ ነገሮች ናቸው። ይህ በሙሉ የተለየ ውጤትን አስገኝቷል። «ኤልሣቤጥ የማርያምን ሰላምታ ስትሰማ ወዲያውኑ ሕፅኑ በማሕፀንዋ ውስጥ ዘለለ»።

ኤልሣቤጥ አሁን በትክክል የተረዳለት ሰው በማግኘትዋ ቀደም ሲል የነበረው ፍርሃትዋ አሁን የደስታዋ ምንጭ ሆነ። እርስዋ በተፈጠረው ትንግርት የራስዋን ሁኔታ መገንዘብ ችላለች። በማሕፀንዋ በተሸከመችው ሕፃን ምክንያት ከፍ ከፍ የተደረገች መሆንዋንም ተረዳች። ነገር ግን ወዲያውኑ ማርያም ገና ለእርስዋ ያልገለጸችላትን አንድ ዓይነት ምስጢር መኖሩን ሕሊናዋ ስለነገራት እንዲህ ስትል ተናገረች፤ ማርያምን «አንቺ ከሴቶ ሁሉ የተባረክሽ ነሽ። የማሕፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው።» በሚያስተማምን ሁኔታ እንዲህ ማለት ትችል ነበር፤ «እኔ ሙሉ በሙሉ ደስተኛ ነኝ፤ ኤልሣቤጥ በእርግጥ ስለራስዋ ከመናገር ይልቅ እርስዋ ራስዋ ከምትናገረው ኃይል ጋር የማርያምን ምንነት መናገሩን መረጠች «አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክሽ ነሽ» አለቻት።

ማርያም እጅግ በጣም ከፍ ከፍ መደረግዋንና የተሰማትንም መጨነቅ መገመት እንችላለን። ምንም ቃል ሳትናገር እርስዋ ራስዋ እንደተረዳለት፣ እንደተቀበሉለት፣ እንዳከበሩለት፣ እንደወደዱለትና እንዳፈቀሩለት ተረዳች።

«በጌታዬ እናት ጉብኝነት እኔ የምከበረው ለምንድነው?» ኤልሣቤጥ አሁን ሁሉንም ነገር አውቃለች። ሁሉንም ነገር ጨብጣለች። ያገኘችው ራእይ ምንድነው? የተለየ ራእይ አይደለም። በማርያም ሰላምታ በቀላሉ ራስዋን እንዲቀልላት አደረገች፤ ስለዚህም ይህ ሰላምታ ምስጋና ለባለቤቱ ይሁንና እርስዋ የማርያምን ምስጢር አወቀች፤ በደስታም ተቀበለችው።

ኤልሣቤጥ «በጌታ የተገባለትን ቃል ኪዳን እንደሚፈጸምላት ስለመነች እርስዋ ማርያምን «አንቺ ከሴቶች ሁሉ የተባረክሽ ነሽ» አለቻት።

ማርያም ራስዋ ፍጹም የሆነው ቃሉን በማመንዋ የተመሰገነች መሆንዋን ተገንዝበች። ማርያም በምስጢር ትጠብቀው የነበረው እምነትዋን ሽሌሎች ማብራራት አትፈልግም፤ አስቸጋሪም ነበር፤ ነገር ግን በእነዚህ በሁለቱ ሴቶች ግንኙነት ምስጢሩ ምን እንደሆነ ታወቀ።

ስለዚህ የጉብኝቱ ምስጢር በማሕፀን ውስጥ የነበሩት ሕፃናት የእርስ በርስ መተዋወቅና መግባባት መከሰቱን የጋራና እጅግ አስተዋይነት የተላበሰ ናፍቆት መመላቱን በቃላት ብዛት ያልተበላሸ እንደነበረ ይነገረናል፤ ብርሃንን የፈነጠቀ፣ ጨለማን ያስወገደ፣ ልሳነ ቅንነትን ማሻገጥጅጉድ ያስፈለገው ጉብኝት አልነበረም። እነዚህ ማርያም ላደረገችቸው ለታሪክና ለደኅንነት አስተዋጽኦ የጸጋ አክሊልዋ ናቸውና።

የሰኔ ወር

ሰኔ 1

ቅዱስ ቁርባን የመለኮታዊ ኃይል ምልክትነቱና እውነተኛነቱ

«ሰዎችን ሁሉ ወደ እኔ እስባለሁ» በሚለው በዚህ በመጽሐፍ ቅዱስ ሐረግ ላይ ማትኩርን እጅልጋለሁ፡፡ ይህ በቀጥታ ቅዱስ ቁርባንን የሚመለከት ጥቅስ ሳይሆንም ከቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል (12፡20-36) ጋር አገናዝበን ማንበብ ከቻልን የቅዱስ ቁርባንን ጥልቅ ምስጢር እንድንረዳ ያስችለናል፡፡ ቅዱስ ቁርባን ማረጋገጫና እውነታ ስለሆነ በፋሲካ ውስጣዊ ኃይል ላይ ብርሃንን ይፈነጥቃል፡፡

አንዳንድ ግሪካውያን የፋሲካን በዓል ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም ሄደው በነበረበት ጊዜ ኢየሱስን የማየት ፍላጎት ነበራቸው (ዮሐ. 12፡20-21)፡፡ ዕብራውያን ያልሆኑ እንኳ በእርሱ ፍላጎት እንዳላቸው ማሳየት ፈልገው ነበር፡፡ የእርሱ ታላቅ ወቅቱ በመንገድ ላይ ብዙ ሰዎችን የተገናኘበት ጊዜ ነው፡፡ ኢየሱስ ጥቂት በሚያስደንቅ ሥራ ወደ እርሱ ማስጠጋትን ቻለ፡፡ ነገር ግን «የስንዴ ቅንጣት በመሬት ላይ ወድቃ ካልሞተች በስተቀር ብቻዋን ትቀራለች» (ዮሐ. 12፡23-24)፡፡ ነገር ግን የሰውን ልጅ እንዲከበር የሚያደርገው፣ የአባቱን ፍቅር በትክክል የሚገልጥበትና የአዲስ ነገር ሕይወትም መጀመሪያ እንዲሆን የሚያደርገው በእርግጥ ይህ ምት ነው፡፡ ኢየሱስ በመስቀል ላይ በሚሰቀልበት ጊዜ እርሱ የዓለም መድኃኒት መሆኑን በሕዝብ ሁሉ ይታያል፡፡ እርሱ እንዳደረገውም የአባቱን ፍቅር ተሳታፊ ይሆኑለት ዘንድ ወደ እርሱ ያስጠጋቸዋል (ዮሐ. 12፡32-36፤ 44-50)፡፡

ለዕብራውያን ፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም የሄዱ ግሪካውያን ወሳኙን ፋሲካ፣ የምጽአትን፣ የታረቁትና የዳኑት ሁሉ የሰውን ልጅ የታላቁን ደኅንነት ውጤት መጀመሪያ መሆኑን ያያሉ፡፡

በዚህ ብርሃን ውስጥ የፋሲካን ስሜት እንዲሰማን፣ በእርግጥ ዓለም አቀፋዊ ስምምነትን በማምጣት የሚታይ ምልክቱን ያትማል፤ ምልክቱም ወደ ሁሉና ወደ እያንዳንዱ ሰው መድረስ የሚችል መሣሪያና እርሱንም ወደ ኢየሱስ አስባስቦ ከእርሱም ጋር ወደ አብ የሚመራ ነው፡፡ በወዳጅነት መንፈስ አዳኝ በሆነው ጉባኤው አስባስቦ በአንድነት ይጠራቸዋል፡፡ እንደ ምስጢራዊ በዓሉ ፍጹም በሆነ እውነታ የሰውን ልጅ የክርስቶስን መስዋዕት የተቀበለውንና የፈጸመውን ቅዱስ ሥርዓት በማክበርና እንደ ልጅ ታዛዥ በመሆን ኢየሱስ ወደ ተቀበለውና ወደ ፈጸመው የአብን ፈቃድ አምነው ይቀበሉ ዘንድ ወደ መለኮታዊ ሥልጣኑ ይሰበስባቸዋል፡፡

ቅዱስ ቁርባን ማለት ይህ ነው፡፡ ስለዚህ የእርሱ መሳብ፣ የአንድነት ጥሪው፣ የቅዱሴ ሥርዓትና መስዋዕት ሁሉ በቅዱሴ ሥርዓት ይከበራል፡፡

ሰኔ 2

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑ

ዛሬ ሰዎች ማንንም ማመንና በማንም ላይ መተማመን የቻሉ አይመስልም፡፡ በመሠረቱ ብዙ ነገሮች ትክክልና እውነተኛ ናቸው ብለን ስናስብ፣ ውሸትና ማታለል ሆነው እናገኛቸዋለን፡፡ ብዙ ግንኙነቶች ትክክል ናቸው ብለን ስንገምት ወደ ውሸት ይለወጣሉ፡፡ ብዙ ሰዎችም ራሳቸውን ገለልተኛና ብቸኛ ማድረግን እንዲመርጡ ይቃጣቸዋል፡፡ ሌሎችን የሕይወታቸው አካል ወይም ተሳታፊ ማድረግን ይፈራሁ፡፡ መደጋገፍ ወይም ሕይወትን ማበረታታት ይፈራሉ፡፡ ማንንም ማመን ያቃታቸውን ሰዎች የሚቀርብ አንድ መልዕክት አለ፡፡ መልዕክቱ የመጣውም ከራሱ ከእግዚአብሔር ቃል ነው፤ እግዚአብሔር ከቃሉ ይመግበናል፤ ከሕይወቱም ያጠግበናል፤ ያለመልመናል፡፡ ክርስቶስ እንደ አንድ ቤተሰብ አባል ሁላችንም በአንድነት እንድንኖር ያደርገናል፡፡ የጋራ ኑሮ ተካፍለን እንድንኖር ይመራናል፡፡

ቅዱስ ቁርባን የማግበረሰብ ማዕከል ሲሆን ይህን ሕይወት የራስ አድርጎ የሚለው ሞት ቀስቃሽ ኃይል ነው። እርሱ የመጨረሻና ለዚያ እምነት ጥርጣሬንና በራስ ያለመተማመን ዝንባሌን በማስወገድ አጥጋቢ ለሆነ ምክንያት አንዳችን ለሌላችን እንድንሰጣጥ ተጠርተናል። እርሱም ሕይወት ያለው እምነት እንዲሆን ክፋትና አድሎአዊነትን ጠልቶ አለማስወገድ ሳይሆን ነገር ግን ይልቁንም መልካምነትና በግል ፍቅር የመታደስን ኃይል ሳይሆን ነገር ግን በእነዚያ በምናገኛቸው መታደስ ነው።

በኃጢአታችን ምክንያት እንዲያው ባንታመንም ኢየሱስ ለሁላችንም ሥጋውን በማጥገብ ደሙንም ይሰጠናል፤ ራሳችንን ለእርሱ አደራ በመስጠት ከእርሱም የወንድሞቻችንን እምነት ለመቀበል ስለ ቅዱስ ቁርባን ፍቅር በሌሎችና በራሳችንም ዙሪያ የእርስ በርስ አደራ መስጣጠትን ማሳደግ ይገባናል።

ሰኔ 3

የእሱድ ቅዳሴ ሕይወት ተግባርና ልምድ መሆን እንደሚገባው

የክርስቶስ መንፈስ በመጀመሪያ በሐዋርያቱ ላይ የፈጠረውን አስደናቂ ችሎታ በእኛም ውስጥ እንዲፈጠርና በእኛና በሰው ልጅ ዘር በሙሉ አንድነትን እንዲገነባ እንፈልጋለን።

መንፈስ ቅዱስ የኅብረተሰባችን አሳዛኝ ሸክም ከሆኑት ከመከፋፈል፣ ከመቃረን፣ ከግለሽነትና ከራስ ወዳድነት እንዲያላቅቀን እንፈልጋለን፤ እንጸልያለንም። ለእኛ ለክርስቲያኖች ቅዱስ ቁርባን በግልጽ የታወጀና በምስጢራዊ ሁኔታውም አንድነትን ይመሠርታል፤ በዚሁ ምክንያት «ለክርስቲያን ማግበረሰብና ለጥሪያችንም ማዕከል ይሆናል።» ከዘወትር ተግባራችንና ከየዕለት ምርጫችን እንደተቋረጠ አድርገን የእሱድ ቅዳሴን ማቋረጥ ሳይገባን የቅዱስ ቁርባንን ጠቃሚነት እንደገና ማወቅ እንፈልጋለን። ይልቁንም የርኅራኄ መነሻ፣ የጥሪያችን ፍላጎት ማነጻጸሪያና የክርስቲያን ሕይወታችንን መከለሻ ማዕከል ማድረግ እንፈልጋለን።

ስለሰው ልጅ ደኅንነትና በየበዓላቱም እርሱ ራሱ ደጋግሞ እንደገለጠው የኢየሱስ ተግባር ራሱን ለአባቱ ስለሰጠ የእኛን የማያቋርጥ ትኩረት መጥራት አለበት። ይህም ማለት በእኛ ውስጥ ግዴታን፣ ለሌሎች ራሱን አሳልፎ መስጠትንና ሕይወትን እንደ ፍቅር ምልክት አድርጎ በማሳየት እንደ ነዳጅ ማቀጣጠል እንደሚገባ ይገልጣል።

በእሱድ ቅዳሴ ሥርዓት ተገኝተን ስናስቀድስ በእርግጥ ግዴታችንን የማደስ ዕድል አለን፤ ከእኛ ጋር የጋራ እምነት ያላቸውና የጌታን ሥጋና ደም የሚመገቡ ወንድሞችና እህቶች ስላሉን ብቻችንን አይደለንም። ኅብረተሰብን በኢየሱስ መንገድ ለመርዳት ቅዱስ ቁርባንም አንፀባራቂና አስደናቂ ምስክር ይሆናል። እርሱም በኅብረተሰባችን ውስጥ ፍትሕ፣ ወንድማማችነትና መረዳዳት እንዲበዛ የተትረፈረፈ ኃይል ይሆናል።

በቅዳሴ የምናከብረውና በቤተክርስቲያን ውስጥ ተገኝተን የምናመልከው የዚህን ምስጢር ፍቅር በየዕለቱ ፍሬ እንዲያፈራና በዛሬ ጊዜ በሰፊው የተሰራጨትን በሽታዎች ማዳን አለበት። እያንዳንዳችን ጎረቤታችንን ለመርዳት፣ እንዲሁም የሰውን ልጅ ክብር የሚያገድፉ አቋሞችና ሁኔታዎችን ለመለወጥ ፍላጎት እንዲያድርብን ማድረግ አለበት።

ሰኔ 4

.ክብረ በዓልና ሕይወት

የክብረ በዓል ውስጣዊ ብቃቱ የሚወሰነው እኛን በእግዚአብሔር ምስጢር ፊት ማስቀመጡ ነው። ምክንያቱም ይህ ምስጢር ከብዙ እውነታዎች አንዱ ፍሬ ነገር ሳይሆን ነገር ግን የእውነታዎች ሁሉ የጋራ ጠቀሜታ ነው። በማንኛውም የእኛና ሁኔታ ብርሃንን ይፈነጥቃል፤ ግጭትን ያስወግዳል፤ በሰው ድርጊት ሁሉ የነጻነት ትንግርትና የተስፋ ደስታን ያሳድራል።

በዚህ መንገድ ወደ ምስጢሩ የምንገባ ከሆነ ወደ ክብረ በዓሉ ጊዜ ይወስደናል። ለእነዚያ ድርጊቶች ቅርጽ መስጠትና ሐሳባችን፣ ፍላጎታችንም እቅጣጫን ማስያዝና ማረጋገጥ ውጫዊ ጊዜን ይፈልጋል። በአንድ በተለየ ዕቅድ መሠረት የቸርነትን ስሜት ይፈጥራል። ይልቁንም እንደዚያ በሆነው ውስጥ የውስጥ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ተከታታይ ወቅት ሁለት እጥፍ መንገዶችን መከተል ያስፈልጋል፤ ወደ መለያ ክልል ከሚያመራው ጉዳዩ፣ ከተመስቃቀሉና መንትያ ጥቅም ቋላቸው ሁኔታዎች የተበታተኑና የተበላሹ ግንኙነቶች ካላቸው ሰዎች ጋር ሳይሆን ሕይወትን ወደ ማዕከላዊ ምስጢር የሚያመራውን ጉዳዩ መከተል ያስፈልጋል ማለት ነው። ለአኗኗራችንና ለጥንካሬአችን ትርጉም የሚሰጠው ወደዚያ የሚያመራው ምስጢር ይኸው ነው።

ይህ ሁሉ ስለ ክርስቲያን የበራው የእግዚአብሔር ምስጢር ሳይገለጥ የቆየ ደመና ሳይሆን በሰው ልጅ ባልተረጋገጡ እርምጃዎቻቸው አቃንቶ ብርሃን ይስጥ ዘንድ ነገር ግን ራሱ እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ለመገናኘት መጣ። የእርሱን ፊትና ልብ በኢየሱስ የታየውና በኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን የተቀበለው ማኅበረሰብ እግዚአብሔር ራሱን ገሰጠለት፤ ተናገረውም።

በኢየሱስ ከተነገሩትና ከተፈጸሙት ተግባራት ጋር ይዋሐዳል፤ በክርስቲያን ማኅበረሰብ ውስጥ ከተመሠረተው ክብረ በዓል ዕቅድ ጋር አብሮ ጉን ሰጉን ይሄዳል፤ በተጨማሪም በቃሉ የተነገረውንና እንዲመሳሰል የተደረገው ሁኔታ በአንድነት ይተካል። ሁል ጊዜ የእኛን ውህደት መንፈስ ቅዱስ እንዲያድሰው በውስጥ ለሚገኝ ፀጥታ ቦታውን ይሰቃል። በመጨረሻም ወደ ምስጢሩ የሚደረገው ጉዞና ከምስጢሩም ወደ ዕለት ኑሮ በሚደረግ ጉዞ አማካይነት ምስጢሩና ሕይወት የሚሰጠውን ብርሃን በምስጋና መዝሙርና በጋራ ሥራ ከሚሳተፉ ወንድሞቻችን ጋር አብሮ መሆን እንዳለበት ያምናል።

ሰኔ 5

የቅዱስ ቁርባን ማዕከልነት

ቅዱስ ቁርባን መብል የመሆኑ ሁኔታ በመንፈስ ቅዱስ የኢየሱስ አካል ብዙ ሰዎችን እንድ አካል ያደርጋቸዋል። ስለዚህ ሕዝብን በግለሰብ ደረጃ ብቻ ሳይሆን በማኅበረሰብ ደረጃም ቢሆን ይገልጣል፤ በክርስቶስ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ታሪክን ይለዋውጣል። በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት በደኅንነት ሰውን አዲስ ያደርጋል።

በሰው ልጅ ኃይል ሳይሆን ነገር ግን ሞቶ በተነሣው ጌታ በመንፈስ ቅዱስ ተግባር ቅዱስ ቁርባን በዚህ ዓለም ውስጥ መንግሥቱን እውነተኛ ያደርጋል። ቅዱስ ቁርባን በማዕከል ማስቀመጥ ማለት ይህን ቅዱስ ቁርባንን የሚሰጠን ኃይል በእኛ ውስጥ በግለሰብ ደረጃ ብቻ እንዲሠራ ማድረግ ሳይሆን ነገር ግን እንደ ክርስቲያን ማኅበረሰብ ሁኔታውን መቀበልና ይህ የመሠረታዊ መለወጥን ሁኔታ በመቀበል ሰው በጊዜው የፋሲካን ትሩፋት ወደ ውስጡ እንዲፈስስ ማድረግ አለበት።

ቅዱስ ቁርባን በማዕከል ማስቀመጥ ወይም ማዕከል ማድረግ ለምን ጠቃሚ ሆነ? ለሚለው ጥያቄ ከተመሳሳይነት ጋር በማነጻጸር ቢያንስ ከቅዱስ ቁርባን ጋር ብዙ የቀረቡ ግንኙነቶችን ማስረዳት እምክራለሁ። በማኅበረሰብ ሕይወት ውስጥ ቅዱስ ቁርባን የሚፈጽመውን ድርሻ አስባለሁ።

ከውጫዊ ተግባሩ ባሻገር ልክ እርሱ እንድ የበለጠ ተጨማሪ ጠቃሚ የሆነ ትርጉም ያለው ሲሆን ፍጹም የተሟላም ነው።

ምግባችን በምንመገብበት ጊዜ የማኅበረሰቡን ድርጊቶችና የወደፊቱን ጉዞ እያሰብን ሽክማችንን በጊዜው ሁኔታ ላይ ጥለን እንወያያለን። በአንድነት በምንመገበው ምግብ ዙሪያ ተሰብስበን በመልካም ንግግሮች ሐሳብ ለሐሳብ እንለዋውጣለን፤ ቤተክርስቲያንና ማኅበረሰብ የሚያደርጓቸውን ነገሮች በመፈጸም በኩል ጠንካራ ምሳሌ ሆነን ታይተናል። በቅዱስ ቁርባን በኩል የሚፈጸመው ተግባርም እንደዚሁ ተመሳሳይ ነው። ከአንዳንድ አመለካከት በኩል

በቤተክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ግልጽና ወሳኝ ምዕራፍ ብትሆንም ቤተክርስቲያን የመሠረታዊ ባሕርይዋን ትክክለኛነት ሳታጣ ትልቅ እስክትሆን ድረስ ትቀጥላለች ወይም ዘወትር እያደገች ትሄዳለች፤ ሕይወትንም ሁሉ ታስተካክላለች።

በእርግጥ እውነታው በምስጢር መገሰጡ ከጌታ ፋሲካ መስዋዕት ጋር ምስጢራዊ አንድነቱ ቢመሳሰልም የእኛ ሕይወት ከክርስቲያን ጋር ከቤተክርስቲያን ሕይወት ጋር፤ ከሰው ሁሉ ታሪካዊ ዓላማ ማዕከልነቱ ጋር ያለንን ግንኙነት ያጠናክራል። ቅድስ ቁርባን የሰውን ሕይወት በክርስቶስ ወደ መንግሥቱና አባቱ ፍጽምና ይስበዋል (1ኛ ቆሮ ፡ 15-28)። እርሱም ሕይወትን በሁሉም አቅጣጫ በተከፋፈለና በብቸኝነት፤ በተጣመረ እስትንፋስ ውስጥ በአንድነት በተጣመረ ዓላማ፤ በአጠቃላይ በቤተክርስቲያን ሕይወትና በሰው ታሪክ ወቅት ሁሉ የተስተካከለ ድብልቅ አድርጎ የማስቀመጥ ተግባር አለው።

ሰኔ 6

ቅዱስ ቁርባን ማዕከል ነውን?

ቅድስ ቁርባንን በማዕከል አድርጎ ማስቀመጥ ቀላል አይደለም። የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ዘወትር በሰዎች መካከል የሚገኘውን ቅዱስ ቁርባን ለማን መሆኑን አስመረዳት እንዳለ ይጠቅሳሉ። ለምሳሌ የቆሮንቶስ ሰዎች ቅዱስ ቁርባንን ባልተስተዋለ ሁኔታ ማክበራቸውንና ማምለካቸውን እየጠቀሰ ማውገዱን የመጀመሪያው የአዲስ ኪዳን እትም ይጠቅሳል (1ኛ ቆሮ. 11፡17-22)። ቅዱስ ሉቃስ በወንጌሉ በመጨረሻው የጌታ እራት ወቅት ደቀመዛሙርቱ እርስ በርሳቸው ማን እንደሚበልጥ ይከራከሩ ነበር (ሉቃ. 22፡24-28)። ቅዱስ ዮሐንስም በወንጌሉ ምዕራፍ ስድስት እንደገለጠው፤ «ኢየሱስ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ» ብሎ የተናገረውን ንግግር ያደምጡ ከነበሩት ሰዎች መረዳት አቅቶአቸው ስለነበር «ይህ ንግግር ከባድ ነው ማን ሊቀበለው ይችላል?» አሉ (ዮሐ. 6፡60)።

በቅዱስ ቁርባን ውስጥ የእግዚአብሔር ፍቅር በጥራቱና እጅግ በጣም አደናጋሪ በሆነ ቅርጹ የሰውን ልጆች ከራሳቸው እጅግ በጣም በላቁ ነገሮች ተገልጦ ይገኛቸዋል። የቅዱስ ቁርባን ማዕከልነት የረጅም ጊዜ ግብ ነው። ኃጢአታችንን ተፅዕኑ በመናዘዝ ወይም የተጠራጠርን ቢሆንም እንኳ የመጀመሪያው እርምጃችን መሆን የሚገባው የዚህን ምስጢር የማያልቁ ብልጽግናዎችን ማግኘት ይገባል።

መሠረታዊ የሆነው «ቁም ነገርን» ያዘለ ጥያቄ አለ፤ ይኸውም በእውነቱ የእግዚአብሔርን ምስጢር ማሳበሩ ያውቀዋልን? ሁላችንም የሚገባው ክቡርነቱንና የላቀ ዋጋውን እንገነዘባለን? የቅዱስ ሥርዓት ሕይወታችንን ይለውጠዋል? ወደ ቅዱስ ሥርዓት ውስጥ ለመግባት እንፈልጋለን? በእርግጥ ቅዱስ ቁርባንን የሕይወታችን ማዕከል በማድረግ ክርስቲያን እንደመሆናችን ግዴታችንን ለመወጣት ጥረት በማድረግ እርሱንም የሕይወታችን ማዕከል መሆኑን በመገንዘብ፤ ከቃሉ ለሚመጣልን ነፀብራቅም ራሳችን ግልጽ በማድረግ ተመቻችተን በመገኘት የመንፈስ ቅዱስን እስትንፋስ እናዳምጣለን?

ሰኔ 7 .

ቅዱስ ቁርባንና የልብ ደንዳናነት

እስቲ ከብሉይ ኪዳን ገጾች ውስጥ ማብራሪያ እንፈልግ (ኢሳ. 7) ንጉሥ ዳዊት በኢየሩሳሌም ውስጥ ቤተመንግሥቱን ካሳነጸ በኋላ እንደዚሁ ገና በድንኳን ውስጥ ይኖር የነበረውን የቃል ኪዳን ታቦትን በቤተመቅደስ ውስጥ እንዲያኖረው ፈልጎ ለእግዚአብሔር አንድ ቤተመቅደስ ማሠራትን ፈለገ። በፍላጎቱ ውስጥ የእውነተኛ ሃይማኖት ትርጉምና እግዚአብሔር ለሰጠው ዓላማም ታላቅ አክብሮት ነበረው። ለእግዚአብሔር ክብር ታላቅ ሆኖ የመታየትን ክብርና ሽጋ የመሆን ሥስጢራዊ ተስፋ ነበረው። ጌታ ራሱ ከከተማ ነዋሪዎች መካከል ብልህና ተስማሚ ሆኖ እንዲቆጠርለት ይፈልግ ነበር። የእግዚአብሔርን ጥሪ በፍጹም ታማኝነትና ምስጢራዊ ተስፋ እንዲያገኝ ከእርሱም እንዲቆጠርና የእርሱም ብርቱ ጥበቃ እንደሚያገኝ እርግጠኛ ነበር።

በዚህ ነጥብ ላይ ነቢዩ ናትናኤል መስማማቱን ገልጦ ነበር፤ በኋላ ግን ድንገት በሕልሙ በታየው ራእይ ምክንያት ወደ ንጉሡ ተመልሶ በመምጣት የማማከር ዕቅዱን አቋረጠ።

ለእግዚአብሔር ቤት የሚሠራው ዳዊት አይደለም፤ ነገር ግን ሰዳዊት ቤት የሚሠራለትና ተተኪ ወራሽ እንዲኖረው ቃል የገባለትም እግዚአብሔር ነው።

፩

እኛ ደግሞ በየጊዜውና እንደገናም ከዳዊት አስተሳሰብ ተመሳሳይ በሆነ ሁኔታ ወደ ቅዱስ ቁርባን እንቀርባለን። እኛ ቀድሞውኑ የተወሰነ ዓላማ አለን። ቀድሞውኑ እኛ የቅዱስ ቁርባንን ምንነትና እንዴት አድርገን በፀጥታ የራሳችን አድርገን መመገብ ይቻላል ብለን እናስባለን። እኛ ራሳችን ቃሉን ማዕከል አድርገን ቀድሞውኑ ሕይወታችንን በዕቅድ ውስጥ አስገብተናል። ይህ «የልብ ደንዳናነት» የሰው ድብቅ ምስጢር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ዘወትር የማመን ዝግመትን ይናገራል።

አንዳንድ በራሳችን ላይ በማትኩር እጅግ ቅጽበታዊ በመሆን ዳተኛ እንድንሆን ያደርገናል፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነትም ግዴታ ይሆናል። ይህም የሚያረጋግጠው ብዙዎች ቅዱስ ቁርባንን ለምን ችላ እንደሚሉ ለወጣቶች በስሜት ለሚደረግ ክስተት ጠቃሚ ነው ብለው በመገመት ከብዙ ዓመታት በፊት እንደነበረው ትዝታ አድርገን ብንቆጥር በእምነት ስሜት ጥርጣሬን እናስከትላለን።

በሌላ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት አጠቃላይ እንዲሆን እንፈልጋለን። ነገር ግን እግዚአብሔር ከእኛ ሐሳብ ጋር እንዲስማማ እንፈልጋለን። እኛ የሰው ልጆች ከእግዚአብሔር ጋር እንዴት፣ መቼና የት መገናኘት እንደምንፈልግ መወሰን እንፈልጋለን። እግዚአብሔር እርሱ ራሱ ለእኛ ለክርስቲያን ማህበረሰብ አባላት የሰጠው የቸርነት ምሳሌው ፍጹምነት ያለው ሲሆን፣ ፍጹምና ለሌላቸው ለሌሎች ጉዳዮችና ግልጽ ያልሆኑ ስሜታችንን በመከተል ቅዱስ ቁርባንን ቸል ማለትን እንፈልጋለን።

እንደምናውቀው በፋሲካ ውስጥ ቅዱስ ቁርባን ልዩ ቦታ አለው፤ ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ እንዲህ ሲል ገልጦታል፤ «ስለ ዓለም ሕይወት የምስጠው እንጀራ ይህ ሥጋዬ ነው» (ዮሐ.6፡51)። በቅዱስ ቁርባን አማካይነት ፋሲካ ለሕይወታችን የሚያስፈልገውን መልዕክት ለመጨበጥ እንፋክር። ነገር ግን ይህ ፍለጋ ከታማኝነትና ከእምነት ተለይቶ የሚበላ ነገር አይደለም። ሕይወታችንን ከግል ልምዳችንና ከሌሎች ከምናደርጋቸው ግንኙነቶች ጋር ይህን ሐሳብ ጥልቀት ባለው ትንታኔ ላይ ተመሥርተን ማድረግ የሚገባንን የማድረግ ግዴታ አለብን።

ስኔ 8

ፋሲካ ለእኔ የሚሰጠኝ ጥቅም

ፋሲካ ለሕይወታችን የሚያስገኝለትን መሠረታዊ ለውጥ ከመጠየቃችን ይልቅ የሚያስገኝለትን ጥቅም ለመግለጥ መሞከሩ የተሻለ ነው። በአጠቃላይ ይህ ባሕርያችንን ግልጽ አድርገን እንገነዘብም። በተደበቁ መንገዶችና በተለያዩ አቅጣጫዎች የተንሳፈፉ ናቸው። ለምሳሌ እያንዳንዳችን የፋሲካን ምስጢር የጸጋ ማጠራቀሚያ ጋን አድርገን እንገምተዋለን፤ ነገር ግን በተመቸ መንገድ ውስብስብ ከሆነው ጥቅማቸው እንጸር ማግኘት የሚችሉ ብዙዎች እውነት እንደሆነ ዓይነት አድርገን ለመመልከት ይቃጣናል፤ ስለዚህ ቅዱስ ቁርባንን ከፋሲካ ጸጋ የተላለፈልን ቅዱስ ዕቃ አድርገን እንመለከተዋለን።

ይሁን እንጂ ሌሎች ቅዱስ ቁርባንን በስብአዊ የሞራል ግዴታዎች የታተመ ጠቃሚ የሞራል ጥያቄ ስብስብ አድርገው ይመለከቱታል። የኢየሱስን ድፍረት፣ ነጻነቱን፣ የወንድምነት ምሕረቱን ሰገጠው ፍቅር ግዴታ እስከ ሞት ድረስ መሆኑን ያደንቃሉ። የኢየሱስን ሞት በማስታወስ የምሳሌነቱን ብልጽግና ከፍተኛ መሆኑን በማመን የሞራል ግዴታቸውን ለመወጣት ይታገላሉ። ስለዚህ በቅዱስ ቁርባን የሞራል ጥቅሞችን ማግኘት ይቻል ዘንድ የኢየሱስን ፋሲካ ሕያው የሆነ ትዝታ በቅዱስ ቁርባን ውስጥ ይታያል።

እነዚህ በሙሉ ጠቃሚ ነገሮች መሆናቸውን ይናገራሉ እንጂ ቅዱስ ቁርባንን ገና የሁሉም ነገሮች «ማዕከል» አያደርጉትም። ቅዱስ ቁርባን እንደ ሕያው የኢየሱስ ፋሲካ ማስታወሻ የሞራል ጥቅም የሚያስገኝ ሆኖ መታየት አለበት። ሰዎች እያንዳንዳችን በተከታታይ ይህን ለማድረግ እንቃጣለን፤ የቅዱስ ቁርባንን ከላዊነት በመተውራላቸውን ያገላሉ። ከዚህ ባሻገር ለመሄድ የተዘጋጁ አይደሉም፤ ኢየሱስን እንጀራ እንዲበዛ ያደረገ ንጉሥ አድርገው በማሰብ (ዮሐ. 6፡15) ከዚያም ራሳቸውን ያለ ችግር የሚኖር ሕይወት አድርገው ማረጋገጥ ይፈልጋሉ። ኢየሱስ ለእኛ ድምፁን ከፍ አርጎ እንደ ተናገረን ለእርሱም እንደዚያው ጸደረገ፤ «እኔ እንደዚህ አድርጌ የምነግራችሁ እኔን የፈለጋችሁት ምልክት ስላያችሁ ነው» በእርሱ ላይ ያላቸው እምነት የጸና ሳይሆን በምስጢራቱ የተገፉት መሆናቸውን ነገራቸው። «ነገር ግን የሚበቃችሁን ያህል እንጀራ ስላገኛችሁ ነው» (ዮሐ. 6፡26) አላቸው።

ስለዚህ በቅዱስ ቁርባን የመለወጥ ሂደት በችሎታችን መልካም ፈቃድ ሳይሆን ክርስቶስ ሕያው ሆኖ እንደሚገኝ የመንፈስ ቅዱስ ኃይልም ታዛዥ ወደ ሆነውና የአባቱን ፍቅር በምሕረት ማግኘት መሆኑን ለይተን በማወቅና በመረዳት ይህን መፈጸም ይገባናል።

ሰኔ 9

ቅዱስ ቁርባንና የአብያተ ክርስቲያናት ግጭት

ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከው በእንደኛ መልዕክቱ 11፡17-34 ውስጥ በዝርዝር የገለጠው ቆሮንቶሳውያን ቅዱስ ቁርባንን በሚገባ አክብረው ባለመመገባቸው የነቀፋ ሐሳቡን ተንትኖ በግልጽ አስተላልፈዋቸው። ድርጊታቸው ወደ ደኅንነት የሚያመራ ሳይሆን ነገር ግን ወደ ውግዘት የሚያመራ ነው፤ ምክንያቱም ልባቸውን በሚሰበውና በሚመርጠው ቅዱስ ቁርባን ውስጥ ክርስቶስ በደግነቱ የሚገኝ መሆኑን አምነው ስለማይቀበሉት ነው። እርስ በርሳቸውም መከፋፈልን ቀጠሉ። በእርግጥ ቅዱስ ቁርባንን ለማክበር በሚሰበሰቡበት ዕለት እንኳ ልዩነቶችን አጉልተው በማሳየት ወይም እድሎአዊ በመሆን በመካከላቸው ለሚገኙ ድኾች የማያዝኑ ምክንያት ሆነዋል።

ቅዱስ ቁርባን በቤተክርስቲያን ውስጥ ከሚታይ መከፋፈል ጋር አይስማማም፤ ስለዚህ ከቅዱስ ቁርባን የሚፈልቀውን ምሕረት ሕይወት ካለው ስሜት ጋር ምሥጋናን መቀበል ካልተቻለ፤ በክርስቲያን ማኅበረሰብ ሕይወት ውስጥ አዘውትሮ የሚነጥረው ራስ ወዳድነትንና አለመግባባትን አለማስወገድ ከፍ ወደ አስ አደጋ ላይ ሊጥል ይችላል። በፈንታውም ይህ የእኛ ደካማነትና ኢምንትነት በቅዱስ ቁርባን ያልተዳሰሰ እንዲያውም ያልጸዳ ከሆነ የበለጠ ያልተዘጋጀና በቅዱስ ቁርባን ምስጢር ፊት ደንቆሮ ያደርገናል። እኔን አረፍት የሚነሣኝ የማኅበረሰባችንን ሕይወት የሚያስቃየውን ውጥረት ነው።

በቅዱስ ቁርባን ብርሃን ውስጥ እነዚህን ጭንቀቶች ለይተን በማየት ልናውቃቸው እንችላለን። ቅዱስ ቁርባን ማናቸውም የሕይወት አቅጣጫ ወደ ክርስቶስና ወደ አብ አባት ይስበናል፤ የኢየሱስን እውነትና ፍጹም የሆነውን ታማኝነት በመጥራት ሥርዓተ ቅዱሴና ምስጢራት ከእርሱ ጋር ያስተላልፋል። በሁሉም መልኩ ተመሳሳሉ በተጠራ የሰውን ልጅ ሕይወት በሁሉም አቅጣጫ ተሟልተንና ተስተካክለን እንድንገኝ ይጠራናል።

በሌላ በኩል ቅዱስ ቁርባን ጥቂት እንኳ ሳይገባን ቢቀር የማኅበረሰብን ውጥረት በስፋትና በተስተካከለ መንገድ ለይተን በማውጣት በትክክል ከመተርጎም እንገታለን። ይልቁንም ከቅዱስ ቁርባን የሚፈልቀውን እይታ፤ የራሳችንን መጥፎ አስተያየት ራእይ ውስጥ በመግባት ወይም በማኅበረሰብ ሕይወት ውስጥ ገብተን ጉዳዩን በተረዳነው መሠረት እንዲሆን የራሳችን እይታ እንዲለውጠው እንፈልጋለን። በዚህ መሠረት ከተለያዩ አቅጣጫ በመመልከት እንዳችን ሌላችንን ማድነቅ ሳይሆን ከዚያ በራቀ ሁኔታ ሥር በስደደ ተቃውሞ አመለካከት ውስጥ በመግባት አስከፊ በሆነ ዳኝነት፤ ሽካራ ጠባይ፤ አስፈሪ በሆነ ንትርክና ምስቅልቅሉ በወጣ ተነታሪነት ውስጥ በመዘፈቅ ወደ ክፉ አቅጣጫ እናተኩራለን። በዚህ ምክንያት ፍርሃትን፤ ቁጣን፤ ተቃውሞንና የሌሎችን ፍላጎት ፈጥኖ አለመረዳትን ወዘተ ... አደጋ ያጋጥመናል።

ትውፊታችንን ለመንከባከብ የምናደርገው እንቅስቃሴ

ትውፊታችንን ለመንከባከብ የምናደርገውን እንቅስቃሴ በተመለከተ ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከው በመጀመሪያው መልዕክቱ እንዲህ በማለት ይጀምራል፡ «እንግዲህ አዘውትረህ ካስታወስኸኝና ባሕላችንም ልክ እንዳስተላለፍሁልህ ተንከባክበህ ከጠበቅህ መልካም አድርገሃል» (1ኛ ቆሮ. 11፡2)። ይህ መልዕክት በጣም ረዥም ከሆነ ዓመት በፊት የተላለፈ ሐዋርያዊ መልዕክት ነው፤ ምናልባትም ከፋሲካ በዓል በፊት በ57 ዓ.ም ትንሽ ቀደም ብሎ የተጻፈ ሳይሆን አይቀርም። ቅዱስ ጳውሎስ ይህን መልዕክት የደረሰውና ያስተላለፈው ኢየሱስ ከሞት ከተነሣ ከ25 ዓ.ም በኋላ ነው። የመልዕክቱ ፍሬ ነገርም በመልዕክቱ መጀመሪያ ምዕራፍ ውስጥ የቆሮንቶስን ሰዎች ያመለክታል፤ ምክንያት ለባሕል ስላደረጉት ታማኝነት ሲሆን፤ በእርግጥ ልዩ ባሕላቸው ወደ ኢየሱስና ወደ ቅዱስ ቁርባን እንዲመልሱ ምክንያት ሆኖአቸዋል በማለት ነው። የማኅበረሰቡ ፍላጎት ይህን ባሕል ነዋሪ ቅርሳቸው እንዲሆን ማድረግ ሲሆን ጌታ ለደቀመዛሙርቱ ፋሲካን እስከ ዘላለሙ እንዲኖር ያበረከተላቸው በመሆኑ ነው።

ስለዚህ በታሪክ አመሠራረቱ የኢየሱስ ፋሲካ ልዩና የማይደገም መሆኑና በመጀመሪያ ለቆሮንቶስ ሰዎችና ከዚያም በሮምና በዓለም በሙሉ በምስጢራዊነቱ በቅዱስ ቁርባን በዓል ይደጋገማል፤ እያንዳንዱ ሰው ከከእግዚአብሔር ወዳጅነት ጋር ተካፋይ ይሆን ዘንድ ለእርሱ፣ ለእርሱም፣ ለሁላችንም እንደገና ይደርሳል። ይህ እውነት በማንኛውም ዕድሜ ደረጃ የምንገኝ ክርስቲያኖች የቅዱስ ቁርባንን በዓል ስናከብር እኛም እንደ ጥንቱ ክርስቲያኖች በእርግጥ እነርሱ ያደረጉትን ያንኑ ጉዞ እናደርጋለን፤ ቅዱስ ቁርባንን ለማክበር ስንሰበሰብ ለእኛ ፍቅር የሞተው የኢየሱስን ርኅራኄና ሞትን እናስታውስ ዘንድ ነው።

ይህን የምንፈጽመው በእርግጠኛነት ነው፤ ያለፈውን ማስታወስ ብቻ ሳይሆን ነገር ግን ያሁኑን እውነታ ለእኛ ለእያንዳንዳችንና ለቤተክርስቲያኑ የማይለወጠውን አምልኮው የክርስቶስ ስጦታ ነው።

ቅዱስ ቁርባንን እንደ መታሰቢያ አድርጎ ማክበር ስለሚያስፈልግ አዎን የቆሮንቶስ ማኅበረሰብና ያለጥርጥር እያንዳንዱ ማኅበረሰብ መደነቅ ይገባዋል የሚባለው ስለዚህ ነው። የበለጠው ግን እንደ ሕያውና እንደጊዜው እውነታ ያለፈውን ጊዜ መመልከት፣ የጊዜውን ሁኔታ ማስታወስ ለወደፊቱ ሁኔታ ተስፋና እውነትም ነው።

ስለዚህ ብዬ ላደንቅህ አልቻልም

ይሁን እንጂ ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በላከው በመጀመሪያ መልዕክቱ ሐዋርያው ማኅበረሰቡን ፍጹም ነው ብሎ ከማመስገን የተገታበትን ምክንያት አትቷል። በእርግጥ በጌታ በኢየሱስ እራት ሙሉ እምነት ማግኘት አልቻለም፤ ሁላችንም የምንለው ቅዱስ ቁርባንን የሁሉም ማዕከል አድርጎ ለማስቀመጥ ድፍረት አላገኘም። መደበኛውን እራት ማስተላለፍ ያልቻለው የራሱንም ዕቅድ በማስተላለፍ በራሱ መንገድ ወደ ምስጢሩ ለመቅረብ ነው። ማኅበረሰቡ ሰብአዊ ዕቅዶችን ከመንፈሳዊ ተግባሮች ጋር በማደባለቅና እንደዚያውም በማድረግ የተከፋፈለና የተዳከመ በሽተኛ ይሆናል፤ እስከ ሞት ድረስ ቢደርስም እንኳ ምንነቱን ሳያውቀው ሥጋውን የሚበላ ደሙንም የሚጠጣ በራሱ ላይ ፍርድን ይቀበላል ይላል (1ኛ ቆሮ. 11፡29)።

የጌታን እራትና ቅዱስ ቁርባንን የሚመለከቱ ማንኛቸውም ነገሮች ለሌሎች አገልግሎቶች እንዲውሉ ማድረግ ፈጽሞ አይፈቀድም። የክርስቶስ አካል ሳይከፋፈል ለዘላለሙና እስከ ዓለም ፍጹሜ ድረስ እንዲመሠረት የታቀደው በእርሱ አማካይነት ስለሆነ ነው።

ስለዚህ ይህ ሁሉ ለእኛ ስለ ሕይወታችንና ስለ ቅዱስ ቁርባናችን ምን ማለት እንደሆነ እራሳችንን እንጠይቃለን። ይህንን በግላጼ እንዲህ ብሏል፡ «ስለዚህ ብዬ ላደንቅሁ አልቻልም።» አልፎ አልፎ የቅዱስ ቁርባን አቀባበላችን አሳዛኝ ሲሆን እንደ ቆሮንቶስ ሰዎች የመሰለ ነው፤ ምክንያቱም መንፈሳዊ ተጋድሎን አዳብሮ የማክበርና

የሚያስገኘውንም መሠረታዊው ፍሬ ደግሞ አነስተኛና እጅግ በጣም ጠቃሚ ያልሆነ ዝንባሌም እናሳያለን። ራሳችን የሕይወታችንን ትርጉም ምንነት በቅንነት የመጠየቅ ጠንካራ ፍላጎት ሳይኖረን ወደ ቅዱስ ቁርባን እንቀርባለን።

የራሳችንን ሕይወት ሙሉ በሙሉ አሻሽለን ከክርስቶስ ሙሉ ስጦታ ጋር አብረን ለመቆምና የሃይማኖትን ተግባር ለመፈጸም ወደ ቅዱስ ቁርባን እንሄዳለን።

በቅዱስ ቁርባን በአትክልት ውስጥ ከሥቃይ በኋላ የመስቀል መሰው ርኅራኄ ኢየሱስ የፈጸመው ተቃራኒውን ነው። እራሱን ያስተዋወቀው የአባቱን ፈቃድ የፈጸመው እኛን ለማገልገል የፈለገው፣ የደቀመዛሙርቱን እግሮች ያጠበው፣ እራሱን ለእኛ ፍላጎት ሲል ነው።

በእያንዳንዱ ቅዱስ ቁርባን ግዴታችንን እንድንፈጽም ይጠይቀናል፤ እራሳችንን የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንና ለሌሎች ተመሳሳይ ወንድማማችነትና እህትማማችነትን እንገልጥ ዘንድ ጸጋውን ያድላናል።

ሰኔ 12

በቅዱስ ቁርባን ጉዞ ወደ መለወጥ መቅረብ

ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከው የመጀመሪያ መልዕክቱ ምዕራፍ ሁለት ውስጥ ግልጽ የሆነውን መንፈሳዊ አቀራረብ በማሳየት ቅዱስ ቁርባን ከእኛ የሚፈልገውንና በእኛም ውስጥ የሚሠራውን በእንዳንድ ተገቢ በሆነ ሁኔታ ያሳያል።

በመጀመሪያ ደረጃ አንድ ጥሪ አለ፤ ይኸውም «እራስን የመመርመር ጥሪ» ሲሆን የኢየሩሳሌም መጽሐፍ ቅዱስ ከጣሊያንኛ ትርጉም ጋር የበለጠ ትክክል ሆኖ የቀረበው «መሰባሰብ» በሚለው ቃል ይጠቀማል።

እራሳችንን ለመመርመር መማር ማለት በራሳችን ላይ ማንፀባረቅን ነው። የበለጠ ማወቅ ያለብን የመኖርንና የሕይወትን ትርጉም በማለላለል የመጨረሻውን ጽንፍ በሚመለከት በጥንቃቄ በወንድሞቻችን ግንኙነት ውስጥ የእኛን አመለካከት የማይጋሩትንም ጭምር በመሳተፍ ደህና አድርገን ያሰብነውን ሐሳብ ከእነርሱ ጋር ለመካፈል ሁኔታውን ማንፀባረቅ እንፈልጋለን።

ቅዱስ ጳውሎስ በሁለተኛው አቀራረብ የሚገልጥልን፤ «የጌታን አካል መለየት» የሚቻልበትን ሁኔታ የጌታን አካል በድኻነትና በትሕትና የሚቀርቡበትን ምልክቶች የኅብስቱንና የወይን ጠጅ ምስጢራዊ ምልክቶች ቀላልነትና የድኸች ደካ ሆኖ የተገኘው አካሉና መንፈሱ ሕያው በሆኑ ሁኔታዎች ምስቅልቅልነት የሚቀርቡ ብዙ ችግሮች፣ የተተውትን የወንድሞቻችንና የእህቶቻችን በርካታ ጭንቀቶችን ለመለየት መሞከር አለብን። «የጌታን አካል በማወቅ» ለሐዋርያው ጥሪ እስቲ ዓይኖቻችንንና ልቦቻችንን እንክፈት። በመጨረሻም ቅዱስ ጳውሎስ የሚጠይቀን ሁላችንም ወደ ቅዱስ ቁርባን በምንቀርብበት ጊዜ «አንዱ ሌላውን እንዲጠብቅ» ይጠይቀናል። በዚህ በኩል ራሳችንን እናርም፤ እናስተካክል ስንል በጥሩ ጠባይ ውስጥ ተሞልተን «መልካም ጠባይ» ተብሎ የሚጠራውን ሥርዓት እንከተል ማለት ነው።

ሰኔ 13

ጌታ ሆይ ብቃት የሌለኝ መሆኔ

በማንኛውም ሁኔታ መሰጠት ያለበት ነገር አድርገን ቅዱስ ቁርባንን አዘውትረን በመውለድ ስሜት ቅዱስ ቁርባንን የማበላሸት ሁኔታ ቢፈጠር ኃጢአት ነው።

ቃሉን በተመለከተም ተመሳሳይ ባሕርይ አለን። ብዙ ጊዜ ስለሰማነው የምናውቀው ነገር አድርገን በመገመት ቀድሞውኑ እናውቀዋለን ብለን እናስባለን። ከሰማነው የበለጠ የሚጨምረው ነገር የለም ብለን እናምናለን። አንዳንዴ ስለ መስቀሉም ተመሳሳይ ባሕርይ አለን። ደጋግመን ስንመለከተው አንዴ የሆነው ሆኗል ብለን

በማሰብ ማየትን ብቻ ተለማምደነው እንቆያለን፤ በዚህ ስሜት እንኖራለን።

ነገር ግን ለእግዚአብሔር ምስጢር ለቃሉ፣ ለመስቀሉ፣ ለሥጋና ለደሙ በነብስና በወይን መልክ ለሚታየው ምልክቱ ሊኖረን የሚገባው ትክክለኛ ባሕርይ በጥንቃቄ የማክበርና የማድነቅ ባሕርይ መሆን አለበት።

የማድነቅና የአክብሮት ባሕርያችን ነው። እንደዚህ ለመሰለው ታላቅ ስጦታ የማንገባ መሆናችንን ወዲያውኑ ስሜታችንን አነሳስቶ ይቀስቅሳል። እውነተኛ ዋጋቢነት የእኛ ድርሻ ቢሆንም እርሱን መቀበል መብታችን መሆኑን ማመን አለብን፤ የቀረበልን ስጦታ ለእኛ ሲባል የተከፈለ ዕዳ ሲሆን ጸጋው የዕዳና የፍቅር እውነተኛ ክፍያ ሲሆን መገመት ከሚቻል በላይም ነው።

እግዚአብሔርን የመፍራት፣ የማድነቅ፣ የአትኩሮት፣ የመወደስና የማመስገን ስጦታዎች በመጥምቁ የሐንስ እናት በኤልሣቤጥ ምሳሌነት የሚገኝ ነው። «የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል?» ብላለችና። «ሌላው ምሳሌ ደግሞ የሚገኘው በቅድስት ማርያም ውስጥ የሚታየው ባሕርይ ሲሆን መላኩ በተናገራቸው ድንቅ ቃላት በጣም «ደንግጣ» እርስዋም «የእግዚአብሔር ባሪያ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ» አለች።

ስለዚህ ቤተክርስቲያን ዘወትር በአእምሮአችን ውስጥ የምታስቀድመው የሥጋ ወደሙ ስጦታ ነው፤ «ጌታ ሆይ ወደ ረከሰችው ቤቴ ትገባ ዘንድ አይገባኝም።» እንደዚሁም ደግሞ የኢሳይያስ ባሕርይ ነው፤ «እኔ ንጹሕ አንደበት የሌለኝ ወንድ ነኝ ... ወደ ንጉሥ ተመልካች ዓይኖችም አሉ።» የአጥማቂው የሐንስ ባሕርይም ልክ ተመሳሳይ ነው፤ «እኔ የጫማ ማሰሪያ ገመዱን መፍታት የሚገባኝ አይደለሁም።» በመጨረሻም የሕዝቡ ባሕርይ እንደዚሁ ነው፤ «እግዚአብሔር ሆይ ኃጢአተኛ ነኝና ማረኝ» ሲል በሌላ በኩል ደግሞ ሰቅዱስ ቁርባን አለመታመን በፈሪሳውያን በኩል ይገለጣል፤ እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሃለሁ፤ እኔ እንደ ሌሎች ሰው ልጆች አልሆንኩም፤ እኔ ደህና ነኝ፤ እኔ ችግር የለብኝም፤ ስጦታህን መቀበል መብቴ ነው፤ ማንም ይቅር የምለው የለኝም እያለ ግብዝነት ያጠቃዋል።

ሳይራብና ሳይጠማ የክርስቶስን ምሕረት ለመብላትና ለመጠጣት ወደ ጌታ ገበታ የሚቀርብ አይታመንም። የሰው ልጅ እርሱ ወይም እርስዋ በእግዚአብሔር ፊት የተሟላሁ ነኝና ከማንም ጋር እርቅ የሚያስፈልገኝ አይደለሁም ብሎ ሥጋውን የሚበላና ደሙን የሚጠጣ በራሱ ላይ ዕዳ ይሆንበታል። የማንም ባለዕዳና ውለታ የለብኝም፤ ባለዕዳዬ እግዚአብሔር ብቻ ነው ብሎ ወደ ቤተክርስቲያን ሄዶ ወደ ቅዱስ ቁርባን ጠረጴዛ በመቅረብ ሥጋውን የሚበላና ደሙን የሚጠጣ የዚህ መስዋዕት ባለዕዳ ይሆናል።

ቅዱስ ቁርባንን ለመቀበል ተገቢ ነኝ ብሎ መገመት በራስ መተማመንና የራስ ፍጹምነትን በር ከፍቶ ቅዱስ ቁርባንን ዋጋቢ ማድረግ ነው፤ ምክንያቱም እንደ ልዩ ሁኔታ ሳይታይና ተገባርክኮ በመሰመን ፍጹም ወደሆነው ስጦታ ዘወትር ተወዳዳሪ የለውም፤ ፍጹምና ክቡር ስጦታ ነው ብለን ማመስገንና ማድነቅ ይገባናል እንጂ።

ሰኔ 14

«በቅዱስ ቁርባን ለመወጋት» ራስን መተው

ማኅበረሰቡ ራሱን ፈቅዶ በቅዱስ ቁርባን የሚታነጽበትን አቀራረብና እጅግ ጠቃሚ የሆነውን ማስታወሻ ማቅረብ እወዳለሁ።

ይህ የመጀመሪያ ሁኔታ እርሱ ወይም እርስዋ በቅዱስ ቁርባን እንደነበረው «መወጋትን» የመፍቀዳቸው ሁኔታ ነው። ሲሞን ለማርያም የተናገረውን ቃል ማስታወስና ተግባራዊ በማድረግ «በአንቺም ነፍስሽ ሰይፍ ያልፋል» አላት (ሉቃ. 2፡35)። ጉዳዩን አልፈን በመቀጠል እኛ ደግሞ በቅዱስ ቁርባን ልባችን እንዲወጋ መፍቀድ ይገባናል። በእኛ ላይ እንዲሠራ መፍቀድ ይገባናል፤ እኛን በሚመለከት ጥቂት የነጻነት እንቅስቃሴ መስጠት አለብን። ይህ መሠረታዊ ነው።

በቅዱስ ቁርባን ለመታነጽ መፍቀድ ማለት ራስን ተቀባይና ግልጽ አድርጎ መቅረብ ማለት ነው። ከዚህ ተቃራኒ የሆነ ማድመጥና መቀበል የማይፈልግ ባሕርይ ያለው ሰው ማለት ነው። ቅዱስ ቁርባን የሚያድስንን ስጦታ በሙሉ ጠንቅቀን እናውቃለን ብለን መገመት አይገባንም። በእርግጥ የእርሱ ኃይል የክርስቶስ ትክክለኛ ኃይል ነው። ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ፊልጵስዩስ ሰዎች በላከው መልዕክቱ ገልጦታል። ቅዱስ ጳውሎስ ቢችል ሁሉንም ነገር ለማስተካከል ዝግጁ ነው፤ ግን ፍ... በእውነት ከሁሉ ይልቅ ስለሚበልጥ ስለ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስን ማወቅ ነው (ፊል. 3፡8)። በመቀጠልም «እኔ የምፈልገው ብርሃኑንና የትንሣኤውን ኃይል ማወቅ ነው» ይላል። ክርስቶስን የማወቅ ዕውቀት ይህ ሁኔታ ነው። ሐዋርያትና እኛም ያለፈውን በመርሳት የሚመጣውን ለማግኘት ጥረት ማድረግ አለብን። በጌታ ንጽጽር ላይ የተመሠረተውን ዕውቀት መግለጽ የማይቻል ብልጫ ያለው ዕውቀት ነው።

ቅዱስ ቁርባን የእግዚአብሔር ስጦታ ስለሆነ እግዚአብሔር የፀጥታና የቅዱስ ቁርባንን ምስጢር የማዳመጥ ባሕርይ በእኛ ውስጥ እንዲሠርፅ ያደርገዋል።

ሰኔ 15

ከቤተክርስቲያን ጋር መራመድ

በሁለተኛው አቀራረብ ማትኩር ያለበት ጉዳይ ማኅበረሰብ በሙሉ ከቤተክርስቲያን ጋር መራመድ ያለበት መሆኑን ነው። አንዳንዴ አእምሮአችን መጽሐፍን በማገላበጥ በአእምሮአችን እንዲጫር ብናደርገው ወይም ቅዱስ ማደሪያውን ብናሰላስል ቅዱስ ቁርባንን መረዳት የሚሳነን ጊዜ አለ። ጠንካራ ኃይል ስለሆነ ከቤተክርስቲያን ሕያው አካል ጋር ያልተሳሰረ ከክልሉ ቤተክርስቲያን ጋር አካሄዱን ያላስተካከለና ቤተክርስቲያን ስትጠራው ወይም ስትጠራት የፈቀደ/የፈቀደች ካልሆነ በስተቀር የቅዱስ ቁርባንን ሙሉ ኃይል መረዳት አይችሉም።

መጽሐፍ ቅዱስን ወይም ከምንኩስና ትንታኔ አመለካከት አንጻር ቅዱስ ቁርባንን የሚያውቁ የተለያዩ ቡድኖች ሊኖሩ ይችላሉ። ነገር ግን ሙሉ በሙሉ ከአካባቢያቸው ቤተክርስቲያን ጋር አብረው መጓዝ ካልሞከሩ ሙሉ ማኅበረሰብ የሚፈጥረውን ቅዱስ ቁርባንን መጨበጥ አይችሉም። ስለዚህ ማኅበረሰብን የሚረዱት በግልሰብ ደረጃ ብቻ ይሆናል።

ከቤተክርስቲያን ጋር ነዋሪ ከሆነው አካሉ፣ ከቤተክርስቲያን አጠቃላይ ስፋት አንጻር ከአካባቢና ከዓለም አቀፍ ጋር ተቆራኝተን፣ በቅንነት ወደፊት መጓዝ አለብን፤ ምክንያቱም እያዳንዳንዱ ማኅበረሰብ ቅዱስ ቁርባንን አያንፀባርቅም። እያዳንዳንዱ ማኅበረሰብም የቅዱስ ቁርባን ፍጽምናን አያንፀባርቅም ወይም ሥጋ ወደሙን አይቀበልም። በክህነት ውስጥ በቤተክርስቲያን ይዘት አንጻር መላው የሰው ሕይወት ቅዱስ ቁርባን ቤተክርስቲያንን የማነጽ፣ የክርስቲያን ባሕልና ሥልጣኔ መሆኑን ያንፀባርቃል። በዝርዝር ጥናቶች አማካይነት በጥልቀት የመረዳቱ ሁኔታ መልካምነቱ የግል አይደለም። እያዳንዳንዱ ሊወስደው የሚገባ ጉዞ ነው።

ሰኔ 16

ማድመጥ፣ ማወደስ፣ ማገልገል

በሶስተኛው አቀራረብ ሥጋ ወደሙን መረዳት ቃሉን ለመስማትና ለማስተካከል ራስን ማመቻቸት ይጠይቃል። በሌላ አባባል፣ የቃሉ መለኮት በግልና በማኅበረሰብ ሕይወት ይዘት ይሰፋል፤ ምክንያቱም ቅዱስ ቁርባን ኃይሉን በራሱ አማካይነት ተግባራዊ ያደርጋልና።

በመሠረቱ የምንጠይቃቸው ጥያቄዎች ጠቃሚ ናቸው። ማለቂያ የሌለውን የቅዱስ ዓለም የማይለውጠው ለምንድነው? ኃይሉ በሙሉ ሕይወት ሁሉ ላይ መዳረስ ስለሚያስፈልገውና ይልቁንም ይህ የሚከሰተው ቃሉን በሰፊው ለማዳረስ ነው። ቅዱስ ቁርባን በፋሲካ እንዲገኝ ተደንጓል። በደኅንነት ታሪክ አጠቃላይ ይዘቱ ካልሆነ በስተቀር ፋሲካን መረዳት አይቻልም። ስለዚህ ሰው የደኅንነትን ታሪክ ፍጽምና

ካለውቀ ፋሲካን መረዳት አይችልም፤ ቅዱስ ቁርባንንም መረዳት አይችልም፤ የቅዱሴ ትርጉምም የሚያውቀው በጥቂቱ ነው።

ቤተክርስቲያን ለዘመናት ስታስተላልፍ የቆየችውን ጉዞ ቅዱስ ቁርባን ከእኛ ጋር ያስተላለፈዋል። በቤተክርስቲያን ሕይወት ይዘት ውስጥ ምርጫዎች ብዕሪናው፤ የምሕረቱ ምስጢራት፤ የንግግሩ ጥንካሬ ራሱን የመስጠቱ ሁኔታ ቅዱስ ቁርባንን መረዳት ማለት እንጂ ሌላ መንገድ የለውም።

፩

ቅዱስ ቁርባንን ለመረዳት የኢየሱስን ፍጽምና መረዳት ያስፈልገናል። የወንጌልን ፊጽምና መረዳት አለብን። የሕይወት ገጠመኛቸውን ሁሉ የተጻፉልን በመሆኑ ድንግል ማርያምን፤ መጥምቁ ዮሐንስን፤ ጳውሎስን፤ ኢሳይያስን፤ ዳዊትን፤ ሙሴንና የእግዚአብሔር ተከታዮችን በሙሉ መረዳት አለብን።

የተለመደው አራተኛው አቀራረብ የቅዱስ ቁርባን ውዳሴ እንዲቀጥል ማድረግ አለብን። ለቅዱስ ቁርባን የሚደረገው የምስጋና ጸሎት የተጀመረው ከምዕራብ ሲሆን ምስጢሩ እንዲቀጥል ከማድረግ ፍላጎት የመነጨ ስሜት ነው። ስለዚህም በግልጽ የተመዘገበ አምልኮ አይደለም። ከቅዱሴ ማኅበር ጋር በጥብቅ የተሳሰረ ነው። ከመንበረ ታቦት ፊት ለፊት በፀጥታ የሚነገር ጸሎት ብቻ ሳይሆን በውስጣዊ አደረጃጀቱ በቅዱስ ቁርባን አሠራር መሠረት መሆን አለበት።

ኢየሱስ በቁርባን ሁኔታው ለመጀመር ለእኛ ሲል መስዋዕት የሆነውና እስከ ሞት ድረስ ለአባቱ እውተኝነቱን የመሰከረ፤ አባቱን ፊጽሞ ያከበረ፤ ባዕድ አማልክትን የደመሰሰ፤ ሰዎችን ከአባቱ ፊጽሞ እንዲታረቁ ያደረገው እርሱ ነው። ለውይይትና ሕይወታችንም የማቅረብ ችሎታ እንዲኖረን እርሱ በእኛ ውስጥ በተከታታይ ማዳበር አለብን።

በመጨረሻም የመጨረሻው አቀራረብ፤ ቅዱስ ቁርባን ኃይሉን ይገልጻል፤ ዘንድ ለማመቻቸት የቁርባን አስተላላቢ ደንንነት እንዲጠበቅ ለማድረግ የእኛ አኗኗር ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ስለሆነ እርሱ ለእኛ ሲል መከራን ተቀበለ።

የክርስቶስን የፋሲካ ባሕርይ ለመግለጥ በእርሱ ውስጥ የመሆን፤ የመፈጸምና የመስጠት ሁኔታ እንደ ቤተክርስቲያን፤ እንደ ጉባኤ ማስማማት አለብን። ይህ አመለካከት ለድኸኛና ሰብአዊ መብታቸውን ለተነፈጉት ጥንቃቄ እንድናደርግና በወንጌል መልዕክተኛ አመለካከት ግንዛቤ የማድረግ ግምት እንዲኖረን ያደርጋል።

ሰኔ 17

በቅዱስ ቁርባን መኖር

በቅዱስ ቁርባን መኖር ማለት ምን ማለት ነው? ነቢዩ ኢሳይያስ «ለሕይወት» ነው «ስለ ሕይወትም ነው።» «ስለ እርሱ ዝና ሲል» ሕይወቱን የደበቀ ሳይሆን ወይም ሐሳቡ በሙሉ የተለየ ሰው ሆኖ ደስተኛ ለመሆን የግል ድልን ለመቀዳጀት ነው (ኢሳ.61፤1-3)።

ከራሱ ባሻገር ግልጽ የሆነ ሕይወት ነው፤ የሕይወቱ ማዕከል የሆንሁበት አይደለም። ይህን ሕይወት ኢሳይያስ እንዲህ ሲል ገለጸታል፤

«ለድኸኛ የምሥራችን ቃል እስብክ ዘንድ
ልባቸው የተሰበረባቸውን እጠግን ዘንድ
የተጨነቁትን ነጻ እንዳወጣ
ለተማረኩትም ነጻነትን እንዳውጅ
ለታሰሩትም ነጻነትን እንዳበስር
ለቅዱስ እግዚአብሔር ስጦታን
አውጅ ዘንድ ልኮኛል።»

እነዚህ አራቱ «ለ»ዎች ለመልዕክቱ የተሰጡ የሕይወት መግለጫዎች ናቸው። የነቢዩ መልዕክት በሁለተኛው ክፍል ነቢዩ ስለ ሕይወት የሰጠው ማነጻጸቢያ ነው።

«ስለ ማጽናናት ደስተኛ ማድረግን
በአመጽ ፈንታ የማስዋቢያ ቅጠልና
ሰደስታ የአበባ ጉንጉን ለመስጠት
በልቅሶ ቀሚስ ፈንታ የምስጢር መጉናጸፊያ
እስጣቸው ዘንድ ልኮኛል።»

የሌሎችን ደስታና ምቹት፣ ስለኖረው ሕይወት የሚገለጥበትን
«ሁኔታ» በዚህ ውስጥ ሶስት ጊዜ መጠቀሱን እናያለን።
የሚያስገኘውን ይህን አዲስና ግልጽ የሆነውን «ለ» እና «ስለ» ማለት
ምን ማለት ነው? መልሱን የምናገኘው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ
ሰዎች በላከው ሁለተኛው መልዕክቱ ውስጥ ነው (2ኛ ቆሮ. 4፡1-2)።
ይህ አዲስ ሕይወት ፍርሃት የሌለበትን ስሜት በመፍጠር፣
ያለመቻቻል ባሕርይን በመተው ከዚህ ጊዜ ጀምሮ «የራስ መውደድን»
ሁናቴ ግምት ውስጥ አያስገባም።

ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው፣ «በእኛ በኩል መዳከም የለብንም፤
ይልቁንም በእግዚአብሔር ቃል የሚያፍሩትን፣ ዝቅ የሚያደርጉትን፣
የሚያታልሉትን፣ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያቀዘቅዙትን ምንም
ዓይነት የምናሳየው ትዕግሥት አይኖረንም። «እኛ የምንናገረውና
የምንሰብከው ስለ ራሳችን አይደለም። «እኛ የምንሰብከው ስለ እኛ
ሳይሆን ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታና እኛም ለኢየሱስ ስንል፣
ለእናንተም አገልጋይ በመሆን ነው።» ምክንያቱም የእኛ ሳይሆን
የእርሱ ነውና። እኛ ስለ ግላችን ድል ወይም ማጣት ሳይሆን
ከማናቸውም ጭንቀት ሁሉ ነጻ ነን፤ ምክንያቱም የእርሱ ችግር እኛ
አገልጋዮቹ ነን።

ሰኔ 18

ቅዱስ ቁርባን በክብሩ ቤተክርስቲያንን ማነጹ

ቅዱስ ቁርባን ቤተክርስቲያንን ቢያንስ በአምስት መንገዶች
ያስተካክላታል፤ ይኸውም በቅድስና፣ በተሳትፎ፣ በምስልና
በምስክርነት ናቸው።

በቅዱስ ቁርባን ክብር አማካይነት ቤተክርስቲያን ትስተካክላለች።
የቤተክርስቲያን ጉባኤ በቅዱስ ቁርባን ውስጥ አምልኮውን
ለመግለጥና ፍቅሩንም ከምስጋና ጋር አያደነቀና አየተመራ ሰለዎች
የእውነተኛ ልምድ ምስጢር ይገልጣል። ቅዱስ ቁርባን የምስጢሩ
በዓልና ምስጢሩም «እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው» ማለት ሲሆን
«ሌላውም ከዓለም ጋር የማይደረስበት እጅግ ተወዳጅ ለእኛም በጣም
ቅርብ የሆነና ጉረቤታችንም በመሆን ፍጹም ሌላ» ነው። እያንዳንዱ
ቅዱስ ቁርባን በዚህ መሠረታዊ በሆነው ስሜት ተመሥርቶ
ፍጥረታት በመሆን ትርጉምና ክሌሎች ጋር ሊኖር የሚገባውን
የሞራል ሕግ ከቅርብ ጉረቤታዎች ጋር ብቻ ሳይሆን ከማንኛውም
ጋር በመተባበር ሕዝቡን ያስተምራል።

በሕይወታችን ውስጥ መንግሥቱን በቅድሚያ መቀበል፣
ከማንኛውም በላይ እግዚአብሔርን የመፈለግ ስሜት በውስጣችን
ይገባል። በመሠረቱ ይህ ሁኔታ የዘመናችን ሥልጣኔ ሊቀበለው
አይፈልግም፤ ነገር ግን በበዓሉ ተሳታፊ ሰሚሆኑ ነፍሳት ውስጥ
ሕይወትን ይፈጥራል። ዘወትር ያስባስባል፤ ያድሳልም።

በምስጢሩ ግልጽ፣ ራስ ወዳድ ያልሆኑትን፣ የሚያከብሩትን፣
የእግዚአብሔር ጥበቃ ምን መሆኑን የሚያውቁትን በዓሉ
ይገነባቸዋል፤ ለሚሰጡና የሰዎችን ባሕል የሚያከብሩትን ሁሉ፣
ትሑታንን፣ መልዕክቱን የደረሳቸው ወንዶችና ሴቶች ሁሉ
እግዚአብሔርን በከፍተኛ ደረጃ የሚገልጹትን፣ በምስጢሩ ፍጽምና
ተመስጋኝና ደግ የሆኑትን ሰዎች ሁሉ ያዩ ናቸው። እግዚአብሔር
የሚፈልገውን ያውቃል፤ እርሱ እኛን ይመራናል። ኑሮአችንና
ሞታችን የተመሠረተው በእርሱ ላይ ነው። የተቀሩት ሁሉ ከዚህ
ምስጢር ስሜት ይመጣሉ። ይህ ከጠፋ የሰው ልጆች በሁለተኛ ደረጃ
ገደብና እውነታ ፍትሕ፣ እኩልነትና ወንድማማችነት አማካይነት
ይሠራሉ። ይህም ቀስ በቀስ ሌላ አደጋን ያስከትላል። ለምሳሌ ፅንሰ
በማስወረድ የድንገተኛ ሞትን ችግር ያጋጥማቸዋል። በእርግጥ
ፍጹም አድርገን የምንጠራቸውን ምስጢራት ሰዎች አጥብቀው
ማክበርን ትተው ግራ ተጋብተዋል።

ቅዱስ ቁርባን ቤተክርስቲያንን ይቀድሳታል

የኢየሱስ የፋሲካ መስዋዕት ከአብ ጋር የሚያስተሳስር «አዎንታዊ» ነው። የሰው ልጆች መስዋዕትም ነው፤ ለእግዚአብሔር የሞቱትንና የሚኖሩትን ምስጢሩን ተገንዝበው ወይም ተረድተው እነርሱም «አዎንታኝ» ያሳያሉ፤ ያመሰግናሉም።

፩

የቅዱስ ቁርባንን ኃይል የበለጠ ለመረዳት በጌተሰማኔ በአትክልቱ ቦታ ውስጥ ከኢየሱስ ጋር ያስተሳሰረና እንዲሁም እግዚአብሔር አብን «አባት ሆይ፤ ያንተ ፈቃድ ይፈጸም እንጂ የእኔ ፈቃድ አይሁን» እንድንል ቤተክርስቲያንና ጉባኤን ያንቀሳቅሳል። ምስጢሩን በመጨበጥና በዚሁ በመማረክ እርሱ ወይም እርስዋ ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔር በማቅረብ ለሰው ሁለተኛ ደረጃው ዕድገቱ ለዚህ ምስጢር ታማኝ መሆን ነው።

ቤተክርስቲያን ለወንጌል መልዕክተኝነት ተልዕኮዋን፣ ፍላጎትዋን፣ ምርመራንና ስደትዋን «እሺ» በማለት የእግዚአብሔር መንግሥት ይስፋፋ ዘንድ ዘወትር በጉዞ ላይ ትገኛለች። ክርስቲያን ቤተሰብም ለፍቅር፣ ለሕይወት፣ ለሕመም፣ ለሞትና ወደድንም ጠላን የዕለት ኑሮአችን የሚጠይቀንን ግዴታዎች ለመፈጸም «እሺ» ማለት ተገቢና ግዴታም ነው። እያንዳንዳችን በክርስቶስ ሞት ኃይል ምክንያት ተስማሚ ሆነው ባይገኙና ባንረዳቸውም እንኳ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ተቀብለን የማስተናገድ ግዴታ አለብን።

በቅዱሴ አማካይነት ቅዱስ ቁርባን ቤተክርስቲያንን ማነጽ

በዚህ አማካይነት ልንል የፈለግነው፣ ቅዱስ ቁርባን ጉባኤውን በአብ «እሺታ» ውስጥ በመሆን በፍጽምና መግለጥ በማይቻለው ግንኙነት አማካይነት በክርስቶስ ከጐረቤቶቻቸውና ከራሱ ከእግዚአብሔር ጋር አብረው ለመኖር ይመራቸዋል። ስለዚህ ቅዱስ ቁርባን ጉባኤውን አሁንም ከሙሉ ክብሩ ጋር ስውር ከሆነው ከእግዚአብሔር ሙሉና ፍጹም ሆኖ ከተለመደው ግንኙነት ጋር አንድ አካል እድርጐ ያስተሳስረዋል። ነገር ግን እያንዳንዱ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ሊያደርገው የሚገባውን ግንኙነት እውነተኛ ይሆን ዘንድ ነው።

የሰው ልጅ ጭንቀት ሁሉ የጥንት መስዋዕቶችን ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረጉ የሃይማኖት ግንኙነት ፍቅር በቅዱስ ቁርባን አማካይነት በፍጹም እውነተኛ እንዲሆኑ ይደረጋሉ። ክርስቶስ ከአባቱ ጋር ያለው ግንኙነት ፍጹም እንደሆነው እንደዚሁ አካሉም ከአባቱ ጋር ግንኙነት አለው፤ ስለዚህም ይህ ግንኙነት የአባትና የልጅ ግንኙነት ነው።

ቤተክርስቲያን አካሉ የመሆንዋ ግንዛቤ መሠረታዊና እጅግ በጣም ጠቃሚ የሆነ ግንዛቤ ነው። የሰው ልጅ ከእንግዲህ ወዲህ እርሱ ወይም እርስዋ ሳይሆኑ ነገር ግን እርሱና ቤተክርስቲያን ሁለቱም አንድ አካል ናቸው የምንለው ስለዚህ ነው። ስለዚህ የሰው ልጅ ድምፅ ምንም ቢናገርና ቢያደርግ፣ በእነዚህ አካላት ያሻውን ቢናገርና ቢያደርግ፣ የእነዚህ አካላት ድምፅ ሳይሆን የቤተክርስቲያን ድምፅ ነው። የምትናገረው፣ የምትሠራውና የምትንቀሳቀሰው ቤተክርስቲያን ራስዋ ናት።

ይህ የካህንና የጳጳስ መሠረታዊ ተግባር ነው። የቤተክርስቲያን ሰው መሆን ማለት በቤተክርስቲያን አካል ውስጥ ራስን መተው፣ ግለኝነትና ስለራስ ማሰብና መነጋገርን መተው፣ ቤተክርስቲያን የምትፈልገውን መፈጸም፣ እግዚአብሔር የሚፈልገውን መፈጸም ብቻ ሳይሆን የቤተክርስቲያን አካል በመሆን ስንዴ ተፈጭቶ ወደ

ዱቄትነት ከተሰወጠ በኋላ የሰንዴ ፍሬነቱን መለየት እንደማይቻለውና በኩቱ ወደ ዳቦነት እንደሚለወጥ፤ እንዲሁም እነዚህ የቤተክርስቲያን አባላትም ወደ ቤተክርስቲያን መሣሪያነት መስወጥ ይገባቸዋል።

አንዱ ቅዱስ ቁርባንን የእውነተኛ ዓላማ ኃይል አድርጎ መናገር የሚችለው እጅግ «ተፈላጊ» መሆኑን ሲረዳ ብቻ ነው። በቤተክርስቲያን አካል ውስጥ ሕይወትን መተው የቅዱስ ቁርባን ፍሬ ነው።

ሰኔ 21

ቅዱስ ቁርባን ምሳሌነቱና ተልዕኮው

ቅዱስ ቁርባን በምሳሌነቱ አማካይነት ቤተክርስቲያንን ይገነባል። በዚህ በኩል ቃላት ትክክል አድርገው ስለማይገልጡልን ምልክቶችን ማቅረብ እንፈልጋለን። የእግር ማጠብን ድርጊት ወደ አእምሮአችን መጥቶ ትዝ ይለናል። ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ እንደገለጠው፤ ሌሎች ወንጌላውያንም በመጨረሻው የጌታ ራት ቅዱስ ቁርባንን የት እንዳከበሩ በምንባቡ የገለጡ መሆኑን እናውቃለን። የእርስ በርስ የእግር መተጣጠቡ ድርጊት ሁኔታ የቅዱስ ቁርባንን ምንነት የከፍተኛ ትሕትና እውነታ ማረጋገጫነቱን እንረዳለን። «እኔ እግራችሁን እንዳጠብሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተጣጠቡ» ብሎአቸዋል።

ቅዱስ ቁርባን ለቤተክርስቲያን እንደ አገልግሎት ሰንሰለትና እንደ የጋራ አገልግሎት ሥልጣን ይሰጣታል። የቅዱስ ጴጥሮስ አገልግሎት እንኳ በዚህ ታላቅ የፍቅር ብርሃን ውስጥ የሚረዱት ነገር ነው። «እኔ በእናንተ መካከል እንደ አንዱ አገልጋይ ነኝ።» ቤተክርስቲያንም እንደ ሰውነት አካል ክፍሎች የትሕትና አገልግሎት ለመስጠት የተደራጀች ናት። የሰዎችን እግር ማጠብ ሕይወትን የመስጠት ምልክት ነው። ቤተክርስቲያን የኢየሱስን ምሳሌ በመከተል ስለ ሌሎች ሲሉ ሙሉ ሰውነታቸውን አሳልፈው ለመስጠት ዝግጁ እንደሆኑት ጉባኤተኞች «ሰውነት» ማለት የአንዱ ከዕለት ኑሮ ጫናዎቹ፣ ችግሮቹና ፍላጎቶቹ ጋር ተባባሪ መሆን ነው። የራስን ፍላጎት መሻት ብቻ ሳይሆን ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው «ራስን

ማስቀደም፤ ሰግል ፍላጎት መስገብገብ እንደማይገባ እንዲያውም እርስ በርስ የመተሳሰብና ለሌሎችን ጥቅም ቅድሚያ ስጥቶ መጠበቅ ይገባል» ሲል ተናግሮአል። ስለዚህ ራስን በሙሉ መስጠት፤ በሕመም፤ በተግባርና በታዛዥነት ማናቸውም ነገሮች ለማሳበረሰብ አገልግሎት ማዋልና ማበርከት ማለት ነው።

ቅዱስ ቁርባን በተልዕኮው ቤተክርስቲያንን ይገነባታል። ቅዱስ ቁርባን ዘወትር እየመጣ ክርስቶስ ለሰዎች ሁሉ የተሰጠ መሆኑን እያስገነዘበ የፋሲካ ወንጌል በሁሉም ቦታ እስኪሰበክ ድረስ በሰላም ነዋሪ መሆን እንደማይችል ወይም እረፍት እንደማይገኝ ቤተክርስቲያንም በበኩልዋ ታውቋለች።

ሰኔ 22

ቅዱስ ቁርባን እንደ መስከረው

እንደተጠናው የክርስቶስ ቸርነት በቤተክርስቲያን ውስጥ መገኘቱን፤ ቤተክርስቲያንም ቸርነትዋን ዘወትር ከማሳበረሰብ ወሰን ባሻገር ክርስቶስ ለወደዳቸውና በፍቅሩም ወደ አብ መሳብ ለሚፈልጋቸው ሁሉ ትገልጣለች፤ ታስተምራለችም።

ማሳበረሰብ ራስ ወዳድ በማይሆንበት ጊዜ ተቋማቱ ወደ ግል ፍላጎት ሳያተኩር በቅዱስ ቁርባን ውስጥ ወደሚገኘው ኢየሱስ ማተኩሩ አስፈላጊ ነው። እያንዳንዱ ሰው ተልዕኮውን በግልጽ ወደ እያንዳንዱ ሰው፤ የክርስቶስን ፋሲካ የምሥራች እንዲደርስው በማድረግ ተሳትፎውም ለእግዚአብሔር በማድረግ መከበር ይገባዋል።

በተጨማሪም ከቅዱስ ቁርባን ጋር በሚደረገው ገጽጽር በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚደረግ የሐዋርያዊ ጥንቃቄ ተልዕኮ አገልግሎትን ዘወትር ማደስ ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን መሠረታዊ በሆነው ሕግም ላይ ሰይቶ ያተኩራል። ስለ ጴጥሮስ መልዕክትና ስለሚወደው ደቀመዝሙሩ ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ ምዕራፍ ሃያ አንድ ከቁጥር 17 እስከ 25 በመዘርዘር ሕጉ ግልጽ አድርጎታል። ይህም የምስክርነት ሕግ ነው። በእርግጥ ከክርስቶስ ጋር ወደ አብ የሚያልፈውን የፍቅር ሕይወትና በዚሁ መሳሳብ ውስጥ የሰው ልጅ

ፍላጎት እንዴት ሆኖ መታየት እንደሚገባው ለሌሎች ሰዎች እንናገራለን።

የወዳጅ ፍላጎቶች ለተልዕኮ የመጨረሻ ግቦች ወሳኝ እርምጃዎች አይደሉም። የእኛ የመሰከያ ድርሻ የአብን ፍቅርና የክርስቶስን ፍቅር መካፈል ነው። ይህ ፍቅር የሰውን ልጅ አጣዳፊ ፍላጎቶችን ለመረዳት ራሱን ይፈቅዳል። ከዚህ ከሚመነጨ ድርጊቶች መሠረት ይገመገማል። የማኅበራዊ ኑሮን በመተንተን አስፈላጊ የሆኑትን መሣሪያዎች አብራርቶ ጥቅም ላይ እንዲውሉ ያደርጋል። ነገር ግን አዲስና ያልታሰቡ ሁኔታዎችን ሳይገልጥ ሰዎችን ለደኅንነታቸው ትክክለኛ መሠረት በሆነው መጠኝ አይገልጥም። ያልተስተካከሉና ኃጢአተኛ ፍላጎቶችን አይቀበልም። በግልጽ ጥራዝ ነጠቅ የሆኑ ውጥረቶችን አዝቅጦ የበለጡና ክቡር የሆኑ ፍላጎቶችን ያነሣሳል።

የሰው ልጅ ልብና ሥራዎቹ በእግዚአብሔር ታሪክ ውስጥ እንዲገኙ ያደርጋል። ራስ ወዳድነትን ደህና አድርጎ በማጥፋት ገጹሕ የሆነውን የሰው ልጅ ኃይሎችን እንዲቀሰቅሱ ያውጃል።

ሰኔ 23

«እርሱ ጌታ መሆኑ»

ቅዱስ ቁርባንን በሚመለከት ፍጹምነቱን ለማወቅ የምናደርገው ትንታኔ እስከጋሪ የሚሆንበትን ቀደም ያለ ግንዛቤ ሳይኖረን ወደ ምስጢሩ የምናደርገው አቀራረብ ነው። ስለዚህ ኩላዊት ቤተክርስቲያን በቅዱስ ቁርባን ላይ የሚደረግ ማንኛውም ዓይነት ማንፀባረቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት ላይ የሚገፀባለት ነገር መሆኑን ትገልጣለች። ነገር ግን በመጀመሪያ ደረጃ የሰው ልጅ በምስጢሩ ላይ ለሚያደርገው ማንፀባረቅ ግልጽ መሆኑና በመጨረሻም ዛሬ ለሰዎች የተሰጠው በእግዚአብሔር ፍቅር ላይ የሚደረገው ማንፀባረቅ እጅግ በጣም ሩቅ የሆነውን ጥሪ ይገልጣል። የቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 4 ያለውን እንደዚህ ለመሰለው ነፃነት በማነጻጸሪያ ነጥብነት ይታሰባል። ኢየሱስ በባሕር ውስጥ ዓሣ ለማጥመድ ተሰማርተው ምንም ካልተሳካቸው ጥቂት

ደቀመዛሙርቱ ጋር የመገናኘቱ ታሪክ ዋና ዋና የደኅንነት ታሪኮችን ያጠቃልላል።

ታሪኩ የሰውን ሁኔታ አስደናቂ ገለጣ በማድረግ ይጀምራል። ወቅቱ በጨለማ ሌሊት የተዋጠና ቀስ በቀስም ለጠዋት ብርሃን ሥፍራውን በመልቀቅ ላይ ነበር። ነገር ግን ብርሃኑ ደብዛዛ ስለነበር በአካባቢ የነበሩትን ነገሮች አጣርቶ ማየት የሚያስችል አልነበረም። በዚህ ደብዛዝ ባለው አካባቢ መንትያ የሆነው ነገር የደቀመዛሙርቱ መንፈሳዊ ሁኔታ ተከሰተ። በቅዱስ ጴጥሮስ እንደተገለጠው ለማጥመድ የተሰማሩት ዓሣ እናገኛለን ብለው በማመን በእርግጠኝነትና በድፍረት ነበር። ቅዱስ ጴጥሮስ ለሌሎቹ «እኔ ዓሣ ለማጥመድ መሄዴ ነው» አላቸው። ነገር ግን ተሳክቶላቸው ምንም ዓሣ አላጠመዱም። ሰዎች በሚፈልጉት ዕቃና ተሳክቶላቸው ቋሚያገኙት ዕቃ መካከል ልዩነት መኖሩን መገንዘብ የቻሉት በሚያሳዝን ሁኔታ ነበር። የሰው ልጅ ነጻነት፣ ፍትሕና ደስታ ሲፈልግ ሊያጋጥሙት የሚችሉትን የውጪ አስቸጋሪ ሁኔታዎችን ግምት ውስጥ ማስገባት አለበት። ሊታሰቡ የሚገቡ ሁኔታዎችንና በመቆየት የሚጠፋው ጊዜ፣ ትዕግሥትንና አስመሳካትን ሊሆኑ ይችላሉ። ተስፋ ማድረግን፣ መጠየቅና መቀበልን መማር አለበት።

ደቀመዛሙርቱ በሌሊት ዋጋ ቢሰ በሆነው የፍለጋ ተግባር በኢየሱስ ተአምር የተሰማሩበት ሥራ ተሳክቶላቸው የተትረፈረፈ ዓሣ አገኙ። የሰው ልጅ ከሚያደርጋቸው ፍላጎቶችና ከተፈለጉት ዕቃዎች መካከል ካለው ክፍተት ጋር ያለውን ርቀት ክርስቶስ ድልድይ ሆኖላቸው እጅግ ብዙ ዓሣ አገኙ። በክርስቶስ ተአምር መከሰት ደቀመዛሙርቱ በባሕሩ አጠገብ የቆመው ይህ ተአምረኛ ሰው ማን ይሆን? እንዲሉ አደረጋቸው። ነገር ግን ተአምሩ የእምነት ጉዞአቸውን እንዲቀሰቀስ አደረገው። የተወዳጁ ደቀመዛሙር የጴጥሮስ ልብ በኃይል መምታትን በማስከተሉ እርሱም በበኩሉ ከባሕሩ ማዕበል ጋር እየተላጋ ወደ መምህሩ ጉዞውን እንዲቀጥል አደረገው።

የዚህ ጉዞ ቁልፍ የሆነው ነጥብ፣ ለሰው ፍላጎቶች ፈቃድ የሆነው አሁንም የተሰቀሰው ኢየሱስ የራሱን ፍላጎቶች ለመፈጸም ለእባቱ አደራ የሰጠው፣ ሞቶ የተነሣው ኢየሱስ ያደረገውን ጉዞ መቀጠል ያስፈልጋል። በኃጢአተኞች ከእግዚአብሔር ሰተለዩት

በድክመታቸው ምክንያት እግዚአብሔር ያልተዋቸውንና እርሱ እምቢ የተባለ ቢሆንም እርሱ ግን እምቢ ሳይል ተልዕኮውን ለመወጣት በመስቀል ላይ ለመስቀል ፈቃደኛ ሆነ። በተቃራኒውም ኃጢአት እንኳ ሳያግደው እርሱን መውደዱንና በምሕረት ድርጊት እርሱን ወደ እርሱ ለማስጠጋት ኃጢአትና ሞትን ድል ማድረጉን ለማሳየት የሚወድደው አንድያ ልጁን ስጦታ አድርጎ ሰጣቸው። የሞቱትን ጸጥታ በመስበር፤ ይህ ሁሉ በሚወድደው ደቀመዝሙር ጨኸት አማካይነት ተገልጧል (መዝ. 7)። «ይህ ጌታ ነው።» በእርግጥ ይህ አባባል የጥንት ቤተክርስቲያንን ጥፊ ያስተጋባል። ኢየሱስ በሞት እንዲዋረድ ቢደረግም አባቱን በመታዘዝና ስለ ደኅንነትና ፍቅር ሲል አብ እንዲከበር አድርጎታል፤ ጌታ የሚል ማዕረግም ሰጥቶታል፤ ለእግዚአብሔር ፍቅርና የደኅንነት ኃይልም በራሱ ላይ አድርጎታል።

ሰኔ 24

«ኢየሱስ እንጀራውን ተቀብሎ ሰጣቸው»

«ኢየሱስ ወደፊት በመጠጋት እንጀራውን ተረክቦ አከፋፈላቸው (ዮሐ. 21፡13)። በትክክለኛ ስሜቱ ይህ የተለመደው መብል ቅዱስ ቁርባን ባይሆንም እንኳ ኢየሱስና እርሱ ራሱን የቅዱስ ቁርባንን ትርጉም ወሰደ፤ በአዲስ ኪዳንና በመጨረሻው ዕለትም ቅዱስ ቁርባንን ያንፀባርቃል።

በቤተክርስቲያን እምነት ውስጥ አንጻጸደቀው አስደናቂ ቅርጽ በማቅረብ ቅዱስ ቁርባን አስምሮአችንና ልባችንን ይቀስቅሳል። እዚህ ላይ ከእግዚአብሔር ፍቅር ጥልቅ መገለጥ ጋር ከመጋጠማችን በፊት ማድረግ ያለብን የብቸኛው አማራጫችን ዳር ድንበር ለሌለው ለእርሱ ምስጋናና አምልኮ ራሳችንን በማሸነፍ ማቅረብ አለብን።

ቀደም ሲል እንደገለጽነው ኢየሱስ ቅዱስ ቁርባንን ዘወትር የፋሲካ መደበኛ አራት አድርጎ እንዲቆይ የፈለገበት መንገድ ብቻ አይደለም። ኢየሱስ የመደበኛ ድርጊት መግለጫ ፈቃድ እንዲሆን ያደረገው ተተኪም አይደለም። በአጭሩ ራሱ ኢየሱስ በቅዱስ ቁርባን

ውስጥ ይገኛል። ነገር ግን በዚህ ትሕትና ውስጥ እንዴት የሚያስደገቁ ምስጢሮች አሉ።

ኢየሱስ ራሱን በቅዱስ ቁርባን ይሰጠናል። ሁሉንም ነገር ማድረግ በሚችለው፤ ወሰን በሌለው በእግዚአብሔር ፍቅር እርሱ ፍጹም አንድያ ስለሆነ ለእኛ ራሱን እንደ ስጦታ መስጠት የሚችለው እርሱ ብቻ ነው።

በእርግጥ ኢየሱስ ለሚጠቀምባቸው ለሰው መሣሪያዎች ተገቢውን ጥንቃቄ ማድረግ ግዴታዎቻችን ናቸው፤ ነገር ግን ይህ ሁሉ በፍጹም አዲስ በሆነ ሁኔታ የተከበረና የተላለፈ ነው። በመስቀል መስዋዕት ሕያው እንዲሆን የተደረገውና ኃይሉም እጅግ ታላቅ ሆኖ የቅዱስ ቁርባን መግለጫ የሆነው ኢየሱስ ራሱ በቅዱስ ቁርባን እንዲገኝ ያደርጋል፤ ለአብና ለእኛም ራሱን በመስጠት ክርስቶስ ሁሉ ጊዜ ከእኛ ጋር ይኖራል።

ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና በቃሉም አማካይነት ቤተክርስቲያንን በብዙ መንገዶች ውስጥ ወደ እራሱ ያስጠጋታል፤ ቃሉን ለማክበር ቤተክርስቲያንን ያነቃቃል «ይህንን ለእኔ መታሰቢያ አድርጉ» እያለ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና በቃሉም ቤተክርስቲያንን በትሕትናና በግልጽ እምነት ውስጥ ይህን ትዕዛዝ እንድትፈጽም ያደርጋታል፤ የቤተክርስቲያንን መሳሳብ ወደ እርሱ በማስጠጋት እንደዚህ ወደመሰለው ወደ ከፍተኛ ደረጃ በማምጣት የእርሱን እውነተኛና ትክክለኛ መገኛ አድርጓታል። «መለወጥ ተብሎ በሚጠራው ምስጢራዊው ሂደት ኅብስቱና ወይኑ በመስቀል እንደተሰቀለው ሥጋውና እንደፈሰሰው ደሙ ይሆናሉ። አማኞች ቅዱስ ቁርባንን በደስታ በመመገብና በመጣበት ሁኔታ ከጌታ ጋር ተሳታፊዎች ያደርጋቸዋል።

ቅዱስ ቁርባንን እንደ ምስጢራዊ ሁኔታ እንደዚህ ተደርጎ መቅረቡ ከኢየሱስ ፋሲካ ምስጢር ጋር በታሪክ ውስጥ ተገኝቶ ዓመቱን በሙሉ ራሱን ይሰጣል፤ ሁሉም የጌታን ሕያውና እውነተኛ መገኘት እንዴት ተደርጎ እንደሚደርስ ይገልጣል።

ማለቂያ በሌለው ፍቅር ድንቅ የሆነው የፋሲካን ምስጢር የማደስ ተግባር እናከናውናለን። በሌላ በኩል በዚህ ዓለም ውስጥ እነስተኛ ነገሮችን እንፈጽማለን እንል ይሆናል። እግዚአብሔር በኢየሱስ ቁርባን ስለ ቃል ኪዳንና ፍላጎት ሙሉ ለሙሉ ክእኛ ጋር ለመኖር እኛን እንደ ልጆቹ ወደ ተወደደው ሕይወቱ ውስጥ አጥብቆ ለመሳብ የላቀ ፍላጎት አለው።

ሰኔ 25

«የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ትወደኛለህን?»

«ከበሉ በኋላ ኢየሱስ ስምዖን ጴጥሮስን «የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ከእነዚህ ሌሎች ይልቅ ትወደኛለህን?» አለው። ... ግልገሎቹን መግብ ... በጉቹን አሰማራ» (ዮሐ. 21፡15-17)። እነዚህ ቃላት የቅዱስ ቁርባንና የቤተክርስቲያንን ግንኙነት በጥልቀት እንድንመረምር ይጋብዙናል።

በእንድ በኩል ቅዱስ ቁርባን በቤተክርስቲያን ውስጥ በቤተክርስቲያን አማካይነት ይከበራል። ለኢየሱስ ትዕዛዝ ታማኝ በመሆን በቤተክርስቲያን እምነት አማካይነት ይፈጸማል። በሌላ በኩል ደግሞ ፋሲካ ከዓመት ዓመት የሚገኝ በዓል እንደመሆኑ በቤተክርስቲያንን የሚገነባ ቅዱስ ቁርባን ነው። እነዚህን ነጥቦች ለመረዳት «የመሳብን ኃይል» ማሰብ ይገባል፤ በዚህ በመንፈስ ቅዱስና በእብ አማካይነት ኢየሱስ በቤተክርስቲያንን በመተካት እርሱንም በራሱ ዙሪያ ይሰበስባታል።

ይህን የመሳብ ኃይል ምንነት ለማጥፋትና በበለጠም ግልጽ ለማድረግ በጴጥሮስ በኩል የተከናወኑ ሶስት ዘርፍ የፍቅር ዓይነቶችን ተግባራዊነት እንድናስብ ይመራናል (ዮሐ. 21፡15-17)። ከሥነ ልቦና ስሜቶችና እስከኔ ከሆነ ግንዛቤ ፍላጎትና ጥልቅ ስሜት ጋር የተቀናጀ ነው። ለወደፊቱ ግን ጥበብ የሰው ልጅ ውጤት አይሆንም።

በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 4 ዓ ዓ እንድ ውስጥ በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ ስድስት አንቀጽ አሥራ ሰባት የምናገኘው የእምነት ጥሪ የተባለውን የፍቅር ጥሪ ልንለው እንችላለን፤ በእብ አማካይነት የተወሰደው እርምጃ ከላይ ከሰማይ የመጣ ስጦታ ነው።

የቤተክርስቲያን ምስጢር ቅዱስ ጴጥሮስ ኢየሱስን ባፈቀረበት ውስጥ የተደበቀ ነገር ነው። ቤተክርስቲያን ስለ ክርስቶስ ፍቅር ተወዳጅ መሽራ ናት፤ እርሷም ጌታ ለሰው ልጅ ስላለው ፍቅር ሙሉ ለሙሉ ተሳታፊ በመሆን ሕይወትዋን በነጻነትና በፍቅር በመስጠት የተወሰዱትን እርምጃዎች የምታሳትፍ በጣም ግልጽ ኃይል ያላት ናት። ነገር ግን ቤተክርስቲያን ፍቅር ብቻ መሆንዋን የምታውቅበት ሁኔታ እርሷም መፈቀርዋን ስለምታውቅ ነው።

የሆነው ሆኖ የማመንን ግፊት በሁሉም እውነተኛ ፍቅር ውስጥ ያበራል። ስለዚህ ክርስቲያን የጌታን ፍቅር ይቀበላል፤ በታማኝነትም ይመላለሳል፤ ቅዱስ ቁርባንንም በዚህ እምነት ውስጥ የተቀረጸውን ምንነት እንዲታወቅ ያደርጋል።

ሰኔ 26

ጴጥሮስ የመረዳት ዝግመቱ

ከቅዱስ ሉቃስ ወንጌል (9፡20) ጀምረን ምስጋናውንም በማርቆስ ወንጌል (8፡29) ተመሳሳይ በሆነው ምንባብ ምስጋና እንጀምር። ቅዱስ ሉቃስ ለእኛ ሲገልጥልን የቅዱስ ጴጥሮስን ኑዛዜ በማቅረብ ነው። ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ እንዳይሰቀል ጴጥሮስ ኢየሱስን ለመከልከል ያደረገውን መከራ አይገልጥልንም።

በቅዱስ ማርቆስ ወንጌል ውስጥ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን የጠየቀው እንዲህ በማለት ነበር፤ «እናንተ እኔን ማን ትሉኛላችሁ?» ቅዱስ ጴጥሮስም የመለሰው እንዲህ በማለት ነበር፤ «አንተ ክርስቶስ ነህ።» በዚህ አባባል የቅዱስ ጴጥሮስ ተልዕኮ እጅግ ከፍተኛ ደረጃ አደረሰው፤ በእውነትም የወንጌል ሰባኪ፤ ነቢይና ሐዋርያ በመሆን

የሌሎችን ሐሳብ በማጠቃለል በግልጽ ገለጠ፤ በቅዱስ ጴጥሮስ አማካይነት ስላረጋገጠው እውነታ ኢየሱስም በጣም ተደስተ።

ቅዱስ ጴጥሮስ ኢየሱስ የተናገረውን ቃል በሚያዳምጥበት ጊዜ ምን ያህል ቅሬታ እንደተሰማው መገመት እንችላለን። «... የሰው ልጅ ከባድ ሥቃይ ለመቀበል መወሰኑን በሽማግሌዎችና በካህናት አስቆች በሙሴ ሕግ መምህራን እንደሚወገዝ፤ እንደተጻፈውም ሞት እንደሚፈጸምበት፤ በሶስተኛው ቀንም ሞትን አሸንፎ እንደሚነሣ፤ ይህንንም በሙሉ ግልጽ አድርጎ ተናገረ። ጴጥሮስም ኢየሱስን ገሰል አድርጎ ከእርሱ ጋር በመቆም ታከራከረ። ኢየሱስ ግን ወደ ደቀመዝሙሩ ዞር በመመልከት ጴጥሮስን በመገስጽ «አንተ ወደ ጌላዬ ተመለስ ሰይጣን። አንተ የምታስበው የእግዚአብሔርን መንገድ ሳይሆን የሰውን ነው።» የእነዚህን ቃላት አባባል ጥቂት ቆም ብለን ስናሰላስል በቅዱስ ጴጥሮስ ልብና ባሕርይ ውስጥ የደረሰበትን መረበሽ ከባድነት መገንዘብ እንችላለን። ቅዱስ ጴጥሮስ ግን እንዲህ ብሎ ማሰብ ይችል ነበር፤ «እንደዚህ ተደርጌ የምወቀለው ያደረስሁት ጉዳት ምን ይሆን? የኢየሱስን ደኅንነት አጥብቂ እመኛለሁ። እንደዚህ አሳዛኝ የሆነውን መጨረሻ ለመከላከል እፈልጋለሁ። እርሱ የሚገባውን ክብር እንዲሰጠው እፈልጋለሁ። በእውነቱ አሁን በፍጹም ተደስቶ የማያውቀውን የእኔን ጌታ በምንም ሁኔታ ልርቀው አልፈልግም። ሐሳቦቼ እጅግ በጣም የተራቀቁ በመሆናቸው ከእንግዲህ እንደገና ከእኔ ጋር የቀልድ ንግግር እናደርግም ይሆናል።» ማየትና መገንዘብ እንደምንችለው ቅዱስ ጴጥሮስ በሕይወቱ ውስጥ በጣም አስቸጋሪ በሆነ ምዕራፍ ውስጥ ገብቷል። እርሱ እንደሚገምተው ጌታን ደህና አድርጌ አውቀዋለሁ። ነገር ግን ሙሉ በሙሉ እንደዚያ አድርጎ ያውቀዋል ማለት አይደለም። እንደዚያ ይሆናል ብሎ በፍጹም አያምንም፤ ማመንም አይፈልግም ነበር።

ኢየሱስ ጴጥሮስን ጠየቀ

«የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን?» አንተ ትወደደኛለህን? ወዳጄ ነህን? (ዮሐ? 21፡15) ከስሙ በፊት ተደጋግመው በኢየሱስ የተጠሩ ቃላት ሲሆኑ «የዮና ልጅ ስምዖን ማለቱ ለተልዕኮ የቀረቡ ሐዋርያዊ ሥልጣኖች ናቸው። «ግለገሎቹን መግብ፤ በጎቹን መግብ።» ኢየሱስ ወደ ርኅራኄውና ወደ ሞቱ የሚጓዝበትን ምክንያት የሚተነትኑ ናቸው። «አብን መውደዴ ዓለም ያውቅ ዘንድ ነው።» ኢየሱስ አብን ስለሚወድድና ስለ በጎቹም ሕይወቱን አሳልፎ ለመስጠት ተዘጋጀ። ቅዱስ ጴጥሮስም ኢየሱስን ስለሚወድድና እንደዚሁ ለማንኛውም ጥንቃቄ በመጨረሻ የጌታን በግ ለመጠየቅ ራሱን አዘጋጅቷል።

ኢየሱስ የበግ እረኛ አለቅነትን እንደ ሐዋርያዊ አገልግሎት ለማጽናት፤ በሌሎች ላይ ሳይሆን በቅዱስ ጴጥሮስ ላይ እንዲሆን የፈለገው ለምንድን ነው? የእርሱን ተስማሚነት በሚመለከት ኢየሱስ ጴጥሮስን ለምን እንደዚያ አድርጎ የጠየቀበትን ሁኔታ በማንሣት ብዙ ጥያቄዎችን ማሰብ እንችላለን። ለምሳሌ «የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ የተሰጠህን ኃላፊነት በትክክል ተገንዝበሃልን? ድክመቶችህንስ ታውቃለህን? የሌሎችን መከራ መሸከም አስቸጋሪ መሆኑን አስበህበታልን? ሙሴ እንዳደረገው እስከ መጮህ ድረስ አንዱ ወደፈለገው መድረስን እንደሚችል የማያደርገውን ጥረት ታደንቃለህን?» ከእኔ ጋር ያለህ ግንኙነት በእንደዚህ ሁኔታ የምትፈጽመው ከሆነ ብትገድለኝ ይሻለኛል (ዘኁ. 11፡15)። የተጣለበትን ከባድ እደራ አስጨናቂ መሆኑን ተገንዝቧልን? የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ገብቶሃልን? ጌታ ክርስቶስን ስበክ እንጂ ስለ ራስህ አትስበክ። እርዳታ የሚያስፈልጋቸውን ድካ፤ በሽተኛ፤ ችግረኛና ብቸኛ የሆኑትን ሰዎች መርዳት እንደሚገባህ ተገንዝበሃልን? እህል እንዲቀምሱ ለማዳረስ የሚበቃ ዳቦ ታገኛላቸዋለህን?» እነዚህ ጥያቄዎች በሙሉ በጣም ጠቃሚዎች ናቸው። ሌሎችም ብዙዎች አሉ።

ነገር ግን ኢየሱስ ሁሉንም በአንድ መሠረታዊ ጥያቄ ላይ አጠቃሎአቸዋል፤ በግሪክ ቃል በሁለት በተለያዩ ግሶች የተጠቀሱ ፍቅርና ወዳጅነትን በመጥቀስ የተገለጡ ናቸው። «የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ትወድደኛለህን? በእርግጥ አንዱን በማዕከል መታየትን ይፈልጋል፤ ምክንያቱም በቀጥታ ወደ ሰው ልብ ይሄዳልና።

ሰኔ 28

የሳኦል አናኗር

ቅዱስ ጳውሎስ ስለ ራሱ ሐዋርያዊ እንቅስቃሴ በማብራራት ለፊልጵቦስ ሰዎች በላከው መልዕክቱ የእግዚአብሔርን ቃል በታላቅ አክብሮት የራሱ አድርጎ በመውደድ እጅግ ጠቃሚ መሆኑንና ለዚህም ከፍተኛ ዋጋ መክፈሉን በማብራራት እንዲህ በማለት ጽፎላቸዋል፤ «ትምህር የሚያስፈልግ ከሆነ እኔ በብዙ ነገር ልመካ እችላለሁ ...» (ፊል. 3፡4)። ከባሕርይ ከልምዱና ከግል ችሎታው የመጡትን የሰው ልጅነት እውነታውን እንዲህ እያለ ይዘረዝራል፤ «እንዲያውም እኔ የበለጠ ችሎታ አለኝ» እያለ የሚመካባቸውን ይዘረዝራል።

- እኔ በተወለድሁ በስምንተኛው ቀን ተገርዣለሁ። እርሱ እንደ አረማውያን ያልነበረ መሆኑን «ያልተገረዙ ናቸው» ከሚባሉ ወገኖች አለመሆኑ፤ በዚሁ መሠረት የተረገሙ ናቸው፤ እግዚአብሔር የተዋቸውና የማይጠነቀቅላቸው ወገኖች አለመሆኑን ያስመካዋል።

- የእስራኤል ወገን ነኝ፤ «በእግዚአብሔር የተመረጡ ሰዎችና የዓለም ብርሃን ናችሁ» ከሚባሉ ወገኖች ነኝ እያለ ይናገራል።

- የቢንያም ወገን ነኝ፤ በዚሁ መሠረት ያለፈ ሁኔታዬን የማውቅ እስከ ያዕቆብ የዘር ግንድ ድረስ በመቁጠር የእርሱ ልጅነቴን አረጋግጣለሁ።

- ከዕብራዊ ቤተሰብ የተወለድሁ የዕብራዊ ዘር ነኝ፤ የተረከቡትን እንደ አባት እናትና አያት ተንከባክበው የሚይዙ ስመጥሩ ከሚባሉ ዘሮች ነኝ እያለ ይመካል።

- የአይሁድን ሕግ በመጠበቅ ፈሪሳዊ ነበርሁ፤ በሌላ አባባል ጠንቅቄ እንደማውቀው ፍጹም የሆነ የሞራል በረከትን ከሚጠብቅ ሕግን የተሻለ ከሚያውቅ ከዕብራዊ ወገን ነበርኩ።

- ሕግን በሚመለከት ፈሪሳዊ ነበርሁ፤ ከውስጣዊ የሞራል ኃይሉ ጋር በሕግ እየኖረ ሕይወቴን ለመምራት ግዴታውን የሚያጠናክር ክቡር ስም ያለው ፈሪሳዊ ነበርሁ።

- ሃይማኖትን በሚመለከትም ቤተክርስቲያንን የማሳድድ ሰው ነበርሁ።

- የሙሴ ሕግ ነጻ ማድረግ እስከ ቻለ ድረስ ምንም ስሕተት አልነበረብኝም፤ በዚሁ ተመሳሳይ በሆነው ስም ነበር ቅዱስ ዮሴፍ «ጻድቅ» ሰው ነበር ተብሎ የተመሰገነው። የመጥምቁ ዮሐንስ ቤተሰብም አባቱ ዘካርያስ እናቱ ኤልሣቤጥ በዚሁ ሁኔታ ነበር እንደዚያ ተብለው ማለትም «ሁለቱም ቅን ነበሩ» ይባል የነበረው።

ከአዲስ ኪዳን መጻሕፍት አመለካከት ቅዱስ ጳውሎስም በራሱ ላይ እንደዚህ የመሰለውን እንዲከሰት ያደረገው ስለሆነ እጅግ የላቀ ውዳሴ አለው።

- አለመሳሳት፤ «እኔን ከእናንተ መካከል ኃጢአተኛ ነህ ብሎ ወቀሳ የሚያቀርብብኝ ማን ነው?» ማለት በቻለም ነበር።

ስለዚህ ቅዱስ ጳውሎስን ሕግን ተላልፈሃል ብሎ ተግባሩን የሚያስወቅስ ምንም ነገር የለም፤ ትዕዛዛት እንዴት ዝርዝር እንደነበሩ፤ የሥርዓቱ አገላለጦችና የሕጉ ሥርዓት ውስብስብነት እናውቃለን። በአሁኑ ዘመን እንኳ የዕብራውያን መብል አዘገጃጀትን የተከተሉ የድብልቆችን ክልከላ ወዘተ ... እጅግ የተወሳሰበ ነው። አስከባሪ ለመሆን መንፈሳዊ ባሕርይን ይጠይቃል። የቅዱስ ጳውሎስ የግል ግዴታዎቹ ፍላጎቶቹንና ለፍትሕ ስላለው ፍቅር ከአዲስ ከተገኘው እምነቱ ጋር ግጭት እንደተፈጠረበት በግልጽ ይታያል። ቀደም ሲል በሕይወቴ ውስጥ እጅግ የላቁ ናቸው ብሎ ዋጋ የሰጣቸውን ጉዳዮች በጥልቅ ስሜት ዘርዝሮአቸዋል። በእርግጥ

እነዚህን ለመንከባከብ እጅግ በጣም ከፍተኛ ጥረት አድርጓል፤ የእምነት ፍላጎቱን ለማሰራጨትም በከፍተኛ ደረጃ ደካሟል፤ እንደ ሀብት በሚቆጠረው ሕይወት በጊዜው የነበሩ ክርስቲያኖችን የማሳደድ እንቅስቃሴውን ያከናውን ነበር። አሁን ሁሉንም እንደ «ጉዳት» «ጥፋት» እና «ውዳቂ» አድርጎ ይቆጥራቸዋል። እነዚህን በሙሉ ካወቅን የበለጠ መረዳት እንችል ዘንድ ራሱን ከስሶ ለጢሞቴዮስ ያስተላለፈው የመጀመሪያውን መጻሕፍት እንክታተል፤ «ምንም እንኳ ከዚህ ቀደም ክርስቶስን የሰደብሁና ያዋረድሁም ብሆን እርሱ ምሕረት ሞልቶታልና ምሕረት አደረገልኝ፤ ምሕረት ያደረገልኝም ባለማወቅና ባለማመን ያደረግሁት ነገር ስለሆነ ነው (1ኛ ጢሞ. 1፡13)። በእርግጥ እግዚአብሔርን ለመሳደብ የተነሣ ሳይሆን ነገር ግን ባለማወቅ ስሜት የሙሴን ሕግ የሚጠበቅ እየመሰሰው ክርስቲያን የተባሉትን በማሳደድ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን በማሳደድ ድብቅ የነበረው ሕይወቱን በዚያ ሁኔታ ይሥራ ስለነበረ በቅን አገልግሎት እንዲጠቀምበት የመለወጡ ትርኢት እንዲፈጸም አደረገበት።

የመልካም ነገር ሁሉ ፈጣሪና መሠረት የሆነውን እግዚአብሔርን እንደ እግዚአብሔር አይመለከተውም ነበር፤ ነገር ግን ይዞታውን፣ እውነታውን፣ ከማንኛውም ነገር ሁሉ በማስበለጥ የሕይወቱ ማዕከል በማድረግ ታላቅ አገልግሎት እስጠዋለሁ ብሎ ለሚያስበው አምላኩ በሚያደርገው እንቅስቃሴ ሕይወቱን ይመራ ነበር። በውጫዊ በኩል የሚመራውን ሕይወት ያስወቅሰኛል ብሎ አስቦበት አያውቅም ነበር፤ ነገር ግን ተጋንኖ የነበረው ሕይወቱ በውስጣዊ በኩል በተፈጠረው ሁኔታ ከፈጣሪና ከእግዚአብሔር አብ ጋር ያለው ግንኙነት በድንገት ታወከ።

ኑሮው የተመሠረተው በወንጌል ጸጋ በሚገኝ በረከት ሳይሆን ነገር ግን የሙሴን ሕግ በትክክል አስፈጽማለሁ በሚል በራስ የመተማመን ሁኔታ ይመራ ስለነበረ በእግዚአብሔር እየተመራ የምፈጽመውን እፈጽማለሁ ብሎ ያስበው የነበረውን ሁኔታ እንዲረሳው በማድረግ እግዚአብሔር ይወድደው ስለነበረ በግል ጠቃሚ ሆኖ በሚያገለግልበት መስመር ያገለገለው ዘንድ መራው፤ መረጠውም።

የቅዱስ ጳውሎስ ትርኢት ፈጣንና አስቸጋሪ ነው፤ የሃይማኖት ድርጊቱ ጥልቅ የሆነ ሰው ሊኖረው የሚገባውን ትርኢትና በሐሳቡ የነበረው የእግዚአብሔር ምስል በድንገት እንዲለወጥ የተደረገበት ሰው ሆነ። የቅዱስ ጳውሎስ አሠራርና የአስተሳሰብ ትግሉ እንደዚያ ነበር።

ሰኔ 29

የጴጥሮስ የመጨረሻው ምጽት

ኢየሱስ ቅዱስ ጴጥሮስን ለመጨረሻ ጊዜ «በጉቹን መግብ» ብሎ ከተናገረው በኋላ በመጨመርም «እውነት እውነት አልሃለሁ» (ኢየሱስ ይህን በመሰለ ልዩ አባባል ይናገር የነበረው ፍጹምና ወሳኝ የሆነውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ወይም በታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔር ወሳኝ ምልክቶችን መግለጥ በሚፈልግበት ጊዜ ነበር።)

«አንተ ወጣት ሳለህ
ቀበቶህን በገዛ እጅህ ታጥቀህ
ወደፈለግህበት ትሄድ ነበር።
በሽምግልናህ ጊዜ ግን
አንተ እጆችህን ትዘረጋና
ሌላ ሰው ያስታጥቅሃል
ወደማትፈልገው ይወስድሃል።

ኢየሱስ ይህንንም ያለው ጴጥሮስ በምን ዓይነት ሞት እግዚአብሔርን ማክበር እንዳለበት ሲያመለክት ነው፤ ከዚህ በኋላ ጴጥሮስን ተከተለኝ» አለው።

ይህ የቅዱስ ጴጥሮስ የመጨረሻ ምጽት ነው። ስምዖን ጴጥሮስ የተደነቀበት ሌላው ጉዳይ ኢየሱስ እንጀራውን ካበረከተ በኋላ ወደ ባሕር አጠገብ በሄደ ጊዜ ቅዱስ ጴጥሮስ በኢየሱስ ጉልበት ሳይ ወድቆ «ጌታ ሆይ እኔ ኃጢአተኛ ሰው ነኝና ከእኔ ተለይ» አለው። እርሱም ቃሎቹን ሰምቶ «ና» ተከተለኝ ከእንግዲህ ወዲያ ሰውን አጥማጅ አደርግሃለሁ። ከዚያም ሁሉን ነገር ትቶ ኢየሱስን ተከትሎ ሄደ። ቀደም ባሉት ሌሎች ብዙ ጊዜያት ኢየሱስን የሚከተልበትን

አካባቢ ምቹ ሁኔታዎችን ይጠባበቅ ነበር። ለምሳሌ ከጀልባው ወርዶ ኢየሱስን ለመከተል ወደ ባሕር በገባ ጊዜና እንደገና ከሌሎች በተለየበት ጊዜ ኢየሱስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ነው እያለ አወጀ። የኢየሱስን ጥያቄ በሚመልስበት ጊዜ ያደረገውም እንደዚያው ነው። «አንተም መሄድ ትፈልጋለህን?» «ጌታ ሆይ ወደ ማን እንሄዳለን? የዘለዓለም ሕይወት ያለህ አንተ ብቻ ነህ።» እያንዳንዱ ድርጊት ካለፈ ኑሮው ጋር እያገናዘበ የጴጥሮስን ሕይወት መለወጥ በየምዕራፉ ከፋፍሎ በተቆታታይ የቀረበበት ሁኔታ ነበር። በጥቂቱ ድል የነበረበት ሲሆን ወደ ባሕር በገባ ጊዜ ለመስመጥ ቃጥቶት በነበረ ጊዜ እንዳንዶቹ ቃላቶቹ በጣም የተመረጡ ነበሩ። ነገር ግን በቀረቡት በእያንዳንዳቸው ላይ ከራስ ባሻገር የበለጠ እንዲሄዱ የቀረቡለት ግብዣዎች ነበሩ። በእምነት ጉዞው በሚያጋጥሙት አደጋዎች ላይ ማድረግ የሚገባውን ምጽት የሚገልጡ ነበሩ።

ኢየሱስ ለጴጥሮስ ሊያደርግ የሚገባውን የመጨረሻውን የእምነት ንግግር ተናገረው። የተረጎመው እንዴት አድርጎ ነው? እንዴት እንደ ተሠራና እንደ ሆነው በማነጻጸር ነው። ድርጊትን በማነጻጸር የተረጎመው እንዴት አድርጎ ነው? «ወጣት ሳለህ በገዛ ራስህ ወገብህን ታጥቀህ ወደምትፈልገው ትሂድ ነበር» በእርግጥ ጴጥሮስ እስከዚያ ሕይወቱ ድረስ በጣም አስቸጋሪና አድካሚ በሆነ አገልግሎት ላይ ነበር፤ ይሁን እንጂ እንደ ፍላጎቱ ማድረግ የሚችል ነጻና ቀልጣፋ ሰው ነበር። በማንም የሰው ልጅ እንደሚፈጽመው አሁን መሠረታዊ ሽግግር የሚያደርግበት ወቅት ደርሶ «ግን በሽመገልህ ጊዜ እጅህን ትዘረጋለህ፤ ሌላውም ያስታጥቅሃል፤ ወደ ማትፈልገው ይወስድሃል።» የመጨረሻው ሽግሽግ ወሳኙ ምጽት ጴጥሮስ ተደጋግሞ በተጨመረበት ኃላፊነትና ችግር በፈቃደኝነት ከአንዱ ሥራ ወደ ሌላ እንዳይሠራ መርጦ እንዲሠራ አልተጠራም። ይህ አጅግ አሁን ያጋጠመው ሁኔታ ፈጣን ሽግሽግ ሲሆን በእርግጥ በተሰቀለው ኢየሱስ ፋሲካ ሌሎች በቀበቶ ያስታጥቅሃል የተባለውን ማለት ምን መሆኑን ለመማር መጣ፤ በጉዞው እንዴት እንደተፈጸመና እንደተጠራም አወቀ።

ልዩ ልዩ ድርጊቶች ዙሪያህን በመከብብ ሁኔታዎችና አካባቢዎች በአንተ ላይ ራሳቸውን በማስገደድ ልትቆጣጠራቸው በማትችል ደረጃ ያደርሱሃል (መታሰርና እስከ ሞት ድረስ መስዋዕት መሆን) «... ወደ ማትፈልገው ቦታ ይወስዱሃል።» በራስህ ውስጥ ከፍተኛ ጥላቻና ተቃውሞ ይፈጠርብሃል። በመንፈሳዊ ጥረቶች የአካልና የመንፈስ ሥቃይና ሞት ቢያጋጥምህ በተረጋጋ ዓይን የማየት ችሎታና ብቃት አይኖርህም። በዚህም «መሄድ ወደ ማትፈልገው መሄድህ ነው» በዚህ ሁኔታ ኢየሱስ በአትክልት ቦታ ካደረገው ጸሎት ጋር ይመሳሰላል። «ያንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይሁን» ጴጥሮስ በዚህ አሳዛኝ ጸሎት ውስጥ እንዲገባ ተጠርቷል። መላ ሰውነቱም ለእግዚአብሔር ምስጢር የማቅረብ ጸሎት ነው። በዚህ ወቅት ነበር እኔ የምፈልገው ሳይሆን፤ እኔ ይጠቅመኛል ብዬ የምገምተው ሳይሆን እኔ ለማድረግ የምታገልሰት ሳይሆን ግን አንተ ማድረግ የምትፈልገው ይሁን።

ሰኔ 30

ሐዋርያው ጳውሎስ

በመጀመሪያ ደረጃ ጌታ ሳኦልን የበለጠ ጠቃሚዬ ነው ብሎ ይዞት ከነበረው ዋና ተግባሩ ሙሉ ለሙሉ አቋርጦ ወደ እርሱ መርቶታል። ነገር ግን ለእኔ ረብ የነበረውን ሁሉ ስለ ክርስቶስ እንደ ጉዳት ቆጥራዋለሁ። «እንግዲህ ከዚህ በፊት ጠቃሚዎች ናቸው ብዬ አምንባቸው የነበሩትን ነገሮች ሁሉ ስለ ክርስቶስ ብዬ ዋጋ እንደሌላቸው ከንቱ ነገሮች አድርጌ እቆጥራቸዋለሁ።» (ፊል.3፣7-8)።

ጌታ ክርስቶስን ከማግኘት የበለጠ ማንኛውም ነገር ዋጋ ቢስ መሆኑን እንዲገነዘብ አደረገው። የራሱን ሥጋ ሳያሳጣ ነገር ግን ከክርስቶስ መለየት ዋጋ እንደሌለው በመግለጥ ነገሮችን በአዲስ ራእይ እንዲያያቸው አደረገው። ፈጣን የሞራል ሰው ጥቅ ሳይሆን ማስተዋልንም አጎናጸፈው።

ቅዱስ ጳውሎስ ስለ «ራእይ» ይናገራል፤ ምክንያቱም ከዚህ አዲስ አስተሳሰብ ከክርስቶስ አንጻር ሁሉንም ነገር በአዲስ ብርሃን ማየትን ጀመረ። «የምታሳድደኝ ለምንድን ነው?» በማለት ኢየሱስ ጳውሎስን ጠየቀው (ዮሐ.9፡4)። የያዛቸውን እምነቶች በሙሉ በድንገት ክፋኛ መደበላለቃቸውን ተረዱ። በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ ሶስት እንደተገለጠው አንድ ነጋዴ ከፍተኛ ዋጋ ያለው ዕንቁውን ሌሎች ዕንቁዎችን ካገኘ በኋላ የፊተኛውን ዕንቁ ኋላ ካገኛቸው ሌሎች ዕንቁዎች ጋር ሲያነጻጽረው የፊተኛው ዕንቁ ዋጋ እንደሌለው ተረዱ። በዚህ መሠረት አንድ ሰው በመሸክ ውስጥ የተደበቀውን ህብት ሲያገኝ ቀድመው የነበሩ ህብቶችን ዋጋ የሌላቸው አድርጎ ይተዋቸዋል።

በቅዱስ ጳውሎስ ላይ የተከሰተው የኢየሱስን ማንነት እውነታ የተገለጠበት ራእይ ነው። አስተሳሰቡና ባሕርዩን የበለጠ ማንነቱንና ምን ሲሠራ እደኖረ የሚገልጥ ራዕይ ነበር።

ቅዱስ ጳውሎስ ለገላትያን ሰዎች ካስተላለፈው መልዕክቱ ምዕራፍ ውስጥ እንዲህ የሚል ቃል እናገኛለን፤ «ነገር ግን ከመወለዴ በፊት እግዚአብሔር መረጠኝ፤ በጸጋውም ጠራኝ» (ገላ.1፡15)። «ስለዚህ የምሥራቹን ቃል ለአረማውያን የመስበክ ኃሰፊነት አለብኝ።» ለቅዱስ ጳውሎስ የተሰጠው ሐዋርያዊ አደራ ይህ ነው። የሚያሳዝኑ ሁለት ነገሮች ተጣምረው ተከስተዋል። በዚህ ወቅት ኢየሱስ እርሱ የሚያደርገውን በሙሉ እንዲረዳ አስችሎታል። «የምትፈጽመው ነገር በሙሉ ስሕተት ነው።» ጌታም ያለበትን ሁኔታ ገብቶታል። «የሁሉ ነገሮች አደራ ሰጥቼሃለሁ፤ እኔም አልክሃለሁ።» በዚህ ጊዜ ቅዱስ ጳውሎስ ስለ እግዚአብሔር ብሎ የሚፈጽማቸውን ስሕተቶች በሙሉ ተገለጡለት። የተሰወረ ነገር በሙሉ ግልጽ ሆነለት፤ ኃይለኛ የነበረው ሰው ምሕረት አድራጊ ሆነ።

ብዙ ስጦታዎችን ተሸክመ። በቅዱስ ጳውሎስ በኩል ምንም የተደረገ ጥረት አልነበረም፤ አላስላሰለምም፤ መንፈሳዊ ተግባርም አልፈጸመም፤ ከዚያ በኋላ ጸሎት አላደረገም፤ አልጸመምም። ስለዚህ ሁሉ ነገር የእግዚአብሔር ምሕረት ለማግኘት የምናደርገውን ፍለጋ እንዲሳካልን እርሱ ተስፋችን ነው። እርሱ ለዘለዓለሙ ይክበር ይመስገን።

የሐምሌ ወር

ሐምሌ 1

ከኢማሁስ ደቀመዛሙርት ጋር መጸለይ

ጌታ ኢየሱስ ሆይ እንጀራ በቆረሰህ ጊዜ አንተ ራስህን እንዲታውቅ ስለፈቀድህ አመስግንሃለሁ። ወደ ኢየሩሳሌም ፈጥነን ለመድረስ በምናደርገው ሩጫ ምክንያት አየር ቢያጥረንም፤ የልባችን ምት በጣም የጨመረበት ምክንያት ግን በጣም ጥልቅ ለሆነ ጉዳይ ነው።

ከእንግዲህ ወዲያ አንተ ከእኛ ጋር ስለማትሆን እጅግ በጣም ማዘን ይገባናል። ቢሆንም፤ ደስታም ይሰማናል። አሁንም ያለ ጥርጥር አንተ ከእኛ ጋር መሆንህን ለመግለጥ ያልተገባደደውን ምግብ በጠረጴዛ ላይ ትተን በደስታ ፈጥነን ወደ ኢየሩሳሌም እንመለሳለን። ከጥቂት ሰዓቶች በፊት ደክሞንና ከፍቶን በነበረ ጊዜ የአንተ መንገድ ከእኛ መንገድ ጋር ስለተጋጠመ ሰብቻችን እንድንሆን ወይም ተስፋ እንድንቆርጥ አልተወከንም። ወቅስኸናል፤ ቀስቅስኸናልም። እንዲያውም ወደ ውስጣዊ ሰውነታችን ዘልቀህ ገብተሃል። ስለ አንተ በቅዱስ መጻሕፍት ውስጥ የተደበቀውን የእግዚአብሔርን ምስጢር ገልጠህልናል። እንደ ትዕግሥተኛ ወዳጅ አንተ ከእኛ ጋር አብረህ ተጉዘሃል። ከእኛ ጋር እንጀራ ስትቆርስ ከአንተ ጋር ያለን ወዳጅነት እንዲጠናከር እድርገሃል። ሁሉንም አዳኝነትህንና መሲሕነትህን እንድናይ ልባችንን አቀጣጥለሃል። ወደ ሕይወታችን ውስጥ በገባህ ጊዜ ይህንን እደረግህ።

በመሸ ጊዜ አንተ ኤማሁስን አልፈህ እንደምትሄድ ገልጠህልን ነበር፤ እኛ ግን አንተ ከእኛ ጋር እንድትቆይ ለምንሃል።

ዘወትር በማታ ጸሎታችን ለአንተ ያለን ይህ የተመሰጠና የማያቋርጥ ሐዘናችንና ጥልቅ ፍላጎታችን እናቀርብልሃለን። አሁን ግን አንተ ከእኛ ጋር ያለህን ግንኙነትና የመጨረሻውን እውነታ እንደማይነካ እንረዳለን። እውነታው ግን ዘወትር አንተ ከእኛ ጋር ነህ። በሌላ በኩል እኛ ግን ሁል ጊዜ ከአንተ ጋር እንሆንም፤

አንቆይምም። ስለዚህ እንድትገኝላቸውም ማድረግ የምንችል አይደለንም።

ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ በከፍተኛ ፍላጎት ወደ አንተ ተጠግተን አደራ የሰጠሽንን ተልዕኮ በደስታ ለመቀበልና ከአንተም ጋር ተገናኝተን መኖር ይቻለን ዘንድ እንለምንሃለን።

ጌታ ሆይ ኢየሩሳሌም እሁን ቅርባችን ናት። ተስፋ የሚያስቆርጡና የተረሱ የመቃብር ሥፍራዎች ከተማ አለመሆንዋ አሁን በግልጽ ተረድተን ጨብጠናታል። እርስዋም የመጨረሻ የፋሲካ ዕለት፤ ለደኅንነትም የምትሆን የእግዚአብሔር ፍቅር አዲስ የወንድማማችነት ከተማ ናት። ከዚህ የዓለም መንገዶች ሁሉ ትንሣኤህን እንዲያከብሩ እንመድባቸዋለን።

ሐምሌ 2

1. ሐዋርያዊ ተልዕኮ (ዮሐ.13፣17)

ሐዋርያዊ ተልዕኮ ማለት ስለ ተሰቀለው ኢየሱስ ክርስቶስ ጥልቅ ፍቅር በማስታወስ የተመሠረተ ነው። ስለ እርሱ ስናስላስል ለሰው ልጅ ሲል የእግዚአብሔር ፍቅር በመስቀል ላይ ታላቅ ተግባር መፈጸሙን እናያለን። ኢየሱስ የደረሰበትን የሞት ሥቃይ ተካፋዮች በምንሆንበት ጊዜ ለአብ ፍጹም ታማኝ በመሆን መካከልና ሰው ኢየሱስና አባቱን አሻፈረኝ ብሎ ባሳየው ያለመጸጸት በሚደረግ አለመታመን መካከል «የመበጣጠስ» ስሜት ይሰማናል። እግዚአብሔር ሰዎችን ምን ያህል እንደወደዳቸው ለማያውቁ ይህን ሁሉ ቢያውቁም እንኳ ከእርሱ ታላቅ ፍቅር ጋር የማይጣጣሙ ሰዎች ጋር «ርኅራኄውን» እንካፈላለን።

እንደዚህ ዓይነቱ «ርኅራኄ» ተልዕኮ ይሆናል። ይህም አማኞች ሕይወታቸውን በሐሳብ ወደ ኋላ ተመልሰው እንዲገናኙና በአዲስ መልክ ተለውጠው ከሌሎች ሰዎች ጋር የሚያደርጉትን እያንዳንዱን ድርጊትና ግንኙነት ለእግዚአብሔር ያላቸውን ፍቅር የሚገልጽ መሆን ይገባል በማለት ይገፋፋቸዋል።

ይህም እያንዳንዱን ልማድ በተሻለ ሁኔታ መለወጥና በአዲስ ተልዕኮ ውስጥ ወሳኝ እርምጃ በመውሰድና በመታዘዝ፤ ክርስቶስ ስለ ሰው ልጅ ያለውን ገደብየለሽ ፍቅሩን በበጎ ሥራዎች፤ በመግለጥ ይልቁንም ዕድለቢስ የሆኑትንና እንክብካቤ የጎደላቸውን በመርዳት ሁሉ ይረጋገጣል።

ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ ከምዕራፍ አሥራ ሶስት እስከ አሥራ ሰባት ከመጨረሻው እራት ከተወሰዱት ውስጥ የቤተክርስቲያን ተልዕኮ የሆኑትን ከዚህ ቀጥሎ የተዘረዘሩትን ይመለከታል።

ሀ. ስለማይታለፈው ሞት የደቀመዛሙርቱ ዝግጅት ማዕከላዊው አርእስት ነው። የኢየሱስ ሞት የመጨረሻው ነው ማለት ሳይሆን፤ ነገር ግን ይልቁንም ወደ አባቱ የመሄድ፤ የአባቱን ፈቃድ ሙሉ ለሙሉ የመፈጸምና በእርግጥም በአብና በልጅ መካከል የሠረፀውን የመንፈስ ቅዱስ አንድነት ማሳየት ነው።

ኢየሱስ ወደ አባቱ በተመለሰ ጊዜ በእርሱ ውስጥ መኖር በመንፈሱ ይበልጥ እውነተኛ አድርጎታል። የመጨረሻው እራትም በኢየሱስ መገኘትና አለመገኘት መካከል ስላለው የቅርብ ግንኙነት ሁኔታ ግልጽ አድርጎታል። ነገር ግን ለእርሱ አለመገኘት ያስፈለገው በአዲስ መልክ በመንፈስ ቅዱስ ውስጣዊ መራራት በራሳቸው በደቀመዛሙርቱ አማካይነት ነው። ስለዚህ እነዚህ ንግግሮች ሐዋርያዊ ተልዕኮዎች ናቸው።

ለ. የተልዕኮው ሞሠረት ለክፉት ተገዥ እንደሆነው ዓለም ሲሆን ነገር ግን ወደ እምነት መጠራት በሚቻልበት ሁኔታ ላይ ነው። የደቀመዛሙርቱ ሕይወት በመንፈስ ቅዱስ ተግባር አማካይነት ከኢየሱስ ጋር ከተጣመረ በኋላ ዓለም ራስዋን በራስዋ ላይ ዘግታ ቢሆን ኖሮ የተወዘዘች በሆነች ነበር፤ ነገር ግን ራስዋን የመግለጥ ድፍረት ካገኘች መንገድዋ የእምነት ጉዳና ይሆናል።

ሐ. ስለዚህ የትኩረት ማረፊያ በደቀመዛሙርቱ ሕይወት ላይ ሲሆን ይኸውም በዓለም ውስጥ የተለየውን ሕይወት የሚመስለውን ዓለም ሳይሆን ከኢየሱስ መንፈስ ጋር የተጣመረው ሕይወት ነው።